

การกำกับภาพยนตร์สั้น เรื่อง “คืนไร้ดาว”
DIRECTING OF SHORT FILM TITLED “Starless Night”

นางสาว กุลธิดา พรรณวุฒิ

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย ภาควิชาศิลปะศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2560

การกำกับภาพยนตร์สั้น เรื่อง “คืนไร้ดาว”
DIRECTING OF SHORT FILM TITLED “Starless Night”

นางสาว กุลธิดา พรรณวุฒิ

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย ภาควิชานิเทศศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2560

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การกำกับภาพยนตร์สั้น เรื่อง “ คีนไร้ดาว ”

DIRECTING OF SHORT FILM TITLED “ STARLESS NIGHT ”

นางสาว กุลธิดา พรรณวุฒิ

Miss. KULTIDA PANNAWUT

ภาควิชาศิลปะ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์.....

วันที่ 30 มค ๖7.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กิตติ ศรีมณี)

หัวข้อศิลปนิพนธ์   การกำกับภาพยนตร์สั้น เรื่อง “คืนไร้ดาว”
DIRECTING OF SHORT FILM TITLE “STARLESS NIGHT”

ชื่อ   นางสาว กุลธิดา พรรณวุฒิ
สาขาวิชา   ภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย
ภาควิชา   นิเทศศิลป์
คณะ   สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา   2560
อาจารย์ที่ปรึกษา   ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กิตติ ศรีมณี

บทคัดย่อ

ภาพยนตร์สั้นเรื่อง “คืนไร้ดาว” ได้รับแรงบันดาลใจมาจากการฆ่าตัวตายของเด็กมัธยมปลายเนื่องจากเหตุผลของการศึกษาต่อเพราะความต้องการของเด็กและพ่อแม่ไม่ตรงกันจนเด็กเกิดความกดดันจากการคาดหวังของพ่อแม่ที่มากเกินไป ข้าพเจ้าจึงเกิดความรู้สึกที่ว่าจะศึกษาและถ่ายทอดปัญหาในรูปแบบภาพยนตร์ดราม่าครอบครัว ในมุมมองของเด็กชายที่ไม่เคยโดนคาดหวังจากพ่อแม่เลยจนวันหนึ่งต้องเป็นความหวังเดียวของบ้านเพราะพี่ชายเขาตาย อย่างที่เขาไม่รู้สาเหตุ เขาได้มารู้ความจริงที่ว่าพี่ชายของเขาชอบวาดภาพแต่ไม่ได้ทำตามความชอบของตัวเอง หลังจากนั้นเขาจึงแสดงออกมาในรูปแบบของการต่อต้านต่อพ่อแม่

กิตติกรรมประกาศ

ในกระบวนการผลิตภาพยนตร์เรื่องนี้จะลุล่วงไม่ได้หากไม่มีผู้สนับสนุนทั้งคำแนะนำข้อ
ชี้แนะอันเป็นประโยชน์ต่อข้าพเจ้า

ขอบคุณนายวุฒิภักดิ์ สันสินธุ์งาม ที่เสียสละเวลาเพื่อช่วยเหลือเรื่องการขออนุญาตใช้
สถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์

ขอบคุณนายณรรณ วิภัยรุ่งโรจน์ ที่เสียสละเวลามาช่วยร่วมแสดงในบทตัวละครหลัก

ขอบคุณนายณภัทร วิภัยรุ่งโรจน์ ที่เสียสละเวลามาช่วยร่วมแสดงภาพยนตร์

ขอบคุณนางสาว ศุภัทรา พรหมโสภา ที่เสียสละสถานที่และสิ่งของในการใช้ถ่ายทำ
ภาพยนตร์

และขอบคุณบุคคลท่านอื่นๆที่ไม่ได้กล่าวนามทุกท่านที่คอยช่วยเหลือและให้คำแนะนำจน
ทำให้ผลงานเรื่องนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ.....	จ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ที่มาและความสำคัญของโครงการ	1
วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	1
ขอบเขตของโครงการ.....	2
ลักษณะของโครงการ	2
แนวทางการบรรลุเป้าหมาย.....	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
2 การศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล.....	4
ทฤษฎีจิตวิทยาวิเคราะห์ (Analytical Psychology Theory).....	4
แนวความคิดตามทฤษฎีจิตวิทยารายบุคคล อัลเฟรด แอดเลอร์.....	6
บทสัมภาษณ์ของ จิตแพทย์ เด็กและวัยรุ่น เกี่ยวกับการที่เด็กเกิดความเครียด เพราะภาวะแรงกดดันของพ่อแม่	7
สภาวะการต่อต้านต่อคำพูดของพ่อแม่ของวัยรุ่น.....	8
โรคดื้อและต่อต้าน	10
การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสร้างตัวละคร.	12
ภาพยนตร์เรื่อง the virgin suicide (1999) กำกับโดย Sofia Coppola.....	16
ภาพยนตร์เรื่อง The Blue Hour (2015) กำกับโดย อนุชา บุญยวรรธนนะ	18

3	บทภาพยนตร์.....	21
	แนวทางการเขียนบทภาพยนตร์	21
	ประเด็นเรื่อง (Theme)	21
	เรื่องย่อ (Plot)	21
	โครงเรื่องขยาย (Treatment)	22
	บทภาพยนตร์ (Screenplay)	23
	สรุปการเปลี่ยนแปลงต่างๆในบทภาพยนตร์ร่างแรกจนถึงฉบับสมบูรณ์	56
4	ขั้นตอนการเตรียมการถ่ายทำภาพยนตร์ (Pre-Production).....	57
	การคัดเลือกนักแสดง	57
	การกำกับศิลป์.....	61
	สถานที่ถ่ายทำ.....	65
	แผนการถ่ายทำ.....	68
	มุมกล้องและขนาดภาพ	72
5	การถ่ายทำภาพยนตร์ (Production)	84
	การเตรียมการก่อนถ่ายทำ	84
	ขั้นตอนการถ่ายทำ.....	86
	บทสรุปขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์.....	99
6	ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (Post-Production).....	100
	การเตรียมการในขั้นตอนหลังการถ่ายทำ	100
	การตัดต่อแบบหยาบ	101
	การตัดต่อแบบสมบูรณ์ (Final Cut).....	116
	เสียงประกอบภาพยนตร์.....	129
	โปสเตอร์(Poster).....	130
7	บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	131
	บทสรุปการทำงาน	131
	ข้อเสนอแนะ	133
	บรรณานุกรม	134
	ประวัติผู้วิจัย	135

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
1.1 ภาพจากภาพยนตร์ The Virgin Suicides (1999) กำกับโดย Sofia Coppola	16
1.2 ภาพจากภาพยนตร์ The Virgin Suicides (1999) กำกับโดย Sofia Coppola	16
1.3 ภาพจากภาพยนตร์ The Virgin Suicides (1999) กำกับโดย Sofia Coppola	16
1.4 ภาพจากภาพยนตร์ The Virgin Suicides (1999) กำกับโดย Sofia Coppola	16
2 ภาพจากภาพยนตร์ The Virgin Suicides (1999) กำกับโดย Sofia Coppola.....	17
3.1 ภาพจากภาพยนตร์ อนธการ The Blue Hour (2015) กำกับโดย อนุชา บุญยวรรธนะ.	19
3.2 ภาพจากภาพยนตร์ อนธการ The Blue Hour (2015) กำกับโดย อนุชา บุญยวรรธนะ.	19
3.3 ภาพจากภาพยนตร์ อนธการ The Blue Hour (2015) กำกับโดย อนุชา บุญยวรรธนะ.	19
3.4 ภาพจากภาพยนตร์ อนธการ The Blue Hour (2015) กำกับโดย อนุชา บุญยวรรธนะ.	19
4.1 ภาพจากภาพยนตร์ อนธกาล The Blue Hour แสดงให้เห็นการใช้ภาพขนาด ELS.....	20
4.2 ภาพจากภาพยนตร์ อนธกาล The Blue Hour แสดงให้เห็นการใช้ภาพขนาด ELS.....	20
5 ภาพจากภาพยนตร์ อนธกาล The Blue Hour แสดงให้เห็นการใช้ภาพ MS.....	20
5.1-5.2 ภาพแสดงตัวอย่างการจัดฉากห้องนอนพี.....	61
5.3-5.6 ภาพแสดงการจัดฉากห้องนอนพี.....	61
6.1-6.3 ภาพแสดงตัวอย่างเสื้อผ้าของตัวละครพี	62
6.4-6.6 ภาพแสดงเสื้อผ้าที่ตัวละครพีใส่	62
6.7 ภาพแสดงตัวอย่างเสื้อผ้าของตัวละครพอท	62
6.8 ภาพแสดงเสื้อผ้าที่ตัวละครพอทใส่	62
6.9-6.13 ภาพแสดงตัวอย่างเสื้อผ้าของตัวละครพอ.....	63
6.14-6.16 ภาพแสดงเสื้อผ้าที่ตัวละครพอใส่	63
6.17-6.20 ภาพตัวอย่างเสื้อผ้าของตัวละครแม่.....	64
6.21-6.24 ภาพแสดงเสื้อผ้าที่ตัวละครแม่ใส่.....	64
6.25-6.27 ภาพแสดงอุปกรณ์ประกอบฉาก	64
7.1-7.3 ภาพแสดงสถานที่ถ่ายทำบ้านพี	65
7.4 ภาพแสดงตัวอย่างห้องนอนของพี.....	65
7.5-7.7 ภาพแสดงสถานที่ถ่ายทำห้องนอนของตัวละครพี.....	65
7.8 ภาพแสดงตัวอย่างสถานที่ถ่ายทำบริเวณห้องนั่งเล่น	66

7.9-7.10	ภาพแสดงสถานที่ถ่ายทำบริเวณห้องนั่งเล่น	66
7.11	ภาพแสดงสถานที่ถ่ายทำห้องครัว-ห้องกินข้าว	66
7.12-7.14	ภาพแสดงตัวอย่างสนามบาส	67
7.15-7.16	ภาพแสดงสถานที่ถ่ายทำสนามบาส	67
7.17-7.18	ภาพแสดงตัวอย่างห้องเรียน	67
7.19-7.20	ภาพแสดงสถานที่ถ่ายทำห้องเรียน	67
8.1-8.4	ภาพแสดงภาพอุปกรณ์ถ่ายทำ	84
9.1-9.3	ภาพแสดงอุปกรณ์บันทึกเสียง	84
10.1-10.4	ภาพแสดงอุปกรณ์จัดไฟ	85
11	ภาพแสดงฉากที่3	56
12.1-12.2	ภาพแสดงการเคลื่อนไหวของตัวละครในฉาก3	87
12.3-12.4	ภาพแสดงการเคลื่อนไหวของตัวละครในฉาก3	88
12.5-12.6	ภาพแสดงภาพบรรยากาศการกำกับแสดงในฉากที่3	88
13.1	ภาพแสดงผังการเคลื่อนที่ของกล้องในฉากที่3	90
13.2	ภาพแสดงผังมุมกล้องและการจัดไฟในฉากที่3	90
13.3-13.4	ภาพแสดงภาพบรรยากาศการกำกับภาพในฉากที่3	91
14	ภาพแสดงฉากที่13	91
15.1-15.2	ภาพแสดงแสดงภาพการกำกับแสดงฉาก13	93
16.1	ภาพแสดงผังการเคลื่อนที่ของนักแสดงและกล้องฉาก13	94
16.2-16.3	ภาพแสดงภาพบรรยากาศในการกำกับภาพฉาก13	94
16.4	ภาพแสดงผังการจัดไฟฉาก13	95
16.5-16.6	ภาพแสดงภาพบรรยากาศการจัดไฟฉาก13	95
17.1	ภาพแสดงฉากที่ 17	96
17.2	ภาพแสดงผังการเคลื่อนที่ของตัวละครฉาก17	97
17.3	ภาพแสดงผังการเคลื่อนที่กล้องและตัวละคร(ห้องนอนพี่)ฉาก17	98
17.4	ภาพแสดงผังการเคลื่อนที่กล้องและตัวละคร(ห้องนั่งเล่น)ฉาก17	98
17.5	ภาพแสดงผังการจัดไฟ(ห้องนั่งเล่น)ฉาก17	99
18	ภาพแสดงภาพการจัดเก็บไฟล์งาน	100
19.1-19.2	ภาพแสดงภาพจากฉากที่ 1	101
19.3-19.10	ภาพแสดงภาพจากฉากที่ 2	101

19.11-19.19	ภาพแสดงภาพจากฉากที่ 3	102
19.20-19.24	ภาพแสดงภาพจากฉากที่ 4	103
19.25-19.31	ภาพแสดงภาพจากฉากที่ 5	103
19.32-19.35	ภาพแสดงภาพจากฉากที่ 6	104
19.36-19.38	ภาพแสดงภาพจากฉากที่ 7	104
19.39-19.45	ภาพแสดงภาพจากฉากที่ 8	105
19.46-19.57	ภาพแสดงภาพจากฉากที่ 9	106
19.58-19.63	ภาพแสดงภาพจากฉากที่ 10	107
19.64-19.76	ภาพแสดงภาพจากฉากที่ 11	108
19.77-19.86	ภาพแสดงภาพจากฉากที่ 12	109
19.87-19.93	ภาพแสดงภาพจากฉากที่ 13	110
19.94-19.103	ภาพแสดงภาพจากฉากที่ 14	111
19.104-19.112	ภาพแสดงภาพจากฉากที่ 15	112
19.113-19.118	ภาพแสดงภาพจากฉากที่ 16	112
19.119-19.124	ภาพแสดงภาพจากฉากที่ 17	113
19.125-19.129	ภาพแสดงภาพจากฉากที่ 18	113
19.130-19.135	ภาพแสดงภาพจากฉากที่ 19	114
19.136-19.142	ภาพแสดงภาพจากฉากที่ 20	114
19.143-19.146	ภาพแสดงฉากที่โดนตัดออก	115
20.1-20.3	ภาพแสดงฉากที่1(แบบตัดสมบูรณ์)	116
20.4-20.11	ภาพแสดงฉากที่2(แบบตัดสมบูรณ์)	116
20.12-20.22	ภาพแสดงฉากที่3(แบบตัดสมบูรณ์)	117
20.23-20.31	ภาพแสดงฉากที่5(แบบตัดสมบูรณ์)	118
20.32-20.35	ภาพแสดงฉากที่6(แบบตัดสมบูรณ์)	118
20.36-20.38	ภาพแสดงฉากที่7(แบบตัดสมบูรณ์)	119
20.39-20.45	ภาพแสดงฉากที่8(แบบตัดสมบูรณ์)	119
20.46-20.61	ภาพแสดงฉากที่9(แบบตัดสมบูรณ์)	120
20.62-20.70	ภาพแสดงฉากที่10(แบบตัดสมบูรณ์)	121
20.71-20.84	ภาพแสดงฉากที่11(แบบตัดสมบูรณ์)	122
20.85-20.95	ภาพแสดงฉากที่12(แบบตัดสมบูรณ์)	123

20.96-20.102	ภาพแสดงฉากที่13(แบบตัดสมบูรณ์).....	124
20.103-20.114	ภาพแสดงฉากที่14(แบบตัดสมบูรณ์).....	124
20.115-20.122	ภาพแสดงฉากที่15(แบบตัดสมบูรณ์).....	125
20.123-20.130	ภาพแสดงฉากที่16(แบบตัดสมบูรณ์).....	125
20.131-20.140	ภาพแสดงฉากที่17(แบบตัดสมบูรณ์).....	126
20.141-20.146	ภาพแสดงฉากที่18(แบบตัดสมบูรณ์).....	126
20.147-20.154	ภาพแสดงฉากที่19(แบบตัดสมบูรณ์).....	127
20.155-20.162	ภาพแสดงฉากที่20(แบบตัดสมบูรณ์).....	127
21.1-21.2	ภาพแสดงภาพการปรับแต่งสี1	128
21.3-21.4	ภาพแสดงภาพการปรับแต่งสี2	128
22	ภาพโปสเตอร์ภาพยนตร์	130
23.1-23.4	ภาพแสดงภาพฉากที่เล่าเรื่องไม่ชัดเจน.....	133

บทที่ 1

บทนำ

1. ที่มาและความสำคัญของโครงการ

การกำกับภาพยนตร์สั้นเรื่อง “Starless night คืนไร้ดาว” ได้รับแรงบันดาลใจจากการเห็นข่าวการฆ่าตัวตายในวัยเรียนที่เพิ่มมากขึ้น ซึ่งสาเหตุหลักของการฆ่าตัวตายของเด็กเริ่มที่สถาบันครอบครัว ที่ให้เด็กแบกรับความคาดหวังในการศึกษาต่อมากเกินไป ซึ่งเราไม่สามารถเข้าใจสภาวะจิตใจของเด็กที่คิดแก้ปัญหาแบบนั้นได้ ว่าเขารู้สึกยังไงที่เลือกแก้ปัญหาด้วยการฆ่าตัวตาย

ข้าพเจ้าจึงผลิตภาพยนตร์สั้นดราม่าเกี่ยวกับครอบครัว เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาของครอบครัวที่เกิดเหตุการณ์ลูกฆ่าตัวตายแล้วไม่มีใครเข้าใจถึงสาเหตุว่าทำไมต้องตัดสินใจแก้ปัญหาอย่างนั้น ผ่านการเรียนรู้การเป็นลูกคนเดียวที่เหลืออยู่ของน้องชาย เปิดมุมมองทั้งฝ่ายพ่อแม่ให้เข้าใจความคิดและทำความเข้าใจตัวของเด็กเพื่อลดปัญหาและการสูญเสียภายในครอบครัว

2. วัตถุประสงค์ของโครงการ

2.1. เพื่อกำกับภาพยนตร์สั้นแนวดราม่า ที่มีความเกี่ยวข้องกับครอบครัวที่กดดันเด็กในการศึกษาต่อ

2.2. เพื่อสะท้อนปัญหาของการฆ่าตัวตายในเด็กที่เป็นผลมาจากการคาดหวังของผู้ปกครองที่ไม่ตรงกับกับความต้องการของเด็ก

3.3. เพื่อเสนอให้เห็นความคิดและแรงกดดันของเด็กที่ได้รับจากความคาดหวังของพ่อแม่ที่มากเกินไป

3.ขอบเขตของโครงการ

การผลิตภาพยนตร์สั้น 1 เรื่อง แนวรามา มีความยาวประมาณ 25 นาที ถ่ายทำด้วยกล้องดิจิตอล

4.ลักษณะของโครงการ

การผลิตภาพยนตร์สั้น แนวรามา ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับครอบครัวที่เกิดเหตุการณ์ลูกชายคนโตฆ่าตัวตายแล้วลูกชายคนสุดท้องไม่เข้าใจถึงสาเหตุที่ทำให้พี่ชายเป็นแบบนั้น หลังจากนั้นเขากลายเป็นลูกชายคนเดียวของครอบครัว ทำให้เขาได้รับความกดดันและความคาดหวังจากแม่ และเขาก็แสดงออกในรูปแบบที่แตกต่างกับพี่ชายโดยการต่อต้านและทำตามของตัวเองที่ต้องการ

5.แนวทางบรรลุเป้าหมาย

5.1 ขั้นตอนการ Research เพื่อเขียนบท

5.1.1 ศึกษาทฤษฎีจิตวิทยารายบุคคล (Individual Psychology) ของ Alfred Adler

5.1.2 ค้นคว้าจากบทสัมภาษณ์ของ จิตแพทย์ เด็กและวัยรุ่น เกี่ยวกับการที่เด็กเกิดความเครียดเพราะภาวะแรงกดดันของพ่อแม่

5.1.3 ค้นคว้าเกี่ยวกับสภาวะการต่อต้านต่อคำพูดของพ่อแม่ของวัยรุ่น

5.2 ขั้นตอนการ Research เพื่อการกำกับ

5.2.1 ศึกษาภาพยนตร์ the virgin suicide และ BLUE HOUR อนธการ

5.2.1 ศึกษาเทคนิคการใช้มุมกล้อง ขนาดภาพจากภาพยนตร์เรื่อง BLUE HOUR อนธการ

5.3 ขั้นตอนการเขียนบท

5.3.1 เรียบเรียงข้อมูลจากการศึกษาเพื่อนำไปใช้ในการเขียนบท

5.3.2 รวบรวมข้อมูลที่ได้หาไปเขียนเป็นโครงเรื่องย่อ

5.3.3 นำโครงเรื่องย่อไปปรึกษาเพื่อนที่พอมีความรู้ในการเขียนบทภาพยนตร์ เพื่อขอคำวิจารณ์และคำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขต่อไป

5.3.4 รวบรวมคำวิจารณ์และคำแนะนำไปปรับปรุงแก้ไขโครงเรื่องใหม่

5.3.5 เขียนบทภาพยนตร์ ลงรายละเอียดของบทและปรับปรุงแก้ไขตามลำดับ

5.4 การเตรียมการก่อนถ่ายทำ (Pre-production)

5.4.1 หาสถานที่ที่เหมาะสมกับเรื่องราวของบท

5.4.2 ไปสถานที่จริงเพื่อดูรายละเอียดของสถานที่และเพิ่มเติมบทภาพยนตร์ตามสถานที่จริง

5.4.3 หานักแสดงที่มีคาแรคเตอร์(character)ตรงตามบทที่ต้องการ

5.4.4 คัดเลือกนักแสดง

5.4.5 จัดเตรียมเสื้อผ้าสำหรับนักแสดงและอุปกรณ์ประกอบฉาก

5.4.6 วางกำหนดการถ่ายทำ

5.4.7 ลงสถานที่เพื่อบล็อกช็อต(Block shot)

5.4.8 เตรียมทีมงานและอุปกรณ์ให้พร้อมสำหรับการถ่ายทำ

5.5 ขั้นตอนการถ่าย (Production)

5.5.1 ควบคุมการถ่ายทำให้เป็นอย่างที่วางแผนไว้

5.6.ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ (Post-production)

5.6.1 ตัดหยาบเพื่อลำดับเรื่องราวและตรวจสอบการเล่าเรื่อง

5.6.2 ลำดับการเล่าเรื่องอีกครั้ง แก้ไขจุดผิดพลาดในการเล่าเรื่อง

5.6.3 ปรับแต่งเสียงและสี

6.ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 กำกับภาพยนตร์สั้นแนวดราม่าได้อย่างสำเร็จ

6.2 ผู้ชมตระหนักเห็นถึงผลกระทบจากการเลี้ยงดูลูกแบบไม่เข้าใจและให้ในสิ่งที่เด็กไม่ต้องการ

6.3 ผู้ชมได้ตระหนักเห็นปัญหาของเด็กที่ได้รับความกดดันจากพ่อแม่

บทที่ 2

การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 การค้นคว้าข้อมูล

เรื่องที่ข้าพเจ้านำมาพัฒนาเป็นบทภาพยนตร์สั้น เป็นเรื่องราวที่เกิดจากการเห็นปัญหาจริงจากข่าวแล้วนำมาดัดแปลง เกี่ยวครอบครัวที่ตีกรอบให้ลูกว่าต้องเลือกเส้นทางเดินในอนาคตไปทางไหน ไม่มีอิสระในการเลือก พ่อแม่ที่ไม่ทำความเข้าใจลูกว่าต้องการอะไร ดังนั้นข้าพเจ้าจึงเลือกใช้ข้อมูลจริงมาดัดแปลงเพื่อสร้างบทภาพยนตร์สั้นและศึกษาวิธีดำเนินเรื่องที่สอดคล้องกับบทของข้าพเจ้า

ทฤษฎีจิตวิทยาวิเคราะห์ (Analytical Psychology Theory)

ผู้ก่อตั้งทฤษฎีนี้ได้แก่คาร์ล จี. จุง นักจิตวิทยาชาวสวิสเซอร์แลนด์ แนวความคิดทฤษฎีบุคลิกภาพของจุงนั้นจำแนกเป็นส่วนสำคัญได้ 2 ส่วน ดังนี้

(1) โครงสร้างบุคลิกภาพ (Structure of Personality) บุคลิกภาพตามความหมาย

ของจุงคือจิต(Psyche) ซึ่งประกอบด้วยระบบต่างๆ เป็นส่วนๆ มาทำงานรวมกัน

ง. หน้ากาก (Persona) หมายถึง สภาวะของบุคคลที่จะต้องแสดงบทบาทไปตามความคาดหวังของสังคมและเป็นไปตามขนบธรรมเนียมประเพณีตามที่สังคมกำหนด หรือเป็นการแสดงออกเพื่อให้ได้รับการยอมรับและสร้างความประทับใจบุคคลอื่นๆ ดังนั้นในบางครั้งบุคลิกภาพของบุคคลที่เกิดจากการใช้หน้ากาก จึงอาจจะมี ความขัดแย้งกับบุคลิกภาพที่แท้จริงภายในตัวบุคคลนั้นได้ เท่ากับว่าหน้ากาก จึงทำหน้าที่ควบคุมบุคลิกภาพส่วนที่ไม่ดีที่แท้จริงของบุคคลไม่ให้ปรากฏออกมาต่อสังคมภายนอก ความขัดแย้งระหว่างบุคลิกภาพเหล่านี้ถ้าเกิดบ่อยครั้งในหลายๆ เรื่องอาจจะทำให้บุคคลนั้นขาดความเป็นตัวของตัวเอง กลายเป็นคนสวมหน้ากากเข้าหาผู้อื่น หรือเป็นคนที่มีความขัดแย้งในใจได้

จ. เงาแฝง (Shadow) เป็นภาพหรืออาร์คไทป์รูปแบบหนึ่งที่ก่อตัวมาจากสัตว์ก่อนจะมีวิวัฒนาการมาเป็นมนุษย์ หรืออาจกล่าวได้ว่าเงาแฝงเป็นสัญชาตญาณของสัตว์ที่จะส่งผลให้มนุษย์แสดง ความชั่วร้าย ก้าวร้าว และป่าเถื่อน รวมทั้งพฤติกรรมต่างๆ ที่ขัดแย้งกับกฎหมาย ขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีของสังคม เงาแฝงเหล่านี้จะถูกควบคุมและปกปิดโดยหน้ากาก หรือเก็บกดไว้ในจิตใต้สำนึก

(2) ลักษณะบุคลิกภาพของแต่ละบุคคล จากโครงสร้างทางบุคลิกภาพที่ Jung ได้อธิบายไว้ Jung จึงแบ่งลักษณะบุคลิกภาพของบุคคลไว้ 2 ประเภทคือ

ก. แบบเก็บตัว (Introvert) เป็นบุคลิกภาพของบุคคลที่มีแนวโน้มเป็นพวกเก็บตัว ชอบความสงบเงียบไม่ชอบการเข้าสังคม ซื่อาย พอใจที่จะอยู่เบื้องหลัง ขาดความมั่นใจในตนเอง ชอบใช้วิธีหนีปัญหา มากกว่าเผชิญปัญหา ส่วนดีของบุคลิกภาพแบบเก็บตัวนี้มักจะเป็นบุคลิกของ นักประดิษฐ์และนักคิดค้นทั้งหลาย แต่ส่วนเสียมักจะเกิดการซึมเศร้า แยกตัว และไม่สนใจสังคม

ข. แบบแสดงตัว (Extrovert) เป็นบุคลิกภาพประเภทแสดงตัว ชอบเข้าสังคมรักความสนุกสนาน ชอบการเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ที่เป็นจริง มีมนุษยสัมพันธ์ดี กล้าที่จะแสดงออก ชอบความเป็นผู้นำต้องการเป็นที่รู้จักของคนทั่วไป คบคนง่าย ชอบเผชิญปัญหามากกว่าการหนีปัญหาอย่างไรก็ตาม ในความเป็นจริงจะพบว่าคนบางคนจะมีบุคลิกภาพแบบกลางๆ กล่าวคือ มักจะมีบุคลิกภาพเป็นไปตามสถานการณ์ เช่น ในสถานการณ์หนึ่งอาจมีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว ในอีกสถานการณ์หนึ่งอาจเป็นแบบเก็บตัวก็ได้ Jung จัดคนประเภทนี้อยู่ในพวกแอมบิเวิร์ต¹

---

¹ Rjaantick.การนำหลักจิตวิทยามาอธิบายวรรณกรรม[ออนไลน์]. สืบค้น 7 กันยายน 2560. เข้าถึงได้จาก <https://www.bloggang.com/mainblog.php?id=rjaantick&month=23-01-2011&group=7&gblog=3>

แนวความคิดตามทฤษฎีจิตวิทยารายบุคคล อัลเฟรด แอดเลอร์

สัมพันธ์ภายในครอบครัว ลำดับการเกิดในครอบครัวมีผลต่อบุคลิกภาพของบุคคลดังนี้

(1) ลูกคนโต ลูกคนโตมักจะเป็นขวัญใจของครอบครัว เมื่อมีน้องใหม่จะรู้สึกว่าตนเองถูกแย่งความรัก ในบางครั้งเด็กที่ก้าวร้าวหรือทำตัวเป็นเด็กลงไปอีกเพื่อเรียกร้องความสนใจจากพ่อแม่ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ การเตรียมตัวและท่าทีของผู้ใหญ่ เกี่ยวกับเรื่องนี้ แอดเลอร์ให้ข้อสังเกตอย่างกว้างๆ ว่า ลูกคนโตมักชอบเป็นผู้นำ ชอบวางอำนาจ เป็นคนเอาจริงเอาจังต่อชีวิต

(2) ลูกคนรอง พ่อแม่มักเลี้ยงด้วยความสบายใจเพราะมีประสบการณ์จากการเลี้ยงลูกคนแรกมาแล้ว ดังนั้นลูกคนรองส่วนใหญ่จึงมีนิสัยรักสนุก ไม่สนใจที่จะเป็นผู้นำหรือวางอำนาจ แต่มีนิสัยชอบการแข่งขันเพราะต้องแย่งหรือแข่งขันกับพี่คนโตและน้องคนเล็กอยู่แล้ว

(3) ลูกคนสุดท้อง โดยมากมักจะได้รับการเอาใจใส่จากพ่อแม่และพี่ๆ เพราะไม่ว่าเด็กเล็กกว่านี้ในครอบครัว ลูกคนสุดท้องที่ได้รับการตามใจมากเกินไปอาจทำให้เด็กเสียคนได้

(4) ลูกคนเดียว มักจะไม่พ้นการถูกตามใจจนเคยชิน แต่ลูกคนเดียวมีโอกาสดีตรงที่ไม่ถูกแย่งความรักจึงทำให้เป็นคนที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง ลูกคนเดียวมักจะมีจุดมุ่งหมายในชีวิตสูงเพราะอยากทำให้ได้เท่าผู้ใหญ่โดยเร็วเพื่อจะได้ถูกนับเป็นพวกเดียวกัน

ตามความเห็นของแอดเลอร์ เจตคติของพ่อแม่ก็มีความหมายต่อบุคลิกภาพของลูกเป็นอย่างยิ่ง²

² Waehaneesah Waedea. แนวความคิดตามทฤษฎีจิตวิทยารายบุคคล อัลเฟรด แอดเลอร์

[ออนไลน์]. สืบค้น 7 กันยายน 2560. เข้าถึงได้จาก <http://hanjsah.blogspot.com/2016/01/blog-post.html>

บทสัมภาษณ์ของ จิตแพทย์ เด็กและวัยรุ่น เกี่ยวกับการที่เด็กเกิดความเครียดเพราะภาวะแรงกดดันของพ่อแม่

ความคาดหวังของพ่อแม่ คืออันตรายสำหรับเด็ก

รศ.นพ. ศิริไชย หงส์สงวนศรี จิตแพทย์ เด็กและวัยรุ่น โรงพยาบาลรามาริบัติ ระบุว่า ปัจจุบันเด็กไทยมีแนวโน้ม เกิดความเครียดซึ่งเกิดจากการกดดันจากการเรียน มากขึ้น โดยเฉพาะ เด็ก ม. 6 ซึ่งเป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อที่จะก้าวเข้าสู่รั้วมหาวิทยาลัย และปัจจัยสำคัญที่ทำให้เด็กเกิดภาวะกดดันตัวเองและนำไปสู่ความเครียดมากที่สุดก็คือการคาดหวังของพ่อแม่หรือของตัวเอง

การที่เด็กมีความเครียดได้ง่าย เป็นเพราะเด็กไทยเติบโตในท่ามกลางบรรยากาศที่มีความเสี่ยงสูงขึ้น จากครอบครัวขยาย ลงสู่ครอบครัวเล็ก ๆ และเดิมมีลูกมาก ก็เหลือลูกน้อย 1-2 คน อีกทั้งสภาพครอบครัวก็มีการหย่าร้างสูงขึ้น เด็กจึงตกอยู่ในสภาพครอบครัวเลี้ยงเดี่ยว คือลูกอยู่กับพ่อหรืออยู่กับแม่ ตรงนี้จึงส่งผลกระทบต่อเด็ก

“ แต่ละครอบครัวมีลูกแค่ 1-2 คน และสถานะที่เป็นอยู่เด็กจึงเกิดมาภายใต้บรรยากาศ ที่พ่อแม่ ตั้งเป้าหมาย หุ่นเท แข่งขัน และคาดหวัง โดยเฉพาะด้านการเรียน เริ่มจากประถม มัธยม และมหาลัย เรียกว่า เด็กต้องสะสมแต้มทุกช่วงวัย”

พฤติกรรมที่นำไปสู่ 'ความเครียด' ของเด็กที่กำลังจะสอบเข้ามหาวิทยาลัย จึงเป็นสิ่งที่พ่อแม่และผู้ปกครองไม่ควรเพิกเฉย เพราะมันอาจนำไปสู่ภาวะซึมเศร้า และฆ่าตัวตายได้ในที่สุด หากเด็กไม่ได้รับการแก้ไขหรือชี้แนะแนวทางอย่างถูกต้อง³

³ รศ.นพ. ศิริไชย หงส์สงวนศรี จิตแพทย์. จิตแพทย์ชี้ย้ำกดดันลูกเลือกมหาวิทยาลัย[ออนไลน์].

สถานะการต่อต้านต่อคำพูดของพ่อแม่ของวัยรุ่น

ปัญหาลูกไม่เชื่อฟังมีความสำคัญอย่างไร

การที่เด็กไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้ใหญ่เป็นประจำย่อมมีผลต่อการสร้างความสัมพันธ์กับคนรอบข้าง เขามีแนวโน้มจะมีความสัมพันธ์ที่ตึงเครียดกับเพื่อน พ่อแม่ ผู้ใหญ่คนอื่น และครูที่โรงเรียน จนอาจส่งผลต่อการทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม ทั้งกับเด็กรุ่นเดียวกันและผู้อื่น เช่น การเล่นกีฬา การเล่นเกม เป็นต้น นอกจากนี้ยังพบว่าเด็กที่ไม่เชื่อฟังผู้ใหญ่ยังมีโอกาสที่จะบาดเจ็บมากกว่าเด็กคนอื่นๆ เด็กที่ไม่เชื่อฟังมากๆ จะทำลายความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนและนำไปสู่ผลการเรียนที่ไม่ดี พ่อแม่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการแก้ไขปัญหาลูกไม่เชื่อฟัง หากพ่อแม่ได้ตอบการไม่เชื่อฟังของลูกด้วยการระบืออารมณ์หรือโมโหใ้ส่อาจทำให้เด็กแสดงออกด้วยการไม่เชื่อฟังและไม่เคารพพ่อแม่มากขึ้น แต่ในทางตรงกันข้าม เด็กจะเชื่อฟังพ่อแม่มากขึ้นหากพ่อแม่ตอบกลับด้วยความใจเย็นและไม่โมโหไปกับพฤติกรรมไม่เชื่อฟังของลูก เด็กจะเรียนรู้ที่จะเคารพพ่อแม่หากพ่อแม่ปฏิบัติต่อเขาและคนในครอบครัวด้วยความเคารพ แต่หากลูกยังไม่เชื่อฟังและพ่อแม่ไม่สามารถควบคุมเขาได้ พ่อแม่ควรใช้เวลาเขาสักพักจนกว่าเขาจะใจเย็นลงและกลับมาเป็นเหมือนเดิมอีกครั้ง หากลูกเป็นเด็กที่เชื่อฟังและเคารพพ่อแม่ พ่อแม่ก็ควรชมเชยพฤติกรรมเหล่านั้นของเขา ให้รางวัลเมื่อเขาปฏิบัติตามคำสั่ง รวมทั้งสร้างความร่วมมือและหาทางออกสำหรับความไม่เข้าใจกันร่วมกันกับลูก การกระทำเหล่านี้ย่อมให้ผลที่ดีต่อความสัมพันธ์ภายในครอบครัวมากกว่าการลงโทษ ทั้งนี้ หากลูกมีพฤติกรรมไม่เชื่อฟังและดื้อรั้นมากเป็นระยะเวลานานติดต่อกันจนพ่อแม่ไม่สามารถควบคุมได้ พ่อแม่อาจพาลูกไปปรึกษาจิตแพทย์เด็ก เพื่อหาทางแก้ปัญหอย่างเหมาะสมต่อไป

ปัญหาลูกไม่เชื่อฟังมีสาเหตุมาจากอะไร?

- บ่อยครั้งที่เด็กไม่เชื่อฟังเพื่อต้องการความเป็นอิสระ เด็กอาจไม่เชื่อฟังเพราะความเครียด ความรู้สึก
- ไม่มั่นคง และความโกรธเคืองจากการที่พ่อแม่แยกทางกัน
- มีการจัดการความสัมพันธ์และความสนิทสนมระหว่างพ่อแม่กับลูกได้ไม่ดีนัก และให้เวลากับลูกน้อยเกินไป
- พ่อแม่คอยย้ำเตือนความผิดในอดีตของลูก แม้ว่าเด็กจะมีพฤติกรรมที่ดีขึ้นแล้ว แต่กลับถูกมองข้าม

- พ่อแม่ไม่ดูแลและควบคุมลูกเพียงพอ ซึ่งอาจเกิดจากหลายสาเหตุ เช่น พ่อแม่อาจทำงานหนักและไม่มีเวลา พ่อแม่อาจเครียดเรื่องอื่นอยู่แล้วจนไม่มีพลังและความอดทนที่จะเข้าหาลูก หรืออาจเพียงแค่ไม่สนใจลูกจริงๆ ในที่สุดแล้ว สาเหตุที่พบบ่อยที่สุดที่ทำให้พ่อแม่ไม่เข้าหาลูกและเพิกเฉยต่อพฤติกรรมไม่เชื่อฟังของลูก คือ พ่อแม่ไม่ยอมเผชิญกับพฤติกรรมไม่ดีของลูก เพราะจะทำให้เกิดความรู้สึกไม่ตามมา

พ่อแม่ ผู้ปกครองจะช่วยเหลือหรือแก้ไขปัญหาลูกไม่เชื่อฟังได้อย่างไร?

เด็กโต เมื่อเติบโตขึ้น เด็กจะพัฒนาความสามารถในการใช้เหตุผล บางครั้งคำถามว่า “ทำไม” ของลูกอาจทำให้พ่อแม่หงุดหงิดได้ เด็กในวัยนี้จะถามคำถามมากเป็นพิเศษ ดังนั้น สิ่งที่คุณแม่ทำได้คือ ใช้ความได้เปรียบจากความอยากรู้อยากเห็นนี้ เมื่อไรก็ตามที่ลูกถามว่า “ทำไม” พ่อแม่ต้องอธิบายในลักษณะที่ทำให้ลูกเข้าใจได้ พ่อแม่ต้องคำนึงเสมอว่าหากพวกเขาอธิบายในลักษณะที่เกินความสามารถในการทำความเข้าใจของลูก เด็กจะปลีกตัวเองออกห่างและไม่สนใจสิ่งที่พ่อแม่พยายามสอนเขาอีกต่อไป หลายครั้งวิธีที่ดีที่สุดในการทำให้เด็กโตเชื่อฟังคือ การยกตัวอย่าง พ่อแม่อาจจำเป็นต้องอธิบายเพิ่มเติมโดยใช้ตัวอย่างเพื่อให้ลูกเข้าใจในสิ่งที่พวกเขาต้องการสื่อสาร การทำเช่นนี้อาจเพียงพอสำหรับการทำให้ลูกเข้าใจมากขึ้น ซึ่งพ่อแม่ต้องเข้าใจว่าแต่ละสถานการณ์ย่อมแตกต่างกัน ดังนั้น การพูดว่า “ไม่” หรือ “เพราะพ่อ/แม่บอกให้ทำ” ที่เคยใช้ได้กับเด็กเล็กอาจไม่สามารถใช้ได้กับเด็กโต แต่ทั้งนี้พ่อแม่ต้องไม่ลืมบทบาทของตนเองเสมอว่าตนเป็นพ่อแม่ ดังนั้น พวกเขาไม่จำเป็นต้องชี้แจงการตัดสินใจทุกอย่างให้ลูกฟังเสมอไป หากลูกไม่เชื่อในการตัดสินใจของพ่อแม่ หลังจากอธิบายเหตุผลให้ลูกฟังแล้ว หลายครั้งที่พ่อแม่อาจจำเป็นต้องตอบว่า “ลูกจะเข้าใจเองเมื่อลูกโตขึ้น” พ่อแม่ต้องอธิบายกับลูกว่าพวกเขาตัดสินใจแบบนี้เพราะรักลูก ทำสิ่งนี้ลงไปเพื่อปกป้องลูก และไม่ได้มีเจตนาต้องการขัดใจหรือทำให้ลูกรู้สึกโกรธ⁴

⁴ วรรณกร สมุทรอัษฎงค์. ลูกไม่เชื่อฟัง (Disobedient Child) [ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 24 กันยายน 2560. เข้าถึงได้จาก <http://taamkru.com/th/%E0%B8%A5%E0%B8%B9%E0%B8%81%E0%B9%84%E0%B8%A1%E0%B9%88%E0%B9%80%E0%B8%8A%E0%B8%B7%E0%B9%88%E0%B8%AD%E0%B8%9F%E0%B8%B1%E0%B8%87/>

โรคดื้อและต่อต้านมีลักษณะอย่างไร?

โรคดื้อและต่อต้านนั้นมักแสดงให้เห็นในเด็กอายุ 8 ปี แต่ก็อาจพบในเด็กอายุมากกว่านั้น แต่โดยส่วนใหญ่แล้วจะพบก่อนเข้าสู่วัยรุ่น เมื่อเด็กมีภาวะดื้อและต่อต้าน จะมีอาการที่เป็นสัญญาณเตือนที่ค่อยๆ เกิดขึ้น และอาจแสดงออกรุนแรงมากขึ้นเมื่อเวลาผ่านไปเป็นเดือนหรือปี เด็กอาจเป็นโรคดื้อและต่อต้านหากมีอาการไม่ดีขึ้นตลอดเวลาเป็นระยะเวลาต่อเนื่องนานกว่า 6 เดือนจนนำไปสู่ปัญหาภายในครอบครัวหรือที่โรงเรียน ซึ่งเด็กที่เป็นโรคดื้อและต่อต้านจะมีอาการหลักๆ ดังนี้เป็นประจำ

- มีอารมณ์ฉุนเฉียวตลอดเวลา
- เกียจหรือชวนผู้ใหญ่ทะเลาะ
- ปฏิเสธที่จะปฏิบัติตามคำสั่งและกฎเกณฑ์
- ตั้งใจทำให้คนอื่นรำคาญ
- โทษคนอื่นเมื่อเกิดข้อผิดพลาดหรือเป็นต้นเหตุของพฤติกรรมไม่ดีของตน
- หงุดหงิดและอารมณ์เสียง่าย
- โกรธเคือง
- เจ้าคิดเจ้าแค้น
- มีปัญหาในการสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น
- มีปัญหาในการเรียน
- ไม่มั่นใจในตนเอง
- มองโลกในแง่ร้าย
- ไม่เชื่อฟัง
- ทำตัวเป็นปรปักษ์กับผู้ใหญ่

ทั้งนี้หากตัวเด็กเองไม่มองว่าพฤติกรรมของเขานั้นแสดงออกถึงการดื้อและต่อต้าน เขาอาจเชื่อว่าคำสั่งนั้นไร้เหตุผลที่จะปฏิบัติตาม อาการดังกล่าวมักแสดงออกในหลายสิ่งแวดล้อม แต่อาจเห็นได้ชัดเจนที่สุดที่บ้านและโรงเรียน ร้อยละ 16 ของเด็กวัยเรียนและวัยรุ่นเป็นโรคดื้อและต่อต้าน โดยสาเหตุของภาวะดังกล่าวยังไม่ทราบแน่ชัด แต่พ่อแม่หลายรายพบว่าลูกที่เป็นโรคดื้อและต่อต้านมักจะมีพฤติกรรมเรียกร้องหรือแข็งกร้าวมากกว่าพี่น้องด้วยกันเมื่ออายุเท่ากันตอนเด็ก สาเหตุของโรคดื้อและต่อต้านอาจเกิดได้ทั้งจากปัจจัยทางพันธุกรรม จิตวิทยา และสังคม

นอกจากนี้เด็กที่เป็นโรคดื้อและต่อต้านนี้บ่อยครั้งอาจมีปัญหาทางจิตและพฤติกรรมร่วมด้วย อาทิเช่น โรคสมาธิสั้น (Attention deficit/hyperactivity disorder) วิตกกังวล (Anxiety) ซึมเศร้า

(Depression) เป็นต้น ทั้งนี้ อาการของโรคซึมเศร้าและต่อต้านนี้อาจยากที่จะจำแนกออกจากอาการป่วยทางจิตหรือโรคทางพฤติกรรมอื่นๆ การวินิจฉัยและรักษาอาการป่วยที่เกิดขึ้นควบคู่กันนั้นเป็นเรื่องจำเป็น เพราะหากไม่ได้รับการรักษาอย่างถูกต้องแล้วอาจทำให้อาการซึมเศร้าและอารมณ์รุนแรงทวีความรุนแรงขึ้น นอกจากนี้ยังควรตรวจสอบด้วยว่าเด็กมีการใช้สารเสพติดใดหรือไม่ เพราะการใช้สารเสพติดอาจทำให้พฤติกรรมและนิสัยของเด็กเปลี่ยนแปลงไปมากยิ่งขึ้น

โรคซึมเศร้าและต่อต้านมีสาเหตุมาจากอะไร?

- **ปัจจัยทางร่างกาย** จากการศึกษาพบว่าความบกพร่องหรืออาการบาดเจ็บบริเวณสมองบางส่วนอาจส่งผลให้เกิดความผิดปกติทางพฤติกรรมที่รุนแรงได้ โรคซึมเศร้าและต่อต้านนั้นมีความเชื่อมโยงกับความผิดปกติของปริมาณสารเคมีในสมองหรือสารสื่อประสาทบางชนิด หากสารเคมีเหล่านี้อยู่ในปริมาณที่ไม่สมดุลหรือไม่ทำงานตามปกติ การสื่อสารต่างๆ อาจไม่สามารถเข้าถึงสมองได้อย่างถูกต้องก่อให้เกิดอาการป่วยทางจิต เช่น โรคสมาธิสั้น ความผิดปกติในการเรียนรู้ โรคซึมเศร้า หรือโรควิตกกังวลซึ่งอาจส่งผลให้เกิดความผิดปกติทางพฤติกรรมอื่นๆ ตามมา
- **ปัจจัยทางพันธุกรรม** เด็กและวัยรุ่นหลายคนที่เป็นโรคซึมเศร้าและต่อต้านมีสมาชิกในครอบครัวที่ป่วยด้วยโรคทางจิต ไม่ว่าจะเป็น โรคความผิดปกติทางอารมณ์ โรควิตกกังวล และความผิดปกติทางบุคลิกภาพ นี่แสดงให้เห็นว่าโรคซึมเศร้าและต่อต้านอาจสามารถส่งผ่านทางพันธุกรรมได้
- **ปัจจัยทางสิ่งแวดล้อม** ปัจจัยเกี่ยวกับความเครียดที่มีความสัมพันธ์ภายในครอบครัวไม่ดี ประวัติอาการเจ็บป่วยทางจิตภายในครอบครัว หรือการใช้สารเสพติด รวมไปถึงการตั้งกฎระเบียบที่ไม่สม่ำเสมอของพ่อแม่ซึ่งอาจนำไปสู่ความผิดปกติทางพฤติกรรม⁵

⁵ วรรณกร สมุทรอัษฎงค์. ลูกไม่เชื่อฟัง (Disobedient Child) [ออนไลน์].

2.2.การวิเคราะห์ข้อมูล

ศึกษาทฤษฎีจิตวิทยาวิเคราะห์ (Analytical Psychology Theory)

ทฤษฎีจิตวิทยาวิเคราะห์ของ คาร์ล จี. จุง พุดถึงโครงสร้างบุคลิกภาพที่ประกอบด้วยระบบต่าง เป็นส่วนๆ มาทำงานรวมกัน

หน้ากาก (Persona) เป็นสภาวะของบุคคลที่ต้องแสดงออกมาในเชิงปรับตัวให้เข้ากับสังคมนั้นหรือแสดงบทบาทที่ไม่เป็นตัวเองให้เป็นไปตามความคาดหวังของสังคม ส่งผลให้ไม่สามารถความเป็นตัวของตัวเองออกมาได้ และตัวตนนั้นจะออกมาเมื่อเกิดปัญหา เข้าสู่สภาวะความเป็นไม่ตัวของตัวเอง ถ้าเป็นแบบนี้เรื่อยๆ จะกลายเป็นคนที่ขาดความเป็นตัวเอง อีกประเภทหนึ่งใน โครงสร้างบุคลิกภาพ (Structure of Personality)ตามทฤษฎีจิตวิทยาวิเคราะห์ของคาร์ล จี จุง พุดถึง เงาแฝง ที่ส่งผลมาจาก หน้ากาก คือเมื่อเข้าสู่วิกฤตจะแสดงสัญชาตญาณของสัตว์ที่ทำให้มนุษย์ทำความชั่วร้าย ก้าวร้าว รุนแรง ออกมา สิ่ง que แสดงออกมาส่วนมากจะเป็นสิ่งที่อยู่ภายใต้จิตสำนึกของตัวบุคคลเมื่อควบคุมไม่ได้ ก็จะออกมาผ่านพฤติกรรมดังกล่าว

ศึกษาทฤษฎีจิตวิทยารายบุคคล (Individual Psychology) ของ Alfred Adler เกี่ยวกับ บุคลิกภาพตามลำดับการเกิด

- (1) การเกิดเป็นลูกคนโต มักจะเป็นขวัญใจของครอบครัว ได้รับความคาดหวังไว้ในทุกๆ เรื่อง พ่อแม่มีการเตรียมพร้อมสำหรับทุกอย่างให้ลูกคนแรกเพราะเป็นสิ่งแปลกใหม่ที่ไม่เคยเกิดขึ้น เด็กที่เกิดขึ้นมาเลยได้รับความคาดหวังจะต้องแบบนี้ ทำตามที่พ่อแม่คาดหวังเสมอ ส่งผลให้เด็กกลายเป็นคนที่จริงจังในทุกๆ เรื่อง เชื่อฟังตามที่พ่อแม่บอกทุกอย่าง จะเห็นได้ว่าลูกคนโตมักชอบเป็นผู้นำ ชอบวางอำนาจ เป็นคนเอาจริงเอาจังต่อชีวิต
- (2) การลูกคนสุดท้อง มักจะดูแลแบบตามใจและปล่อยปะแล้วแต่สภาพครอบครัว ไม่ค่อยเข้มงวด เพราะถือว่าไม่มีใครเด็กกว่านี้ การแก้ปัญหาของพ่อแม่ในการเลี้ยงดูลูกคนสุดท้องก็คือการตามใจ ไม่มีวางกรอบ จนทำให้เด็กกลายเป็นคนเอาแต่ใจ และไม่เชื่อฟังพ่อแม่ เชื่อตัวเองเป็นหลัก

บทสัมภาษณ์ของ จิตแพทย์ เด็กและวัยรุ่น เกี่ยวกับการที่เด็กเกิดความเครียดเพราะภาวะแรงกดดันของพ่อแม่

ในปัจจุบันเด็กไทยมีแนวโน้ม เกิดความเครียดซึ่งเกิดจากความกดดันในด้านการเรียนของครอบครัว ยิ่งเป็นช่วงมัธยมปลายปีที่สุดท้ายที่จะขึ้นไปในระดับอุดมศึกษา ซึ่งแรงกดดันมากจากพ่อแม่ที่ตั้งความหวังให้ลูกแบกรับมากเกินไป การที่เด็กมีความเครียดมากส่งผลมาจากการที่ปัจจุบันครอบครัวเป็นครอบครัวขนาดเล็กที่มีลูกกันแค่สองคนเป็นอย่างมาก ดังนั้นบรรยากาศของการเลี้ยงดูเลยเป็นพ่อแม่ ตั้งเป้าหมาย ทุ่มเท แข่งขันและคาดหวัง โดยเฉพาะเรื่องการเรียนรู้เป็นอย่างมาก การแก้ปัญหาจากต้นเหตุ ควรเป็นการทำความเข้าใจตัวเด็ก สอนให้คิดเอง และคอยอยู่สนับสนุนใกล้เมื่อเด็กเจอปัญหา

Character Analysis

พี

ลักษณะทางกายภาพ(Physical aspect)

- เด็กผู้ชายวัย 17 ปี กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชายล้วนแห่งหนึ่ง ในกรุงเทพมหานคร
- มีรูปร่าง สมส่วน ส่วนสูง 178 ซม. น้ำหนัก 65 กก. ผิวสี เทน ตาสองชั้น จมูกโด่ง ทรงผม นักเรียน สีดำ
- บุคลิกภาพ ไม่ค่อยยิ้ม ไม่ค่อยทักใครก่อน เป็นคนไม่ค่อยพูด ต้องสนิทจริงๆ ถึงจะพูดด้วย ให้ความรู้สึกมีดমন
- ชุตนักเรียน เสื้อนักเรียนตัวใหญ่ๆ กางเกงนักเรียนสีดำ สั้นเหนือเข่าขึ้นมา รองเท้าผ้าใบเก่า ที่ใช้ต่อจากพี่ชาย กระเป๋าเป้สีดำ

ลักษณะทางจิตวิทยา(Psychological aspect)

- พีเป็นลูกคนสุดท้องของบ้าน พีเกิดในปีที่ครอบครัวของเขากำลังประสบปัญหาการเงิน ทำให้พีและพ่อกต้องย้ายไปอยู่กับป้า เพราะแม่ต้องออกไปทำงานข้างนอก จะกลับมาในวันศุกร์

- พี่สนิทกับพ่อบามากเพราะตอนอยู่บ้านป่า มีแค่พ่อบอกคนเดียวที่เป็นเพื่อนเล่น จนพ่อบอกเริ่มเล่นกับเขาน้อยลงเมื่อขึ้นมัธยมต้น
- พี่ชอบมองว่าพ่อบอกน่ารำคาญเพราะทำตัวให้พ่อแม่รัก ต่างกับเขาที่ชอบประชดประชัน และทำสิ่งที่ตรงข้ามกับพ่อบอก เพื่อเอาชนะ
- เขาเป็นคนไม่มีเป้าหมายในชีวิต เพราะคิดว่ามันน่าเบื่อ เขาลองทำทุกอย่างไปเรื่อย ถ้าสนุกและทำให้มีความสุขได้เขาก็ทำต่อไป
- พี่ไม่ค่อยแสดงอารมณ์ต่างๆให้ใครเห็น นอกจากนอนเพื่อนสนิทที่โรงเรียนที่เขาสนิทเพียงคนเดียว แม้กระทั่งพ่อแม่ พี่มีปัญหาอะไรก็ไม่บอก
- พี่ไม่ชอบกินผักแต่ต้องกินเพราะพ่อบอกชอบ อาหารที่อยู่บนโต๊ะ ส่วนมากเลยเป็นผัก เขาเลยไม่ชอบกินข้าวที่บ้าน หรือมากที่สุดแค่อาหารเย็นที่เขากลับมากิน

เป้าหมาย

- อยากรับที่รักของพ่อแม่แบบพี่ชาย
- อยากรับทำตามแบบที่ตัวเองต้องการ

การเปลี่ยนแปลง

หลังจากที่พี่ชาย(พ่อบอก)ฆ่าตัวตาย พี่ได้กลายเป็นที่สนใจของพ่อแม่ และเขาก็เริ่มกลัวว่าตัวเองจะเป็นแบบพ่อบอก เขายินยอมที่จะต่อต้านพ่อแม่แทนที่จะยอมรับแบบพ่อบอก

ขอบเขต

- เวลา
ช่วงเดือน มีนาคม-ธันวาคม
- เหตุการณ์
ดำเนินอยู่ในช่วงปีสุดท้ายของการเรียนชั้นมัธยมปลายปีที่หกของตัวละคร

พอท

ลักษณะทางกายภาพ (Physical aspect)

- เด็กผู้ชายวัย 18 ปี กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชื่อดังแห่งหนึ่ง ในกรุงเทพมหานคร
- รูปร่าง สมส่วน ส่วนสูง 180 ซม น้ำหนัก 62 กก. ผิวขาว ตาสองชั้น ทรงผมนักเรียน สีดำ
- บุคลิกภาพ เป็นคนนิ่งๆ มีความมั่นใจ
- ชุदनนักเรียนถูกระเบียบ กางเกงระดับเข่า รองเท้าใหม่สะอาด สะพายกระเป๋าเป้สีดำ

ลักษณะทางจิตวิทยา (psychological aspect)

- พอทเป็นลูกคนแรกที่บ้าน พอทเกิดมาพร้อมความพร้อมทุกอย่างของพ่อแม่และครอบครัว จนหลังจากพอทอายุได้ 1 ขวบพี่ก็เกิดมา ฐานะทางบ้านเริ่มแย่งลง ทำให้โดนส่งไปอยู่กับป้า
- ในวัยเด็กพอทมีแค่พี่เป็นเพื่อนเล่นคนเดียว พอทเลยรักพี่มาก ของเล่นที่พอทเคยมีพอทก็ให้พี่หมด
- พอขึ้นมัธยมพอทต้องอ่านหนังสือมากขึ้น ทำให้ไม่มีเวลาเล่นกับพี่เหมือนเดิม จนทะเลาะกัน เป็นเหตุให้เกิดความอึดอัดระหว่างทั้งสองคน พอทกลายเป็นคนนิ่งมากขึ้น
- พอทเชื่อฟังพ่อแม่มาก เพราะเขาคิดว่าสิ่งที่แม่บอกเป็นสิ่งที่ดี และทำให้อนาคตของเขาและครอบครัวดีขึ้น
- พอทเป็นคนมีความอดทนสูงเพราะการแบกรับความคาดหวังเพียงคนเดียวมาตั้งแต่เด็ก

เป้าหมาย

- อยากเป็นจิตรกร

การเปลี่ยนแปลง

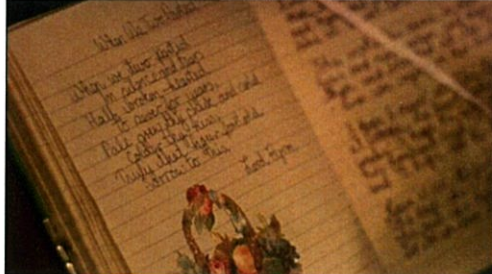
- พอทเชื้อฟิงแม่มาตลอด วันหนึ่งแม่บอกให้พอทเรียนในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ซึ่งขัดแย้งกับเป้าหมายของตัวเอง แล้วเขาตัดสินใจหนีปัญหาด้วยการฆ่าตัวตาย

ภาพยนตร์อ้างอิงในการเล่าเรื่อง

ภาพยนตร์เรื่อง the virgin suicide (1999) กำกับโดย Sofia Coppola

เรื่องย่อ

หนังสร้างจากนิยายที่พูดถึงครอบครัวในยุค 70 ซึ่งครอบครัวลิสบอนมีลูกสาว 5 คน เข้มงวดกับลูกสาวมากและไม่เปิดโอกาสให้ลูกสาวได้พบปะเพื่อนผู้ชาย ไม่ได้เข้าสังคม เปิดเรื่องด้วยเหตุการณ์ฆ่าตัวตายของลูกสาวคนเล็กสุดวัย 13 ปี และเสาหลักครอบครัวลิสบอนก็หลอกตัวเองว่าเป็นอุบัติเหตุสิ่งต่าง ๆ ที่ตัวหนังแสดงให้เห็นจะค่อย ๆ ถูกปกปิดเลือกผ่านสายตากลุ่มเด็กผู้ชายบ้านตรงข้ามที่ปะติดปะต่อเรื่องราวต่าง ๆ ในมุมมองของพวกเขาผ่านสมุดบันทึกและสิ่งที่เขาเห็นผสมจินตนาการ

ภาพที่ 1.1,1.2,1.3,1.4 ภาพจากภาพยนตร์ The Virgin Suicides (1999) กำกับโดย Sofia Coppola

ที่มา : Pdagrapher, <https://minimore.com/b/ZIzOG/5>

วิเคราะห์ภาพยนตร์

ภาพยนตร์เรื่องนี้เล่าผ่านสายตาของเด็กหนุ่มซึ่งจ้องมองจากอีกฟากฝั่งหนึ่งของถนน เด็กหนุ่มน้อย กำลังจับกลุ่มเรียงรายกันเฝ้ามองดูชีวิตของพวกเขาทุกวันแล้ววันเล่า สำหรับเด็กหนุ่มสี่คนนี้ ความสนุกคือการพยายามทำความเข้าใจกับโลกสี่มุมๆ ในบ้านตระกูลลิสบอน ยิ่งพวกเขาดูลึกซึ้งก็ยิ่งชวนให้น่าค้นหาและกระหายใคร่รู้เรื่องราวต่างๆ ในชีวิตของเด็กสาวในครอบครัวลิสบอน เด็กหนุ่มพยายามปะติดปะต่อตัวตนของพวกเขา ผ่านสิ่งของประดับห้อง ผ่านสมุดไดอารี่ ผ่านแผ่นเสียงที่เธอเปิด ผ่านบทสนทนาเพียงไม่กี่ประโยค ดังนั้นโลกของพวกเขาในสายตาของเด็กหนุ่มจึงเต็มไปด้วยการปะติดปะต่อระหว่างข้อเท็จจริงและจินตนาการปลายเปิด ในช่วงเวลาที่เลวร้ายของเด็กสาวตระกูลลิสบอน เด็กหนุ่มทั้งสี่พยายามจะยื่นมือเข้าไปช่วยเหลืออย่างเต็มที่ ถึงความหวังดีเหล่านั้นจะไม่ใช่ความบริสุทธิ์ใจสักเท่าไรและเต็มไปด้วยความชอบในความรู้สึกหนุ่มสาวมากกว่าที่ ผลักดันให้กลุ่มเด็กหนุ่มยังคงเฝ้าติดตามและหาหนทางติดต่อกับพวกเขาอยู่ตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นการถ้ามองผ่านหน้าต่าง การแอบโทรหา หรือการแอบส่งสิ่งของแบบเดียวกับพวกเขาเพื่อติดตามงาน อติเรกความสนใจทุกอย่างที่พวกเขาเป็น

ฟังดูอาจเหมือนพวกโรคจิตเล็กน้อย แต่นี่ก็คงเป็นทางเลือกเดียวในการวางแผนปิ่นขำ กำแพงคุกเพื่อพาพวกเขาหนีจากดินแดนที่ถูกคุมขังไว้ภายใต้คำสั่งของครอบครัว

ภาพที่ 2 ภาพจากภาพยนตร์ The Virgin Suicides (1999) กำกับโดย Sofia Coppola
ที่มา : Pdagrapher, <https://minimore.com/b/ZlzOG/5>

" เห็นได้ชัดว่า คุณหมอกคนนี้ไม่เคยเป็นเด็กสาวอายุ 13 "

ประโยคดังของซี้ซีเลีย น้องสาวคนสุดท้ายในตระกูลลิบบอน จากฉากช่วงแรกๆ ในภาพยนตร์

เธอเอ่ยประโยคนี้ออกกลับนายแพทย์รุ่นใหญ่ซึ่งกำลังพูดถูกดูแลปัญหาที่เธอเผชิญ

ประโยคนี้อันสะท้อนถึงปัญหาความไม่เข้าใจในตัวเด็กของหมอ เหมือนไม่เคยผ่านและเข้าใจวัยเด็ก

ในเมื่อไม่สามารถเดินทางไปสู่โลกของพวกเขาได้ สิ่งที่เด็กหนุ่มเหล่านี้พอทำได้บ้างก็คงเป็นเพียงแค่การจินตนาการถึงสิ่งต่างๆ ที่อาจมีอยู่ในโลกของพวกเขา การวาดฝันถึงทุ่งหญ้าอันกว้างใหญ่ สายลมพัดพาอากาศภายนอกที่แสนบริสุทธิ์ แสงแดดสีทองส่องประกายมาตบกระหน่ำปลายเส้นผมของเด็กสาววัยแรกแย้ม ความสวยงามสดใสที่อยู่เหนือกาลเวลา อีศรภาพทั้งหลายที่ไม่เคยมีอยู่จริง โลกของพวกเขาจะเป็นเช่นนั้นไปตลอดกาลในความทรงจำของเด็กหนุ่ม ผู้เฝ้ามองเธอจนตราบวันสุดท้าย

ภาพยนตร์อ้างอิงในการกำกับ

ภาพยนตร์เรื่อง อนธการ The Blue Hour (2015) กำกับโดย อนุชา บุญย- วรรณะ

เรื่องย่อ

ตั้มเป็นเด็กมัธยมที่ถูกเพื่อนที่โรงเรียนรังแกเป็นประจำ ตั้มไม่ได้รับการยอมรับจากครอบครัว และพ่อมักทำร้ายร่างกายตั้ม จนกระทั่งวันหนึ่ง ตั้มได้นัดเจอกับภูมิต เด็กหนุ่มลึกลับที่ตั้มรู้จักจากอินเทอร์เน็ต ทั้งสองคนได้นัดเจอกันที่สระว่ายน้ำร้าง และมีความสัมพันธ์กัน ภูมิตทำให้ตั้มรู้สึกถึงความอบอุ่น ซึ่งเป็นสิ่งที่ตั้มโหยหาอยู่ตลอดเวลา และไม่เคยได้รับมันจากใคร

เมื่อความสัมพันธ์ของทั้งคู่ดำเนินไป ตั้มได้เข้าสู่โลกที่อยู่กึ่งกลางระหว่างความฝันและความจริง ที่เต็มไปด้วย ความมืด วิญญาณ และอันตราย จนนำไปสู่การก่ออาชญากรรมร้ายแรงที่สุดในชีวิตของเขา

ภาพที่ 3.1,3.2,3.3,3.4 ภาพจากภาพยนตร์ อนธการ The Blue Hour (2015) กำกับโดย
อนุชา บุญยวรรธนะ

ที่มา : The Blue Hour – Onthakan, www.facebook.com/TheBlueHour.OnthakanFC

วิเคราะห์ภาพยนตร์

ภาพยนตร์เรื่อง อนธการ The Blue Hour เล่าเรื่องความขัดแย้งในจิตใจของตัวละครเอก ต้ม ที่มีต่อครอบครัวที่ไม่ยอมรับในเพศสภาพของเขา ทำให้เกิดการเก็บกดจนไปเจอคนที่เขาสามารถอยู่ด้วยแล้วมีความสุขได้คือภูมิ ภายในหนังใช้ขนาดภาพและมุมกล้องที่หลากหลายเพื่อบอกอารมณ์ที่แตกต่างไป

ภาพที่ 4.1,4.2 ภาพจากภาพยนตร์ อนธการ The Blue Hour แสดงให้เห็นการใช้ภาพขนาด ELS เพื่อบอกถึงอารมณ์ของต้มที่กำลังโดดเดี่ยว ไม่มีที่พึ่ง

ที่มา : The Blue Hour – Onthakan, www.facebook.com/TheBlueHour.OnthakanFC

ภาพที่ 5 ภาพจากภาพยนตร์ อนธการ The Blue Hour แสดงให้เห็นการใช้ภาพ MS

ทั้งมุมกล้องและขนาดภาพที่ทำให้รู้สึกถึงความกดดัน

ที่มา : The Blue Hour – Onthakan, www.facebook.com/TheBlueHour.OnthakanFC

บทที่ 3

บทภาพยนตร์

1.แนวทางการเขียนบทภาพยนตร์

บทภาพยนตร์เรื่อง “Starless Night คืนไร้ดาว” เป็นบทภาพยนตร์ที่ได้แรงบันดาลใจจากข่าวการฆ่าตัวตายของเด็กที่ได้รับความกดดันและการคาดหวังจากครอบครัวมากเกินไป ดังนั้นข้าพเจ้าเลยนำเอาประเด็นนี้มาปรับแต่ง คิดเพิ่มและจัดทำให้เป็นบทภาพยนตร์ที่มีความสนุก ให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของตัวละครเพื่อทำให้ผู้ชมตระหนักเห็นปัญหาของเรื่องนี้ไปพร้อมกับตัวละคร

การเขียนบทภาพยนตร์ “Starless Night คืนไร้ดาว” มีหลายสิ่งต้องคำนึงถึงทั้งเรื่องการนำเสนอให้ดูสนุกและสั่นไหว และสมเหตุสมผล เสนอทั้งมุมมองของฝ่ายพ่อแม่และมุมมองของลูก การแก้ไขปัญหาของพ่อแม่เมื่อเกิดปัญหาแบบนี้ในครอบครัว เพื่อยกระดับให้ภาพยนตร์เกิดผลประโยชน์ต่อสังคม เนื้อหาของเรื่องจึงต้องสื่อออกมาให้สะท้อนใจคนดู

ข้าพเจ้าเขียนบทภาพยนตร์เรื่องนี้และสัมภาษณ์พูดคุยกับเพื่อนๆเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล ทั้งปัญหาในชีวิตและการเรียน ผลกระทบจากการเป็นลูกคนที่แรกและคนที่สองทำให้ข้าพเจ้าได้รับความรู้สึกและเหตุการณ์ที่สามารถมาประยุกต์ใช้ได้ บางเรื่องที่ได้จากเพื่อนเป็นเรื่องที่ข้าพเจ้าไม่เคยรู้มาก่อนเลยทำให้บทภาพยนตร์เรื่องนี้ดูแปลกใหม่และสมจริงมากขึ้น

2.ประเด็นเรื่อง (Theme)

เราจะไม่เข้าใจคนนั้นถ้าเราไม่ได้ลองเป็นเขา

3.เรื่องย่อ (Plot)

พีเด็กชายม.ปลายปีที่ห้า อยู่ในครอบครัวที่มีพ่อแม่ พอทพี่ชายของเขา อยู่มาวันหนึ่งพอทฆ่าตัวตาย อย่างที่เขาไม่รู้สาเหตุ เขาได้กลายมาเป็นลูกชายคนเดียวของบ้าน และได้มารู้ความจริงที่ว่า พอท ชอบการวาดภาพมากแต่แม่ของเขาไม่รู้ และก่อนที่พอทจะตายแม่บอกให้พอทเรียนวิศวะ พีได้

รับรู้ความรู้สึกนั้นเพราะแม่กำลังจะบอกให้เขาเรียนในสาขาที่เขาไม่ชอบ เขาเลือกเส้นทางการเพื่อไปถึงฝันของเขาคือการต่อต้านแม่และต่อสู้เพื่อความฝันนั้น จนสุดท้ายทำให้แม่รู้ถึงความปรารถนาและความฝันนั้น

4. โครงเรื่องขยาย (Treatment)

พีเด็กชายวัย 17 ปี รูปร่างสูง สมส่วน ผิวแทน ทรงผมรองทรงสูงแบบนักเรียนมัธยมปลายธรรมดาทั่วไป นอนหมดสภาพอยู่กลางสนามบาส เนื้อตัวมีรอยฟกช้ำ ในคืนเดือนมืด เขาค่อยๆหลับตา पीถูกปลุกด้วย เสียงเคาะประตูของพี่ชายที่เรียกให้เขาลงไปกินข้าว पीไปกลับโรงเรียนเองตลอดทำให้เขาได้รับอิสระในการใช้ชีวิตพอสมควร พีมีเพื่อนสนิทชื่อนนเป็นเพื่อนสนิทที่เขายอมบอกเกือบทุกอย่างในชีวิตให้หนฟัง นนโตเรียนพิเศษที่แม่สมัครให้พีไปเรียนอยู่บ่อยๆเพื่อไปถ่ายภาพและเที่ยวเล่น วันหนึ่งพีได้ไปได้ยินแม่คุยกับพอทเรื่องเรียนต่อวิศวะเพราะพอทเรียนเก่งพีลิกซ์ พีไม่ได้สนใจแล้วก็เลยออกมา วันต่อมาพีกับนนไปเล่นเกมสกันและพีก็ได้รับโทรศัพท์จากแม่ว่าพอทฆ่าตัวตาย

นนโทรมาขอยืมหนังสือของพอททำให้พีต้องเข้าไปในห้องพอทที่ยังไม่ได้รับการเก็บกวาดหนังสือใส่ลัง พีเดินไปที่ชั้นหนังสือแล้วเลือกหนังสือที่นนอยากได้จนเจอ พีดึงหนังสือออกมาจนมีสมุดสเก็ตภาพเล่มหนึ่งตกลงมา พีดึงสมุดวาดภาพออกมาแล้วเปิดดู พบว่าเป็นภาพวาดต่างๆทั้งภาพวิวและคน ช่างล่องภาพลงชื่อของพอทเอาไว้ เปิดไปจนถึงหน้าสุดท้ายก็เจอใบสมัครโควต้าเรียนดีเข้าคณะจิตรกรรมของมหาลัยศิลปะเห็นหนึ่งที่พอทกรอกไว้เรียบร้อยแล้ว ทำให้พีรู้ว่าจริงๆแล้วพอทอยากเรียนอะไรและชอบอะไร พีกับนนกำลังเดินออกจากโรงเรียนแต่ดันไปเจอพวกพีเจเซเด็กมหาลัยและพวกกลุ่มหนึ่งยืนอยู่หน้ารั้ว ทำให้พีลากนนวิ่งไปด้านหลังโรงเรียนแล้วปีนกำแพงออกทางด้านหลังแทน นนงงว่าทำไมพีต้องหนี จนเอะใจรู้ว่านนไปยืมเงินพวกพีเจตแล้วไม่คืนทำให้โดนตามหนี พีบอกนนเพียงว่าเงินไม่พอใช้ แต่เขาจะเอาภาพที่ถ่ายได้ไปขายแล้วเอาเงินไปคืนเอง พีเปิดดูคะแนนสอบของตัวเองแล้วแม่มาเห็นเข้าแล้วขอดู พีนึกถึงคำพูดของแม่ที่พูดกับ พอทก่อนที่พอทจะตาย พีเลยไม่ให้แม่ดูแล้วเกิดความกลัวขึ้น พีกลัวที่จะต้องเป็นแบบพอท พีรีบวิ่งขึ้นห้องแล้วถอดกล่องของตัวเองไว้แน่น วันถัดมาแม่ขึ้นไปบนห้องพีเพื่อจะทำความสะอาดให้ แต่แม่ไปเห็นภาพถ่ายที่พีตั้งไว้บนโต๊ะแบบกระจัดกระจายแล้วหนีออกไปเห็นกล้องถ่ายภาพในกล่องที่พีปิดไม่สนิท แม่เห็นแล้วตกใจเลยเก็บกล่องไป พีตื่นเช้าในวันเสาร์อาทิตย์เพื่อจะออกไปถ่ายภาพ พีเปิดกล่องกลับพบว่ากล่องหายไป เขารู้ได้ทันทีว่าแม่เป็นคนเอาไป เขาไปตะโกนหาแม่แล้วขอล้องคืน แม่พยายามพูดกับพีด้วย

เหตุผลแต่ด้วยความกลัวทำให้พีไม่รับฟังและวิ่งออกจากบ้านไป เขาเดินไปเรื่อยแล้วเสียงโทรศัพท์ก็ดังขึ้นเป็นเบอร์ของพีเจต พียอมรับโทรศัพท์และไปหาพีเจต เขาโดนพวกพีเจตซ้อมเพราะเงินที่เอาไปคืนไม่พอ เขาอนอยู่กลางสนามบาส ท่ามกลางแสงจันทร์ที่สาดส่องลงมาเพราะเขาไม่สามารถขยับตัวได้

พีกลับมาบ้านกลางดึกด้วยใบหน้ามีรอยซ้ำที่หางคิ้วมีเลือดที่แห้งกรังติดอยู่ พีตัดสินใจไปเคาะห้องแม่ แม่เปิดประตูออกมา พีก้มหน้าลงอย่างรู้สึกผิดแล้วขอกำลังคืนบอกทุกอย่างกับแม่ แม่เห็นแล้วเลยดึงพีเข้าไปกอดแล้วพาไปเช็ดตัวแล้วให้พีเข้านอน ตื่นเช้าขึ้นมาแม่เคาะประตูเรียกพีให้ตื่น เพราะจะพาออกไปข้างนอก พีสงสัยว่าแม่จะพาไปไหนเลยตัดสินใจถาม แม่บอกแค่ว่าจะพาไปซื้อกล้องใหม่เพราะกล้องไหนเก่าแล้วแม่ใช้ตั้งแต่สมัยเรียน พียิ้มอย่างมีความสุขที่แม่ยอมเปิดใจและเข้าใจเขา

5. บทภาพยนตร์ (Screenplay)

บทภาพยนตร์เรื่อง Starless Night คืนไร้ดาว

Scene 1 พี

ภายนอก/สนามบาส/กลางคืน

ท้องฟ้ายามค่ำคืน มีเพียงแสงจากรพจันทร์ที่ส่องสว่างทำให้เห็น พีเด็กชายรูปร่างสูงโปร่ง ผิวแทน ในชุดลำลองนอนแผ่หราอยู่กลางสนามบาสในสภาพเสื้อผ้าเลอะเทอะเพราะรอยเปื้อนจะดิน มีบาดแผลฟกช้ำตามร่างกาย ตาของเขาหลับสติ ไม่ได้สติ

Scene 2 พอท

ภายใน/ห้องนอน/เช้า

เสียงเคาะประตูดังเข้ามาในโสตประสาทของพี เขาค่อยๆเปิดเปลือกตา ก่อนที่เสียงเคาะประตูจะดังขึ้นเรื่อยๆจนกลายเป็นการทุบประตูมากกว่าการเคาะ เขาตั้งตัวขึ้นไป กระจกประตูเปิดออกด้วยสีหน้าที่หงุดหงิด พีเห็นพอทอยู่หน้าประตูด้วยท่าทางหงุดหงิดพอกัน

พอท

“แม่ให้เรียกลงไปกินข้าว”

พี

“เออ รู้แล้ว เตียวลงไป”

พอทได้มองสำรวจน้องชายตัวเองที่ยังใส่ชุดนักเรียนของเมื่อวาน ด้วยสายตานิ่งเรียบ แล้วเดินลงไปที่ด้านล่าง

พีกลับเข้ามาในห้อง เปิดกล่องลิ้นชักน้ำตาลอ่อนที่วางอยู่ข้างเตียงออกแล้วหยิบกล่องฟิล์มรุ่นเก่าขึ้นมาแล้วยัดใส่กระเป๋าเป้ของตัวเอง

Scene 3 ครอบครัวของพี

ภายใน/บ้าน/เช้า

พีเดินลงมาจากชั้นบนของบ้าน แล้วเดินมาที่ประจำที่ตรงข้ามกับกับพอท เขามองไข่เจียวที่อยู่ตรงหน้าพอท พีกำลังเอื้อมมือไปตักแต่ชักว่า พอทขยับจานไข่เจียวไปไกลให้พีตักง่ายขึ้น ก่อนตัวเองจะลุกขึ้นเอาจานไปเก็บในครัว พีมองพอทก่อนจะก้มหน้าก้มตากินข้าวต่อไป

แม่

“พี เมื่อคืนทำไมกลับดึก ครูปล่อยข้าหรือลูก”

พอทที่เดินออกมาจากห้องครัว ชะงักเท่าเมื่อแม่ถามพี ก่อนจะมองหน้าพี พีละสายตาจากจานข้าวไปมองหน้าพอท

พอท

“แม่ พอทไปก่อนนะ เดี่ยวสาย”

แม่ละสายตาจากพีก่อนจะไปสนใจพอทที่กำลังจะไปโรงเรียน พอทที่พ่อเดินลงมาจากครัวพร้อมถือถ้วยกาแฟ ยกขึ้นดื่ม แล้ววางทิ้งไว้บนโต๊ะอาหาร

พีลุกขึ้นแล้วเอาจานข้าวไปเก็บในครัว ก่อนจะเดินไปใส่รองเท้า แล้วเดินออกนอกครัวออกไปเงียบๆ

Scene 4 นน

ภายนอก/โรงเรียน/เช้า

พีเดินเข้ามาในโรงเรียน แล้วเดินไปยังที่ที่ตัวเองชอบไปนั่งก่อนเข้าเรียนทุกวันคือข้างสนามบาสข้างตึกเรียน เขาไปถึงที่พบนนเพื่อนสนิทเพียงคนเดียวของเขานั่งอยู่ก่อนหน้านี้แล้ว นนวางหนังสือการ์ตูนลงก่อนจะหันไปทักพี

นน

“เป็นไงเมื่อคืนกลับดึกไหมวะ?”

พี

“ประมาณห้าทุ่มได้มั้ง”

นนลุกขึ้นหันไปหยิบกระเป๋าขึ้นมาสะพาย แล้วเดินไปเรียนพร้อมกับพี

Scene 5 หนังสือของพอท

ภายใน/ห้องเรียน/ป้าย

พีนั่งอยู่ในห้องเรียนด้านหลังติดกับหน้าต่าง ซึ่งเป็นโต๊ะเรียนประจำของเขา อัดตั้งขึ้น บอกเวลาเข้าเรียน เขาก็มองหยิบหนังสือได้โต๊ะ ก่อนจะพลิกไปหน้าที่อาจารย์บอก ในหนังสือกลับมีคำตอบจดไว้หมดแล้ว เขาเปิดไปเรื่อยๆจนเจอแผ่นกระดาษแผ่นหนึ่งที่ถูกละเลยไว้ในหนังสือ พียิบแผ่นกระดาษนั้นขึ้นมาแล้วเปิดดู เขาเห็นเป็นรูปวาดคนๆหนึ่ง พีทำหน้าแปลกใจแล้วพลิกดูไปเรื่อยๆจะเห็นร่องรอยการวาดรูปในเกือบทุกหน้า พีไม่ได้สนใจต่อ เขาพลิกปิดหน้าหนังสือแล้วเลิกสนใจอาจารย์ด้านหน้า ก่อนจะพับลงบนหนังสือแล้วมองออกไปนอกหน้าต่างต่าง แล้วปิดเปลือกตาลง

Scene 6 โดดเรียนพิเศษ

ภายใน/ห้องเรียน/เย็น

นนเข้ามาพร้อมเขย่าตัวพี พีสละลิ้มสละลิ้อแล้วเงยหน้ามอง แล้ววางหนังสือที่ตัวเองยืมไปคืนให้พี

นน

“ขอบคุณมากมึง”

พีเก็บหนังสือที่นนคืนใส่โต๊ะ ก่อนจะลุกขึ้นยืน คว่ากระเป่าที่แขวนอยู่ด้านหลังเก้าอี้ แล้วเดินออกจากห้องพร้อมนน

นน

“วันนี้มึงไปเรียนพิเศษใช่ไหม กูไปด้วย นัดเพื่อนสมัยประถมกินหมูกระทะแถวนี้”

นนหันมาถามเมื่อทั้งสองคนมายืนอยู่หน้าโรงเรียนแล้ว

พี

“ไม่อะ ภูว่าจะไปร้านซ่อมกล้องหน่อย เมื่อบานถ่ายอยู่ดีแล้ว กดชัตเตอร์
ไม่ได้วะ”

นนเพียงพยักหน้าแล้วตอบเบาๆเป็นเชิงให้กำลังใจ แล้วยกมือทำมือเป็นสัญลักษณ์การโทรหากันอยู่
ห่างๆ พียิ้มให้นน แล้วทั้งสองก็แยกกันไปคนละทาง

Scene 7 คະแนนของพอท

ภายในบ้าน/กลางคืน

พีเปิดประตูเข้าบ้านมาเห็นทุกคนกำลังนั่งกินข้าวกันอยู่ พีเสียงที่จะเดินขึ้นไปบนห้องแทน แต่เขาได้ยิน
บทสนทนาที่อยู่ๆแม่อึ้งขึ้นกับพอท

แม่

“เออ พอทแม่เห็นคະแนนสอบกลางภาคของพอทแล้วนะ”

แม่พูดไปด้วยก็ ตักกับข้าวใส่จานด้วยท่าที่สบายๆ

แม่

“แม่ว่าพอทน่าจะเรียนวิศวะนะ พอทดูเก่งฟิสิกส์มากกว่าวิชาอื่น”

พีเดินมาถึงหน้าห้อง เลยไม่ได้ยินคำตอบของพอท เขาไม่อยากสนใจกับการเรียนของพี่ชายสักเท่าไร

Scene 8 สายโทรศัพท์จากแม่

ภายใน/เกมส์เซนเตอร์/กลางคืน

พีกับนนเล่นเกมสซูตบาสกัน ในเกมส์เซนเตอร์ ที่มีเสียงเครื่องเล่นดังลั่นพร้อมกับเสียงสภของนน ที่ซู่ตไม่ทันพีที่อยู่ข้างๆ ก่อนเสียงเตือนเวลาในเกมส์จะหมดลง นนหอบตัวโหยงแล้วหันมามองหน้าพี

นน

“กูเหนื่อยละ มากี่รอบๆก็เล่นแต่โอนี่”

พี

“ก็มึงเล่นโอนี่ไม่เก่งไง”

พีล้วงกระเป๋ากางเกงก่อนจะหยิบเหรียญสิบขึ้นมา หยอดเข้าไปในตู้ใต้เครื่องเล่น กดปุ่มเพื่อเริ่มเล่นอีกรอบ

นน

“กูอยากเล่นอย่างอื่นบ้างไวยัย”

นนไม่ได้สนใจเสียงของคนข้างๆ สายตาจดจ่ออยู่ที่แป้นข้างหน้า

เสียงโทรศัพท์ดังชัดชัดจingleการซู่ตและเสียงพูดคุยของคนสองคน พีล้วงเข้าไปในกระเป๋ากางเกง ก่อนจะยกโทรศัพท์ขึ้นมาดูก่อนจะเห็นว่าเป็นเบอร์แม่ สีหน้าของพีเปลี่ยนไป พีเลือกเดินเสียงออกมา นอกร้านหันซ้ายขวาเพื่อมองหาที่ที่ไม่มีคนเดินพลุกพล่าน ก่อนจะเจอชอกตึกเล็กข้างร้านเกมส์ พีเดินเข้าไปในชอกตึกนั้นแล้วกดรับโทรศัพท์ สารจากแม่ที่ผ่านทางโทรศัพท์มาทำให้สีหน้าเขาเปลี่ยนไป

Scene 9 รูปวาดของพอท

ภายในห้องนอน/เย็น

พีเดินเข้าห้องมาก่อนจะวางกระเป๋าตัวเองลงบนโต๊ะทำงาน แล้วเปิดกระเป๋าแล้วเอาของภาพถ่ายจำนวนหนึ่งออกมา พีคลี่ภาพออกให้เห็นตัวและหีบภาพถ่ายของเด็กผู้ชายคนหนึ่งที่นั่งหันหลังอ่านซีทเรียนตรงประตูหน้าบ้านขึ้นมามอง เขาเปิดลิ้นชักเอากรอบรูปออกมาแล้วใส่ภาพนี้ในกรอบ วางไว้บนโต๊ะทำงาน

เขายืนจ้องภาพนั้นด้วยความรู้สึกหลากหลาย เสียงโทรศัพท์ดังชัดจingle พีล้วงเข้าไปในกระเป๋ากางเกงแล้วหยิบโทรศัพท์พบว่าเบอร์ของนน พีดึงเก้าอี้ออกแล้วนั่งตัวนิ่งแล้วกดรับสายนน

พี

“เออ ว่าง”

พีนั่งเคาะนิ้วพาลาง มองรูปถ่ายตรงหน้าอีกรอบ

พี

“โอเค เตียวกูลองไปดูห้องพอทก่อนว่ามีไหม เห็นวันนี้แม้ว่าจะเครียดห้องไม่รู้สภาพห้องเป็นยังไง”

พีกดวงสายแล้ว ลูกขึ้นเดินออกจากห้องไป พีเดินเข้าห้องพอทที่อยู่ถัดจากห้องตัวเอง เขามองไปรอบห้องที่ไม่ได้เปลี่ยนไปมากแต่เตียงนอนโดนถอดผ้าปู และไม่มีหมอนบนเตียงแล้ว พีเดินไปหยุดหน้าชั้นวางหนังสือของพอท เขาไล่หาหนังสือที่นั่นจะยืมจนเจอ เขาดึงหนังสือออกมาจากชั้นแต่เหลือบไปเห็นสมุดวาดภาพที่ซ่อนอยู่ด้านหลังของหนังสือ พีหยิบออกมาเปิดดู เขาเห็นภาพวาดวิว ภาพคนกับการ์ตูนจำนวนมาก เขาค่อยเปิดดูทีละหน้าแล้วนั่งลงบนเตียง เขาเปิดไปเจอภาพวาดตัวเองที่กำลังยกกล้องถ่ายดอกไม้อยู่หลังบ้าน ก่อนจะหัวเราะออกมา หน้าสุดท้ายของสมุดวาดภาพคือใบสมัครโควต้าเรียนดีในคณะจิตรกรรมที่ถูกกรอกเรียบร้อยแล้ว สีหน้าของพีเปลี่ยนไป เขาปิดสมุดวาดภาพแล้วเดินกลับห้อง

Scene 10 พ่อ

ภายใน/รถ/เช้า

พีใส่รองเท้าเสร็จก็เดินไปขึ้นรถ โยนกระเป๋าไปด้านหลังรถ เอี้ยวตัวดึงเข็มขัดมาคาด พ่อมองดูพีจัดการธุระให้เสร็จก่อนจะออกรถแล้วหันไปชวนคุย

พ่อ

“ช่วงนี้เรียนเป็นไงบ้างพี”

พีละสายตาจากวิวด้านนอก ก้มหน้ามองมือตัวเองบนตัก

พี

“ก็ดีครับ”

หลังจากนั้นก็ไม่มีใครพูดอะไรต่อเสียงแอร์ทำให้รู้ว่าในรถเงียบแค่ไหน พี่บีบีมือตัวเอง กระทบกระวายนจนเอ๋ยถามพ่อ

พี่

“พ่อ พอทเคยบอกพ่อใหม่ว่าพอทอยากเรียนอะไร”

พี่เอ๋ยด้วยเสียงเบา พ่อได้ยินก็กระซิกไป

พ่อ

“ไม่นะ พอทไม่เคยบอกพ่อแต่พ่อก็เห็นพอทเรียนฟิสิกส์เก่งแบบที่แม่ว่า
แหละ ก็คงอยากเรียนวิศวะ”

พ่อพูดจบพี่ก้มหน้าจนชิดอก เขาทำหน้าที่ลำบากใจ ความเจ็บก็เกิดขึ้นอีกครั้ง

พ่อ

“พี่ถามเรื่องนี้ มีอะไรรีไปเล่า”

พี่เงยหน้าขึ้นมองพ่อ ก่อนจะหันไปมองนอกหน้าต่าง โดยไม่ได้พูดอะไรต่อ

Scene 11

ภายนอก/โรงเรียน/เย็น

นนกับพีเดินออกจากโรงเรียนพร้อมกัน พีหันไปเห็นเด็กมहाลัยกลุ่มหนึ่งกำลังเดินข้ามถนนมาทางโรงเรียนเขา พีมีสีหน้าตกใจ เขาจึงลากนนวิ่งหนีเข้าโรงเรียน

นน

“เดี่ยว มึงหนีใคร”

พีไม่ตอบนนแล้วโยนกระเป๋านักเรียนข้ามไปอีกฝั่งของกำแพงแทน แล้วตัวเองก็ปีกำแพงข้ามไป นนเห็นพีทำอย่างนั้นก็ทำตาม ทั้งสองวิ่งออกห่างจากโรงเรียนได้ไกล นนเลยหยุดพีไว้

นน

“มึงบอกกูได้ยังว่าหนีใคร”

ทั้งนนและพีหยุดหอบกันทั้งสองคน

พี

“กูหนีพีเจต”

นนทำหน้าตกใจ แล้วดึงพีให้ลุกขึ้นจากการโค้งตัวเพราะเหนื่อย

นน

“มึงไปยืมเงินพี่เขาหรวอะ”

พี่มองไปทางอื่นโดยไม่มองหน้านน นนรู้ได้ทันทีจากการแสดงออกของพี่ ทำให้เขาหงุดหงิด

นน

“มึงรู้ใช่ไหมว่าถ้ามึงคืนมันช้า มึงตายแน่ ทำไมมึงยังทำวะ “

พี่หันมามองหน้าพี่

พี่

“เงินกูไม่พอใช้ กูไม่ยอกขอแม่เพิ่ม”

นนเห็นอย่างนั้นก็ถอนหายใจด้วยความเหนื่อยใจ แล้วลากพี่เดินต่อไป

Scene 12 MONGTAGE

พี่โตดเรียนพิเศษไปขายภาพที่จตุจักร

พี่ไปถ่ายภาพ ตามสถานที่ต่างๆ

พี่ไปล้างรูป และเลือกรูป

Scene 13 พี่แก่งคณิต

ภายใน/บ้าน/กลางคืน

พีกลับมาจากโรงเรียน แล้วทิ้งตัวลงนั่งที่โซฟา เขาเปิดกระเป๋าแล้วล้วงหยิบใบคะแนนกลางภาค ออกมาดู ก่อนจะเห็นว่าคะแนนคณิตของเขาสูงกว่าวิชาอื่น เขาหันมาเห็นแม่ที่กำลังเดินออกมาจาก ครัว

แม่

“ใบคะแนนหรือพี แม่ขอดูหน่อย....”

แม่เดินมาหยุดด้านหน้าของพี แล้วกำลังจะดึงใบคะแนนจากมือของเขามา พีเงยหน้าขึ้นมองแม่แล้ว กลับมามองคะแนนในมืออีกที่ทำให้บทสนทนาก่อนพอทตายฉวยซ้ำในหัวของพี พีตัดสินใจดึงใบ คะแนนแล้วขยำไว้ในกำมือแน่น ตัวพีเกร็งและสั่นเพราะความกลัวบางอย่าง พ่อเข้าบ้านมาพอดีทำให้ กวาดสายตาดูภาพตรงหน้าอย่างงงๆ ส่วนแม่มองพีอย่างตกใจที่มีท่าที่แบบนั้นที่แสดงออกมา พีมอง แม่สลับกับพ่อแล้ววิ่งขึ้นห้องอย่างรวดเร็ว เสียงปิดประตูดังจากข้างบนทำให้พ่อต้องเดินตามพีขึ้นไป พี เข้ามาในห้องด้วยท่าทีกระวนกระวาย เขารีบวิ่งไปดูที่กล่องที่เขาใส่กล่องเอาไว้ แล้วเปิดมันออก เขา หยิบกล่องขึ้นแล้วนั่งลงข้างเตียงชั้นเขาขึ้นซุกหน้าลงกับเขา เสียงเคาะประตูจากพ่อดังขึ้น ทำให้พีต้อง เอามือขึ้นปิดหู พ่อเคาะเรื่อยๆจนเห็นว่าพีไม่เปิดเลยผละออกมา พีเอามือที่ปิดหูลงเมื่อเสียงเคาะ ประตูหยุดดัง ก่อนจะล้มตัวลงนอนกับพื้น

Scene 14 สุ่ม

ภายใน/ห้องเรียน/กลางวัน

พีกำลังจ้องขอสอบคณิตที่อยู่ตรงหน้า เขาคิดตามโจทย์จนได้คำตอบครบทุกข้อแล้วฝนคำตอบตามคำตอบที่ได้ แต่บางอย่างทำให้หยุดชะงัก ก่อนจะเอายางลบ ลบคำตอบที่ฝนทั้งหมดแล้วเลือกฝนเรียงข้อ ใดในทุกข้อ ก่อนจะลุกขึ้น เก็บของแล้วไปส่งกระดาษคำตอบ

Scene 15 ความจริง

ภายใน/บ้าน/กลางวัน

แม่ของพีซื้อหนังสือตัวเล่มใหม่มาให้พี เลยจะไปวางไว้ที่ห้อง แม่เปิดประตูเข้าไปในห้องพี แล้วเห็นรูปถ่ายที่แปะไว้เต็มบอร์ดบนโต๊ะทำงาน แม่หันไปเห็นหนังสือตัวที่ตัวเองซื้อให้ไม่ได้รับการใช้งานเลยสักเล่ม ข้างๆกองหนังสือมีกล่องใบหนึ่งตั้งอยู่ แม่เปิดดูแล้วตกใจ ที่เห็นกล่องฟิล์มตัวนี้ แม่รีบหยิบมันขึ้นมาดูด้วยความแปลกใจแล้วลองเปิดดูด้านหลังว่ามีฟิล์มอยู่ไหม พอแม่เห็นว่าฟิล์มค้างอยู่เขารีบเก็บฟิล์มแล้วเดินออกจากห้องพี

Scene 16 หนี

ภายนอก/โรงเรียน/เย็น

พีแยกกับนนเพราะนนมีนัดกับที่บ้านวันนี้ นนเดินมาหน้าโรงเรียน เสียงโทรศัพท์ดังขึ้น พีเห็นพวกเจตเลยวกกลับเข้าโรงเรียน พีเดินไปหลังโรงเรียน แล้วป็นขึ้นบนกำแพงเพื่อที่จะออกทางหลังโรงเรียน แต่พบว่าทางนั้นออกไม่ได้ เสียงโทรศัพท์ดังไม่หยุด พีเห็นเป็นชื่อเจซ เขาทำเพียงกดตัดสายแล้วปิดเครื่อง เขานั่งรออยู่บนกำแพงเดี่ยวๆหลังโรงเรียนจนฟ้ามืดเพื่อรอให้พวกเจตกลับไปก่อน พีเดินออกจากโรงเรียนโดยการปีนรั้วโรงเรียนด้านหน้า แล้วไปงานอาร์ตของมหาลัยแห่งหนึ่งเพื่อขายรูปภาพที่เขาเตรียม

Scene 17 ทะเลาะ

ภายใน/บ้าน/ป่า

วันเสาร์พีมีวางแพลนว่าจะออกไปถ่ายรูปข้างนอก เขาแต่งตัวเสร็จ กำลังจะหยิบกล้องที่อยู่ในกล่องที่เต็ม เขาเปิดกล่องกลับเห็นว่ามันหายไป พีกระวนกระวายเดินไปทั่วทั้งห้อง ก่อนจะชะงักแล้วรีบวิ่งลงมาด้านล่างของบ้าน เขาวิ่งในครัวเพื่อหาแม่ แล้วตะโกนเรียก

พี

“แม่อยู่ไหน”

แม่เดินออกมาจากครัว

แม่

“มีอะไรพี”

พีเดินมาหยุดตรงหน้าแม่ มองแม่ด้วยสีหน้าเคร่งเครียด

พี

“แม่เอากล้องพีไปใช่ไหม”

แม่ถอนหายใจแล้วมองหน้าพีก่อนจะนั่งที่โซฟา

แม่

“พีไม่ได้ไปเรียนพิเศษเลยสักครั้ง พีรู้ใช่ไหมว่าพีทำผิด”

แม่พยายามใช้เหตุผลเพื่อคุยกับพี และไม่ใช้อารมณ์ พีไม่ตอบ เขาก็มหันหน้านิ่ง กำมือแน่น

แม่

“แม่จะไม่คืนกล่องให้พี เพราะมันทำให้พีเป็นแบบนี้”

พีเงยหน้าขึ้นมองแม่ทันที เขาเริ่มโกรธที่แม่ทำอย่างนี้ ความกลัวเริ่มทำให้พีสั่นไปทั้งตัว

พีเกร็งไปทั้งตัวด้วยความโมโห แล้วเดินออกจากบ้านไป โดยไม่หันมามองแม่อีกเลย

พีเดินออกจากบ้านมาเรื่อยๆ เริ่มเปลี่ยนสี เขาตั้งสติได้ก็เดินมาไกลจากบ้านมากแล้ว เสียงโทรศัพท์ดังขึ้น อย่างต่อเนื่องมาตลอดทาง เขาไม่ได้สนใจเสียงนั้นแล้วเดินมาเรื่อยๆ

Scene 18 พี(2)

ภายนอก/สนามบาส/เย็น

พีเดินมาที่โรงเรียนและนั่งอยู่ใต้แป้นบาส พีดูนาฬิกาข้อมือ ตอนนี้ท้องฟ้ากำลังเป็นสีส้มสวยงาม พีมองเหม่อไปข้างหน้า ลมปะทะหน้าเข้าทำให้พีค่อยๆ หลับตาปล่อยตัวเองไปตามสายลม สักพักพีเริ่มได้สติ เขาหยิบโทรศัพท์ขึ้นมาดูพบว่าสายที่ไม่ได้รับเป็นสายของแม่ 10 สายและเจตอีก 5 สาย เสียงโทรศัพท์ดังอีกครั้งเป็นสายเจซเขาตัดสินใจรับสาย

พินอนแผ่อยู่บนพื้นสนามบาสค่อยๆ ขยับตัวไปมา กระทบริบตามองท้องฟ้าที่มีตลง แสงจันทร์ส่องสว่างท่ามกลางท้องฟ้าที่มีตมิด

Scene 19 ขอโทษ

ภายใน/บ้าน/กลางคืน

พีเดินเข้าบ้านมาในสภาพที่เนื้อตัวมีรอยช้ำ มีแผลที่มุมปาก ที่ไหนก็กำขี้สี้ซั่ม พีเดินขึ้นไปชั้นบน แล้วหยุดอยู่หน้าห้องแม่ เขากำลังมองประตูอยู่นานก่อนจะตัดสินใจเคาะประตูห้องแม่ เพียงแค่ไม่กี่วินาทีแม่ก็เปิดประตูออกมา พีก้มหน้ายืนนิ่งต่อหน้าแม่ บีบมือตัวเองแน่นขึ้น แม่ก็มองพีด้วยสายตาเป็นห่วงมากกว่าโกรธ พียื่นมือข้างหนึ่งไปดึงชายเสื้อแม่ แล้วกระตุกเบาๆ

พี

“แม่ พี่ขอโทษ พี่นิสัยไม่ดีเอง”

แม่ค่อยๆยกมือลูบหัวพีแล้วดึงพีเข้ามากอด พียกมือขึ้นกอดเอวของแม่ แล้วซุกหน้าทีไหล่แม่อย่างอ่อนล้า

Scene 20 กล้องตัวใหม่

ภายใน/บ้าน/เช้า

เสียงเคาะประตูปลุกให้พีตื่น พีกระพริบตา แล้วค่อยๆเหยียดตัวลุกขึ้น เขารู้สึกปวดเมื่อยร่างกายมาก ทำให้ต้องค่อยๆลุกขึ้นไปเปิดประตู เขาเห็นแม่ยืนตรงหน้าประตู

แม่

“ลงไปกินข้าวจะได้กินยา ตอนบ่ายเดี๋ยวแม่พาไปข้างนอก”

แม่ไปพาลงสำรวจร่างกายพี พี่งุนงงกับคำพูดแม่

พี

“แม่จะพาพีไปไหน”

แม่

“ไปซื้อกล่องใหม่ กล่องตัวนั้นมันเก่าแล้ว แม่ใช้มันตั้งแต่มหาลัยแล้ว”

แม่พูดจบก็เดินลงไปข้างล่าง พีได้ยืนแบบนั้นเขาค่อยๆปิดประตูแล้วรอยยิ้มก็เกิดบนหน้าพี

5.1 ความบกพร่องของบทภาพยนตร์ร่างแรก

- ปัญหาที่พบจากบทร่างแรก
- คาแรคเตอร์(Character)ยังไม่มีมิติ
- รายละเอียดของเรื่องในบางฉากยังบอกข้อมูลได้ไม่ชัดเจน
- ยังมีการใช้คำพูดที่ฟุ่มเฟือย ทำให้ดูยืดยาว
- เนื้อเรื่องยังวางองค์ประกอบของบทไม่ชัดเจน และมีฉากที่ไม่เล่าเรื่องอยู่
- บทบรรยายยังไม่เห็นภาพเป็นการกระทำ ส่วนมากจะเป็นความนึกคิด
- การกระทำของตัวละครยังไม่มีเหตุผลมากพอ
- บทของตัวละครพ่อไม่มีความสำคัญกับตัวละครหลัก
- สถานที่ในบทของตัวละครไม่สอดคล้องกับคาแรคเตอร์(Character)ของตัวละคร
- บทสรุปของหนังเมื่อเทียบกับความเป็นจริงแล้วดูไม่สมจริง

บทภาพยนตร์ฉบับสมบูรณ์

Scene 1 พี

ภายนอก/สนามบาส/กลางคืน

ห้องฟ้ายามค่ำคืน มีเพียงแสงจากดวงจันทร์ที่ส่องสว่างทำให้เห็น พีเด็กชายรูปร่างสูงโปร่ง ผิวแทน ในชุดนักเรียนนอนแผ่หราอยู่กลางสนามบาสในสภาพเสื้อผ้าเลอะเทอะเพราะรอยเปื้อนจะดิน มีบาดแผลฟกช้ำตามร่างกาย ตาของเขาหลับสติ ไม่ได้สติ

Scene 2 พอท

ภายใน/ห้องนอน/เช้า

เสียงเคาะประตูดังเข้ามาในโสตประสาทของพี เขาค่อยๆเปิดเปลือกตา ก่อนที่เสียงเคาะประตูจะดังขึ้นเรื่อยๆจนกลายเป็นการทุบประตูมากกว่าการเคาะ เขาแดงตัวขึ้นไป กระจกประตูเปิดออกด้วยสีหน้าที่หงุดหงิด พีเห็นพอทอยู่หน้าประตูด้วยท่าทางหงุดหงิดพอกัน

พอท

“แม่ให้เรียกลงไปกินข้าว”

พี

“เออ รู้แล้ว เดี๋ยวลงไป”

พอทไ่มองสำรวจน้องชายตัวเองที่ยังใส่ชุดนักเรียนของเมื่อวาน ด้วยสายตานิ่งเรียบ แล้วเดินลงไปด้านล่าง

พีกลับเข้ามาในห้อง เปิดกล่องลังสีน้ำตาลอ่อนที่วางอยู่ข้างเตียงออกแล้วหยิบกล่องฟิล์มรุ่นเก่าขึ้นมาแล้วยัดใส่กระเป๋าเป้ของตัวเอง

Scene 3 ครอบครัวของพี

ภายใน/บ้าน/เช้า

พีเดินลงจากชั้นบนที่บันไดบ้านทำด้วยไม้เก่าๆ มองลงไปเห็นแม่ที่สาละวนจัดกับข้าวบนโต๊ะอาหาร เขาเหลือบมองไปเห็นพอทที่นั่งประจำที่พร้อมยกซีทเรียนขึ้นมาอ่าน เสียงน้ำจากการตกกระทบกับพื้นดังมาจากหน้าบ้าน พีหันไปตามเสียง พ่อกำลังล้างรถคันเก่าอย่างชะมัดกเชมัน พร้อมยกผ้าขาวม้าขึ้นมาซับเหงื่อที่กำลังไหล พีเดินไปนั่งประจำที่พอดีกกับที่ พ่อปิดก๊อกน้ำแล้วเดินเข้าไปในครัว อาหารบนโต๊ะทรงสี่เหลี่ยมเล็กๆ เต็มไปด้วยกับข้าวสามสี่อย่างที่ค่อนข้างเรียบง่าย ส่วนมากจะเป็นผักมีเพียงไข่เจียวเพียงอย่างเดียวเท่านั้นที่แตกต่างออกไป พีจ้องไปที่ไข่เจียวพร้อมกับยื่นมือจนสุดแขนไปตัด พอดีกกับพอทที่ดันจานไข่เจียวเข้าไปใกล้พีมากขึ้น พีตักไข่เจียวแล้ว ก้มลงกินข้าวเงิบๆ แม่ที่เพิ่งเดินออกมาจากครัวเลื่อนเก้าอี้นั่งลงเยื้องจากพินิดหน่อย ตามมาด้วยพ่อที่แต่งตัวเสร็จแล้วด้วยชุดวอร์ม นั่งลงตรงข้ามกับแม่

แม่

“พี เมื่อคืนทำไมกลับดึก”

ซ็อนที่กำลังเขี่ยข้าวไปมาของพีชะงักลง แล้วเงยหน้ามองแม่ก่อนจะก้มลงเหมือนเดิมโดยไร้คำตอบ พอทหันไปมองพีก่อนจะลุกขึ้นเอาจานข้าวไปไว้ในครัว

พอท

“พอทไปก่อนนะแม่”

แม่หันไปสนใจพอทที่เดินออกมาจากครัวพร้อมกับยึดเสื้อใส่ไว้ในกางเกงนักเรียน พี่เห็นดังนั้นเลยลุกขึ้น เดินเข้าครัวไปเก็บจานข้าว แล้วเดินออกมาว่าเงินที่แม่ตั้งวางไว้ให้สำหรับค่าขนมบนทีวี แล้วเดินออกไปเสียๆ

Scene 4 นน

ภายนอก/โรงเรียน/เช้า

พีเดินเข้ามาในโรงเรียน แล้วเดินไปยังที่ที่ตัวเองชอบไปนั่งก่อนเข้าเรียนทุกวันคือสนามบาสข้างตึกเรียน เขาไปถึงที่พบนนเพื่อนสนิทเพียงคนเดียวของเขานั่งอยู่ก่อนหน้านี้แล้ว นนวางหนังสือการ์ตูนลงก่อนจะหันไปทักพี

นน

“เป็นไงเมื่อคืนกลับตึกไหมวะ?”

พี

“ประมาณห้าทุ่มได้มั้ง”

นนลุกขึ้นหันไปหยิบกระเป๋าขึ้นมาสบาย แล้วเดินไปเรียนพร้อมกับพี

Scene 5 หนังสือของพอท

ภายใน/ห้องเรียน/ป้าย

พีนั่งอยู่ในห้องเรียนด้านหลังติดกับหน้าต่าง ซึ่งเป็นโต๊ะเรียนประจำของเขา ระวังตั้งขึ้น บอกเวลาเข้าเรียน เขาก็มองหยิบหนังสือใต้โต๊ะ ก่อนจะพลิกไปหน้าที่อาจารย์บอก ในหนังสือกลับมีคำตอบจดไว้หมดแล้ว พีนอนหายใจ เขาพลิกไปเรื่อยๆ ดูหึ่งเล่ม ก่อนที่จะปิดหน้าหนังสือแล้วเลิกสนใจอาจารย์ ด้านหน้าก่อนจะพับลงบนหนังสือแล้วมองออกไปนอกหน้าต่าง แล้วปิดเปลือกตาลง

Scene 6 โดดเรียนพิเศษ

ภายใน/ห้องเรียน/เย็น

นนเข้ามาพร้อมเขย่าตัวพี พีสะลึมสะลือแล้วเงยหน้ามอง แล้ววางหนังสือที่ตัวเองยืมไปคืนให้พี

นน

“ขอบคุณมากมึง”

พีเก็บหนังสือที่นนคืนใส่ใต้โต๊ะ ก่อนจะลุกขึ้นยืน คว่ากระเป่าที่แขวนอยู่ด้านหลังเก้าอี้ แล้วเดินออกจากห้องพร้อมนน

นน

“วันนี้มึงไปเรียนพิเศษใช่ไหม กูไปด้วย นัดเพื่อนสมัยประถมกินหมูกระทะ แถวนั้น”

นนหันมาถามเมื่อทั้งสองคนมายืนอยู่หน้าโรงเรียนแล้ว

พี

“ไม่อะ ภูว่าจะไปร้านซ่อมมกล้องหน่อย เมื่อวานถ่ายอยู่ดีแล้ว กดชัตเตอร์
ไม่ได้วะ”

นนเพียงพยักหน้าแล้วตอบเบาๆเป็นเชิงให้กำลังใจ แล้วยกมือทำมือเป็นสัญลักษณ์การโทรหากันอยู่
ห่างหู พียิ้มให้นน แล้วทั้งสองก็แยกกันไปคนละทาง

Scene 7 คะแนนของพอท

ภายใน/บ้าน/กลางคืน

พีเปิดประตูเข้าบ้านมาเห็นทุกคนกำลังนั่งกินข้าวกันอยู่ พ่อที่กินข้าวอย่างเงียบๆ กับแม่ที่เปิดพลิกใบ
คะแนนสอบของพอทไปมา พีเลี้ยงที่จะเดินขึ้นไปบนห้องแทน แต่เขาได้ยินบทสนทนาที่อยู่ๆแม่ก็เอ่ย
ขึ้นกับพอท

แม่

“แม้ว่าพอทน่าจะเรียนวิศวะนะ พอทดูเก่งพีลึกลับมากกว่าวิชาอื่น”

พีเดินมาถึงหน้าห้อง เลยไม่ได้ยินคำตอบของพอท เขาไม่อยากจะสนใจกับการเรียนของพี่ชายสักเท่าไร

Scene 8 สายโทรศัพท์จากแม่

ภายใน/สนามบาส/กลางคืน

พีกับนนเล่นกำลังเล่นบาสกันอยู่หลังจากเลิกเรียนมาสักพัก ทั้งคู่พลัดกันแย่งลูกบาสขึ้นชูต ก่อนจะ
เป็นพีที่ชูตเข้าก่อน นนเอามือค้ำหัวเข้าตัวเองแล้วหอบ

นน

“กูเหนื่อยละ มึงพิตมาจากไหนเนี่ย”

พี

“มึงกากเองนิหว่า”

นนหันหลังไปเก็บลูกบาส แล้วโยนใส่พี พีรีบมาก่อนจะเดาะลงพื้น

นน

“กูไม่ได้กาก มึงนั่นแหละจริงจังเกินไป ”

นนไม่ได้สนใจเสียงของคนข้างๆ สายตาดจดจ่ออยู่ที่แป้นข้างหน้า

เสียงโทรศัพท์ดังชัดชัดจังกะการชูตและเสียงพูดคุยของคนสองคน พีล้วงเข้าไปในกระเป๋ากางเกง
ก่อนจะยกโทรศัพท์ขึ้นมาดูก่อนจะเห็นว่าเป็นเบอร์แม่ สีหน้าของพีเปลี่ยนไป พีโยนบาสกลับไปให้นน
แล้วเดินเลี้ยวออกมาข้างสนาม

Scene 9 รูปวาดของพอท

ภายใน/ห้องนอน/เย็น

พีเดินเข้าห้องมาก่อนจะวางกระเป๋าตัวเองลงบนโต๊ะทำงาน แล้วเปิดกระเป๋าแล้วเอาซองภาพถ่ายจำนวนหนึ่งออกมา พิคลื่นภาพออกให้เห็นหัวและหยิบภาพถ่ายของเด็กผู้ชายคนหนึ่งที่นั่งหันหลังอ่านซีดีเรียนตรงประตูหน้าบ้านชั้นมามอง เขาเปิดลิ้นชักเอากรอบรูปออกมาแล้วใส่ภาพนี้ในกรอบ วางไว้บนโต๊ะทำงาน

เขายืนจ้องภาพนั้นด้วยความรู้สึกหลากหลาย เสียงโทรศัพท์ดังชัดเจน พีล้วงเข้าไปในกระเป๋าแล้วหยิบโทรศัพท์พบว่ามันเป็นเบอร์ของนน พีดึงเก้าอี้ออกแล้วทิ้งตัวนั่งแล้วกดรับสายนน

พี

“เออ ว่าง”

พีนั่งเคาะนิ้วพลาจ มองรูปถ่ายตรงหน้าอีกรอบ

พี

“โอเค เดี่ยวกูลองไปดูห้องพอทก่อนว่ามีไหม เห็นวันนี้แม่ว่าจะเคลียร์ห้องไม่รู้สภาพห้องเป็นยังไง”

พิกดวงสายแล้ว ลูกขึ้นเดินออกจากห้องไป พีเดินเข้าห้องพอทที่อยู่ถัดจากห้องตัวเอง เขามองไปรอบห้องที่ไม่ได้เปลี่ยนแปลงไปมากแต่เตียงนอนโดนถอดผ้าปู และไม่มีหมอนบนเตียงแล้ว พีเดินไปหยุดหน้าชั้นวางหนังสือของพอท เขาไล่หาหนังสือที่นนจะยืมจนเจอ เขาดึงหนังสือออกมาจากชั้นแต่เหลือบไปเห็นสมุดวาดภาพที่ซ่อนอยู่ด้านหลังของหนังสือ พีหยิบออกมาเปิดดู เขาเห็นภาพวาดวิรู รูปคนกับการ์ตูน

จำนวนมาก เขาค่อยเปิดดูทีละหน้าแล้วนั่งลงบนเตียง เขาเปิดไปเจอภาพวาดตัวเองที่กำลังยกกล้อง
ถ่ายดอกไม้อยู่หลังบ้าน ก่อนจะหัวเราะออกมา เขาปิดสมุดวาดภาพแล้วเดินกลับห้อง

Scene 10 พ่อ

ภายใน/รถ/เช้า

พีใส่รองเท้าเสร็จก็เดินไปขึ้นรถ โยนกระเป๋าไปด้านหลังรถ เอี้ยวตัวดึงเข็มขัดมาคาด พ่อ
มองดูพีจัดการธุระให้เสร็จก่อนจะออกรถแล้วหันไปชวนคุย

พ่อ

“ช่วงนี้เรียนเป็นไงบ้างพี”

พีละสายตาจากวิวด้านนอก ก้มหน้ามองมือตัวเองบนตัก

พี

“ก็ดีครับ”

หลังจากนั้นก็ไม่มีใครพูดอะไรต่อเสียงแอร์ทำให้รู้ว่าในรถเงียบแค่ไหน พีบีบมือตัวเอง กระวนกระวาย
พ่อหันไปมองพีอีกครั้งก่อนจะตัดสินใจถามขึ้น

พ่อ

“พี คิดหรือยังว่าจะเรียนต่ออะไร”

พี่ยังมองออกไปนอกหน้าต่าง

พี่

“ยังไม่รู้ครับ”

บรรยากาศตกอยู่ในความเงียบอีกครั้ง ก่อนที่พี่จะพูดขึ้น

พี่

“พ่อ พ่อไม่เคยบอกพ่อรีไปเล่าว่าพ่ออยากเรียนอะไร”

พ่อค่อยๆ จอดรถเพราะถึงที่หมาย จ้องมองที่พวงมาลัย ก่อนจะถอนหายใจเบาๆ

พ่อ

“พ่อไม่เคยบอกพ่อว่าพ่ออยากเรียนอะไร

แต่พ่อว่าพ่อทวาดรูปเก่งนะ”

พี่หันมามองหน้ามองทันที เมื่อได้ยินประโยคหลัง

พ่อยิ้มให้พี่อย่างอ่อนโยน

พ่อ

“ถึงแล้ว ลงได้แล้วละ”

พียกมือไหว้พ่อก่อนจะเปิดประตูออกไป

Scene 11 พี่เจต

ภายนอก/โรงเรียน/เย็น

นนกับพีเดินออกจากโรงเรียนพร้อมกัน พีหันไปเห็นเด็กมหาลัยกลุ่มหนึ่งกำลังเดินข้ามถนนมาทางโรงเรียนเขา พีมีสีหน้าตกใจ เขาจึงลากนนวิ่งหนีเข้าโรงเรียน

นน

“เดี๋ยว มึงหนีใคร”

พีไม่ตอบนนแล้วโยนกระเป๋านักเรียนข้ามไปอีกฝั่งของกำแพงแทน แล้วตัวเองก็ปีกำแพงข้ามไป นนเห็นพีทำอย่างนั้นก็ทำตาม ทั้งสองวิ่งออกห่างจากโรงเรียนได้ไกล นนเลยหยุดพีไว้

นน

“มึงบอกกูได้ยังว่าหนีใคร”

ทั้งนนและพีหยุดหอบกันทั้งสองคน

พี

“กุหนี่พีเจต”

นนทำหน้าตกใจ แล้วดึงพีให้ลุกขึ้นจากการโค้งตัวเพราะเหนื่อย

นน

“มึงไปยืมเงินพีเขาหรวะ”

พีมองไปทางอื่นโดยไม่มองหน้านน นนรู้ได้ทันทีจากการแสดงออกของพี ทำให้เขาหงุดหงิด

นน

“มึงรู้ใช่ไหมว่าถ้ามึงคืนมันช้า มึงตายแน่ ทำไมมึงยังทำวะ “

พีหันมามองหน้าพี

พี

“เงินกูไม่พอใช้ กูไม่ยอกขอแม่เพิ่ม”

นนเห็นอย่างนั้นก็ถอนหายใจด้วยความเหนื่อยใจ แล้วลากพีเดินต่อไป

Scene 12 พี่เก่งคณิต

ภายใน/บ้าน/กลางคืน

พีกลับมาจากโรงเรียน แล้วทิ้งตัวลงนั่งที่โซฟา เขาเปิดกระเป๋าแล้วแล้วหยิบใบคะแนนกลางภาคออกมาดู ก่อนจะเห็นว่าคะแนนคณิตของเขาสูงกว่าวิชาอื่น เขาหันมาเห็นแม่ที่กำลังเดินออกมาจากครัว

แม่

“ใบคะแนนหรือพี แม่ขอดูหน่อย....”

แม่เดินมาหยุดด้านหลังของพี แล้วกำลังจะดึงใบคะแนนจากมือของเขามา พีเงยหน้าขึ้นมองแม่แล้วกลับมามองคะแนนในมืออีกทีทำให้บทสนทนาเกือบจะตายฉวยซ้ำในหัวของพี พีตัดสินใจดึงใบคะแนนแล้วขยำไว้ในกำมือแน่น ตัวพีเกร็งและสั่นเพราะความกลัวบางอย่าง แม่มองพีย่างตกใจที่มีท่าทีแบบนั้นที่แสดงออกมา พีมองแม่แล้ววิ่งขึ้นห้องอย่างรวดเร็ว เสียงปิดประตูดังจากข้างบน

Scene 13 กลัว

ภายใน/ห้องพี/กลางคืน

พีเข้ามาในห้องด้วยท่าทีกระวนกระวาย เขารีบวิ่งไปดูที่กล่องที่เขาใส่กล่องเอาไว้ แล้วเปิดมันออก เขายกกล่องขึ้นแล้วนั่งลงข้างเตียงชั้นเขาขึ้น กอดกล่องไว้ ซุกหน้าลงกับเขา

Scene 14 สุ่ม

ภายใน/ห้องเรียน/กลางวัน

พีกำลังจ้องขอสอบคณิตที่อยู่ตรงหน้า เขาคิดตามโจทย์จนได้คำตอบครบทุกข้อแล้วฝนคำตอบตามคำตอบที่ได้ แต่บางอย่างทำให้หยุดชะงัก ก่อนจะเอายางลบ ลบคำตอบที่ฝนทั้งหมดแล้วเลือกฝนเรียงข้อ ก ในทุกข้อ ก่อนจะลุกขึ้น เก็บของแล้วไปส่งกระดาษคำตอบ

Scene 15 ความจริง

ภายใน/บ้าน/กลางวัน

แม่ของพีซื้อหนังสือตัวเล่มใหม่มาให้พี เลยจะไปวางไว้ที่ห้อง แม่เปิดประตูเข้าไปในห้องพี แล้วเห็นรูปถ่ายที่แปะไว้เต็มบอร์ดบนโต๊ะทำงาน แม่หันไปเห็นหนังสือที่ตัวเองซื้อให้ไม่ได้รับการใช้งานเลยสักเล่ม ข้างๆกองหนังสือมีกล่องใบหนึ่งตั้งอยู่ แม่เปิดดูแล้วตกใจ ที่เห็นกล่องฟิล์มตัวนี้ แม่รีบหยิบมันขึ้นมาดูด้วยความแปลกใจแล้วลองเปิดดูด้านหลังว่ามีฟิล์มอยู่ไหม พอแม่เห็นว่าฟิล์มค้างอยู่เขาริบเก็บฟิล์มแล้วเดินออกจากห้องพี

Scene 16 หนี

ภายนอก/โรงเรียน/เย็น

พีแยกกับนนเพราะนนมีนัดกับที่บ้านวันนี้ นนเดินมาหน้าโรงเรียน เสียงโทรศัพท์ดังขึ้น พีเห็นพวกเจตเลยวกกลับเข้าโรงเรียน พีเดินไปหลังโรงเรียน แล้วปีนขึ้นบนกำแพงเพื่อที่จะออกทางหลังโรงเรียน แต่พบว่าทางนั้นออกไม่ได้ เสียงโทรศัพท์ที่ดังไม่หยุด พีเห็นเป็นชื่อเจต เขาทำเพียงกดตัดสายแล้วปิดเครื่อง เขานั่งรอรอบบนกำแพงเดี่ยวๆหลังโรงเรียนจนฟ้ามืดเพื่อรอให้พวกเจตกลับไปก่อน พีเดินออกจากโรงเรียนโดยการปีนรั้วโรงเรียนด้านหน้า

Scene 17 ทะเลาะ

ภายใน/บ้าน/บ้าย

วันเสาร์พีมีวางแพลนว่าจะออกไปถ่ายรูปข้างนอก เขาแต่งตัวเสร็จ กำลังจะหยิบกล้องที่อยู่ในกล่องที่
เต็ม เขาเปิดกล่องกลับเห็นว่ามันหายไป พีกระวนกระวายเดินไปทั่วทั้งห้อง ก่อนจะชะงักแล้วรีบวิ่งลง
มาด้านล่างของบ้าน เขาวิ่งในครัวเพื่อหาแม่ แล้วตะโกนเรียก

พี

“แม่อยู่ไหน”

แม่เดินออกมาจากครัว

แม่

“มีอะไรพี”

พีเดินมาหยุดตรงหน้าแม่ มองแม่ด้วยสีหน้าเคร่งเครียด

พี

“แม่เอากล้องพีไปใช่ไหม”

แม่ถอนหายใจแล้วมองหน้าพี

แม่

“พีไม่ได้ไปเรียนพิเศษเลยสักครั้ง พีรู้ใช่ไหมว่าพีทำผิด”

แม่พยายามใช้เหตุผลเพื่อคุยกับพี และไม่ใช้อารมณ์ พีไม่ตอบ เขาก็มั่นหน้านิ่ง กำมือแน่น

แม่

“แม่จะไม่คืนกล้องให้พี เพราะมันทำให้พีเป็นแบบนี้”

พีเงยหน้าขึ้นมองแม่ทันที เขาเริ่มโกรธที่แม่ทำอย่างนี้ ความกลัวเริ่มทำให้พีสั่นไปทั้งตัว

พีเกร็งไปทั้งตัวด้วยความโมโห แล้วเดินออกจากบ้านไป โดยไม่หันมามองแม่อีกเลย

พีเดินออกจากบ้านมาเรื่อยๆจนฟ้าเริ่มเปลี่ยนสี เขาตั้งสติได้ก็เดินมาไกลจากบ้านมากแล้ว เสียงโทรศัพท์ดังขึ้น อย่างต่อเนื่องมาตลอดทาง เขาไม่ได้สนใจเสียงนั้นแล้วเดินมาเรื่อยๆ

Scene 18 พี(2)

ภายนอก/สนามบาส/เย็น

พีเดินมาที่โรงเรียนและนั่งอยู่ใต้แป้นบาส พีดูนาฬิกาข้อมือ ตอนนี้ท้องฟ้ากำลังเป็นสีส้มสวยงาม พีมองเหม่อไปข้างหน้า ลมปะทะหน้าเข้าทำให้พีค่อยๆหลับตาล่อยตัวเองไปตามสายลม สักพักพีเริ่มได้สติ เขาหยิบโทรศัพท์ขึ้นมาดูพบว่าสายที่ไม่ได้รับเป็นสายของแม่ 10สายและเจซอีก5สาย เสียงโทรศัพท์ดังอีกครั้งเป็นสายเจซเขาตัดสินใจรับสาย

พินอนแผ่อยู่บนพื้นสนามบาสค่อยๆขยับตัวไปมา กระพริบตามองท้องฟ้าที่มีดวงแสงจันทร์ส่องสว่างท่ามกลางท้องฟ้าที่มีดมิด

Scene 19 ขอโทษ

ภายใน/บ้าน/กลางคืน

พีเดินเข้าบ้านมาในสภาพที่เนื้อตัวมีรอยข้ำ มีแผลที่มุมปาก ที่โหนกแก้มซ้ำสี่เข็ม พีเดินขึ้นไปชั้นบน แล้วหยุดอยู่หน้าห้องแม่ เขาจ้องมองประตูอยู่นานก่อนจะตัดสินใจจะเคาะประตูห้องแม่ เพียงแค่ไม่กี่วินาทีแม่ก็เปิดประตูออกมา พีก้มหน้ายืงต่อน้าแม่ บีบมือตัวเองแน่นขึ้น แม่ก็มองพีด้วยสายตาเป็นห่วงมากกว่าโกรธ พียื่นมือข้างหนึ่งไปดึงชายเสื้อแม่ แล้วกระตุกเบาๆ

พี

“แม่ พี่ขอโทษ พินิสัยไม่ดีเอง”

แม่ค่อยๆยกมือลูบหัวพีแล้วดึงพีเข้ามากอด พียกมือขึ้นกอดเอวของแม่ แล้วซุกหน้าทีไหล่แม่อย่างอ่อนล้า

Scene 20 กล้องตัวใหม่

ภายใน/บ้าน/เช้า

เสียงเคาะประตูปลุกให้พีตื่น พีกระพริบตา แล้วค่อยๆเหยียดตัวลุกขึ้น เขารู้สึกปวดเมื่อยร่างกายมาก ทำให้ต้องค่อยๆลุกขึ้นไปเปิดประตู เขาเห็นแม่ยืนตรงหน้าประตู

แม่

“ลงไปกินข้าวจะได้กินยา”

พีปิดประตู แล้วจัดการตัวเอง ก่อนจะเดินลงมาข้างล่าง เขามองออกไปนอกหน้าต่าง เห็นพ่อเขากำลังจับกล้องฟิล์มของตัวเองขึ้นมาส่อง พ่อหันมาเห็นเขาพอดีแล้วยิ้มให้พร้อมยกมือเรียกพีให้ออกไปข้างนอก พีเห็นไปมองแม่ที่กำลังยกกับข้าวมาวางไว้บนโต๊ะกินข้าว แม่หันไปมองพ่อของเขาด้านนอกแล้วหันมาหาพีพร้อมพยักหน้า เขายิ้มออกมาอย่างทันทีที่ก่อนจะวิ่งออกไปข้างนอกบ้าน

6.สรุปการเปลี่ยนแปลงต่างๆในบทภาพยนตร์ร่างแรกจนถึงฉบับสมบูรณ์

หลังจากบทภาพยนตร์สมบูรณ์แล้วข้าพเจ้าได้ทำการเดินทางไปดูสถานที่ถ่ายทำคือบ้านของตัวละครหลักซึ่งเป็นสถานที่ถ่ายทำหลักของเรื่อง สถานที่ถ่ายทำให้เกิดการแก้ไขบทภาพยนตร์ให้ เป็นไปตามความสะดวกในการถ่ายทำมากขึ้น แล้วรวบรัดหลายฉากเพื่อความกระชับของตัวบท- ภาพยนตร์ และแก้ไขในส่วนการแสดงออก บทสนทนา ให้สมจริงมากขึ้น ตัดบทสนทนาที่ไม่มี ประโยชน์ต่อเรื่องออก ปรับบทบาทของพ่อในตอนจบใหม่ ทำให้เกิดบทที่สมบูรณ์มากขึ้น

บทที่ 4

ขั้นตอนการเตรียมการถ่ายทำภาพยนตร์ (Pre-Production)

การวางแผนการทำงานในการเตรียมการถ่ายทำภาพยนตร์

1. การคัดเลือกนักแสดง

บทภาพยนตร์ของข้าพเจ้าเป็นการติดตามและทำให้เห็นปัญหาในวัยของการเรียนมัธยมปลาย การคัดเลือกนักแสดง ข้าพเจ้าเลือกที่คัดเลือกนักแสดงที่อยู่ในช่วงของการเลือกเส้นทางการศึกษา ต่อหรือบุคคลที่เพิ่งผ่าน มัธยมปลายปีที่ 6 มา เพื่อตัวนักแสดงจะได้เข้าใจความรู้สึกของตัวละครได้ดี ในบทของพี่ข้าพเจ้าได้คัดเลือกนักแสดงมา 2 คน และทำการเลือกคนที่เหมาะสมที่สุด ส่วนในบทของ พอทซึ่งเป็นพี่ชาย ข้าพเจ้าได้คัดเลือกพี่ชายจริงๆของนักแสดงที่แสดงเป็นพี่มารับบทบาท เพื่อความเป็นธรรมชาติในการร่วมแสดงกัน

1.1. พี่

เพศชาย อายุ 17 ปี เป็นคนเจียบๆ มีเพื่อนสนิทเพียงไม่กี่คน เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5-6 เป็นช่วงคาบเกี่ยวตามบทภาพยนตร์ เป็นตัวละครที่ค่อนข้างซับซ้อนและมีความคิดเป็นของตัวเอง การคัดเลือกนักแสดงจึงค่อนข้างยาก ต้องผ่านการพูดคุยก่อนการถามไถ่ถึงความสัมพันธ์ภายในครอบครัว หรือการแสดงออกต่อปัญหาที่เกิดขึ้น

1.2. พอท

เพศชาย อายุ 18 ปี เป็นเด็กเรียนดี กิจกรรมเด่น ความประพฤติดี มีความเป็นผู้นำสูง แต่มักจะเก็บความรู้สึกทุกอย่างไว้เพียงคนเดียว ไม่แสดงออก และเมื่อเกิดปัญหาจะเก็บไว้ไม่พูดออกมา ตัวละครพอทด้วยความเป็นลูกคนแรกทำให้เราตัดจากนักแสดงที่เป็นลูกคนแรกของครอบครัวเพื่อเข้าใจสถานะการแสดงออกต่อน้องชายว่าควรแสดงออกอย่างไรให้สมจริง

CASTING SHEET

TITLE: STARLESS NIGHT คีนไร้ดาว	ROLE:
DIRECTOR: กุสริตา พรรณวุฒิ	PRODUCER:

CASTING SHEET

ชื่อ ณรณ วิภัยรุ่งโรจน์
ชื่อเล่น เน
วันเดือนปีเกิด 12/11/2541
อาชีพ นักศึกษา
สถานที่ทำงาน
โทรศัพท์ 080-4522810
Facebook Naran Vik
E-Mail naranvik@hotmail.com

PHYSICAL DESCRIPTION

อายุ	19	น้ำหนัก	56	สีผม	ดำ
ช่วงอายุ	18	ส่วนสูง	180	สีตา	น้ำตาลอ่อน

COSTUME INFORMATION

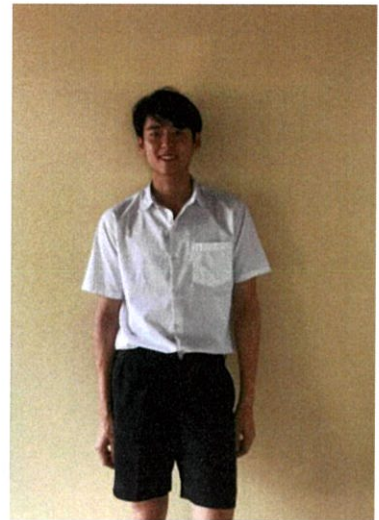
กางเกง		เสื้อเชิ้ต	L	เสื้อคลุม	
กระโปรง		เสื้อยืด	L	รองเท้า	44

บทบาท พอท

TITLE: STARR ESS NIGHT คืนไร้ดาว	ROLE:
DIRECTOR: กุสริตา พรรณวุฒิ	PRODUCER:

CASTING SHEET

ชื่อ ภัทร วิภัยรุ่งโรจน์
ชื่อเล่น นะ
วันเดือนปีเกิด 03/01/37
อาชีพ นายแบบ/นักแสดงโฆษณา
สถานที่ทำงาน -
โทรศัพท์ -
Facebook Naphat Vikairungroj
E-Mail -

PHYSICAL DESCRIPTION

อายุ	24	น้ำหนัก	65	สีผม	ดำ
ช่วงอายุ		ส่วนสูง	183	สีตา	น้ำตาลอ่อน

COSTUME INFORMATION

กางเกง		เสื้อเชิ้ต	L	เสื้อคลุม	
กระโปรง		เสื้อยืด	L	รองเท้า	44

บทบาท แม่

TITILE: STARESS NIGHT คืนไร้ดาว	ROLE:
DIRECTOR: กุลธิดา พรรณวุฒิ	PRODUCER:

CASTING SHEET

ชื่อ อภิดา ภาณุพรเทวฤทธิ์
ชื่อเล่น ก้อย
วันเดือนปีเกิด -
อาชีพ นักแสดงอิสระ
สถานที่ทำงาน -
โทรศัพท์ 090-9879246
Facebook -
E-Mail -

PHYSICAL DESCRIPTION

อายุ	38	น้ำหนัก	59	สีผม	น้ำตาลเข้ม
ช่วงอายุ		ส่วนสูง	165	สีตา	ดำ

COSTUME INFORMATION

กางเกง	XL	เสื้อเชิ้ต	M	เสื้อคลุม	
กระโปรง		เสื้อยืด	M	รองเท้า	37

2. การกำกับศิลป์

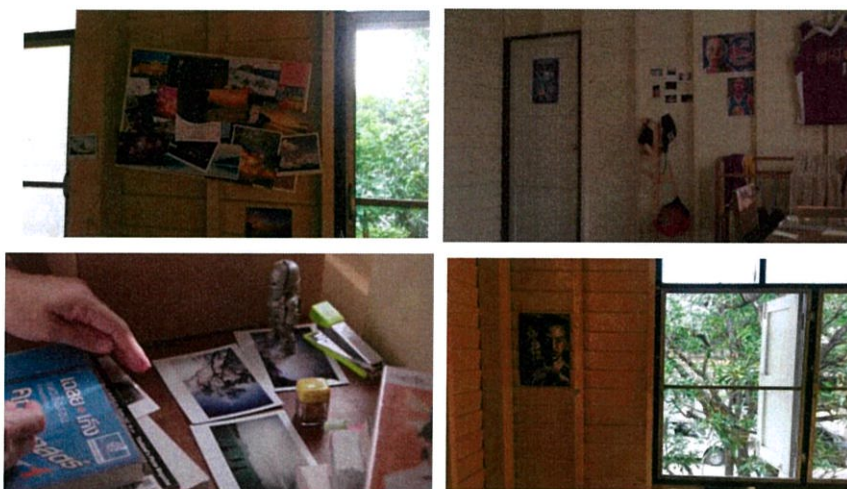
2.1. ฉาก

ข้าพเจ้าได้ทำการออกแบบและจัดฉากเป็นพิเศษคือห้องของตัวละครเอกขึ้นเพื่อเพิ่มความชอบและความสนใจของตัวละครเข้าไปในภาพยนตร์ให้รู้สึกสมจริงมากขึ้น

ภาพที่ 5.1,5.2 แสดงตัวอย่างการจัดฉากห้องนอนพี

วัยรุ่นส่วนมากสนใจในหลายอย่างและทุกความสนใจจะถูกถ่ายทอดผ่านการแต่งห้อง ทั้งเรื่องกีฬา งานอดิเรกหรือเครื่องประดับ

ภาพที่ 5.3,5.4,5.5,5.6 แสดงการจัดฉากห้องนอนพี

2.2. เครื่องแต่งกาย

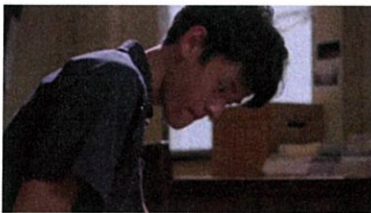
ภาพยนตร์เรื่อง Starless Night เป็นภาพยนตร์ที่เล่าเรื่องราวในยุคปัจจุบัน เสื้อผ้าจึงมีความร่วมสมัยในกลุ่มวัยรุ่นอายุ 17-19 ปี

สีและลวดลายของเสื้อผ้าสามารถบอกบุคลิกภาพและคาแรกเตอร์ตัวละครได้ ในบริบทของเรื่องส่วนมากตัวละครเอกส่วนมากจะเป็นชุดนักเรียนสีส่วนใหญ่

เสื้อผ้าตัวละครพี

ภาพที่ 6.1, 6.2, 6.3 แสดงตัวอย่างเสื้อผ้าของตัวละครพี

ภาพที่ 6.4, 6.5, 6.6 แสดงเสื้อผ้าที่ตัวละครพีใส่

ตัวละครพีเป็นคนที่ไม่ชอบใส่เสื้อผ้าที่มีลาย เน้นเสื้อผ้าโทน สีขาว เทา ดำ และเป็นสีพื้น

เสื้อผ้าตัวละครพอท

ภาพที่ 6.7 ตัวอย่างเสื้อผ้าของตัวละครพอท

ภาพที่ 6.8 แสดงเสื้อผ้าที่ตัวละครพอทใส่

ตัวละครพอทจะแต่งตัวถูกระเบียบทุกอย่าง เสื้อเรียบ แล้วใส่ไว้ในกางเกงตลอด

เสื้อผ้าตัวละครพ่อ

ภาพที่ 6.9, 6.10, 6.11, 6.12, 6.13 ตัวอย่างเสื้อผ้าของตัวละครพ่อ

ภาพที่ 6.14, 6.15, 6.16 แสดงเสื้อผ้าที่ตัวละครพ่อใส่

- ตัวละครพ่อส่วนมากจะใส่เสื้อยืดธรรมดาสีพื้นอยู่บ้าน พร้อมกางเกงกีฬา เพราะเป็นคนชอบทำงานบ้านไม่ว่าจะล้างรถ รดน้ำต้นไม้ ทำให้เลือกเสื้อผ้ากระฉับกระเฉงตลอดเวลา
- ชุดทำงานจะเป็นกางเกงขายาว กับเสื้อกีฬามีปก เพราะเป็นอาจารย์สอนวิชาสุขศึกษา และพลศึกษา

เสื้อผ้าตัวละครแม่

ภาพที่ 6.17, 6.18, 6.19, 6.20 แสดงตัวอย่างเสื้อผ้าของตัวละครแม่

ภาพที่ 6.21, 6.22, 6.23, 6.24 แสดงเสื้อผ้าที่ตัวละครแม่ใส่

ตัวละครแม่ ส่วนมากจะอยู่บ้านทำความสะอาด ทำกับข้าว ไม่ค่อยได้ออกไปไหน จะใส่เสื้อยืดธรรมดา กับกางเกงสีส่วนเพื่อให้คล่องตัวในการทำงาน

2.3 อุปกรณ์ประกอบฉาก

ภาพที่ 6.25, 6.26, 6.27 แสดงอุปกรณ์ประกอบฉาก

3.สถานที่ถ่ายทำ

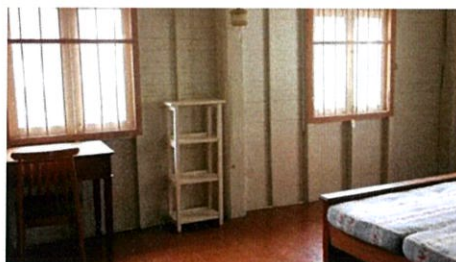
บ้านของพี

สถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องนี้ใช้บ้านเป็นสถานที่ถ่ายทำหลัก เป็นบ้านไม้สองชั้น ตามบทแล้วตัวละครที่อยู่ในครอบครัวค่อนข้างมีฐานะที่ ปานกลาง และอาศัยอยู่ในบ้านตกลอดจากปู่ย่าทำให้ข้าพเจ้าเลือกบ้านไม้ซึ่งตอบโจทย์ถึงความเก่าและเหมือนถูกการใช้งานตลอด สถานที่นี้มีพื้นที่บริเวณรอบบ้าน มีที่ให้สำหรับทีมงานได้ทำงาน บ้านมีช่องทางต่างรอบทำให้ง่ายต่อการจัดแสง

ภาพที่7.1,7.2,7.3 แสดงสถานที่ถ่ายทำบ้านพี

ห้องนอนของพี

ภาพที่7.4 แสดงตัวอย่างห้องนอนของพี

ภาพที่7.5,7.6,7.7 แสดงสถานที่ถ่ายทำห้องนอนของตัวละครพี

ฉากที่ถ่ายทำภายในห้องนอน ส่วนมากถ่ายตอนกลางวัน ข้าพเจ้าจึงเลือกห้องนอนที่จะรับแสงได้หลายทิศทางเพื่อเพิ่มเวลาถ่ายทำได้มากขึ้น ไม่ต้องกังวลว่าแสงจะไม่เข้าหน้าต่างฝั่งใดฝั่งหนึ่ง

ห้องนั่งเล่น

ภาพที่ 7.8 แสดงตัวอย่างสถานที่ถ่ายทำบริเวณห้องนั่งเล่น

ภาพที่ 7.9, 7.10 แสดงสถานที่ถ่ายทำบริเวณห้องนั่งเล่น

ในฉากที่ 12 ตามบทจะมีการเคลื่อนไหวโดยใช้พื้นที่ค่อนข้างเยอะ ข้าพเจ้าเลยเลือกสถานที่ตรงนี้ถ่ายทำเพื่อความสะดวกในการทำงานทั้งการจัดไฟและการเคลื่อนกล้องที่ต้องใช้พื้นที่ค่อนข้างมาก

ห้องครัว-กินข้าว

ภาพที่ 7.11 แสดงสถานที่ถ่ายทำห้องครัว-ห้องกินข้าว

ห้องครัว-ห้องกินข้าวภายในบ้านเป็นห้องโล่ง ข้าพเจ้าได้ยกโต๊ะกินข้าวและเก้าอี้เข้าไปจัดวางเพื่อนใช้ในการถ่ายทำ พื้นที่บริเวณนั้น มีหน้าต่างบานใหญ่ที่อยู่ทำให้ แสงลอดเข้ามา เหมาะในการถ่ายทำอย่างมากและในซีนที่ 3 ตามบทภาพยนตร์การเคลื่อนไหวของตัวละครค่อนข้างมีเยอะ มีตัวละครร่วมฉากถึง 4 คน บริเวณที่มากจึงเหมาะต่อการถ่ายทำ

สนามบาส

ภาพที่ 7.12, 7.13, 7.14 แสดงตัวอย่างสนามบาส

ภาพที่ 7.15, 7.16 แสดงสถานที่ถ่ายทำสนามบาส

ห้องเรียน

ภาพที่ 7.17, 7.18 แสดงตัวอย่างห้องเรียน

ภาพที่ 7.19, 7.20 แสดงสถานที่ถ่ายทำห้องเรียน

4.การวางแผนการถ่ายทำ

ชื่อเรื่อง : คืนไร้ดาว วันที่ 23/02/2561 เวลา 15.00-22.00 น			
ผู้กำกับ : กุลธิดา พรรณวุฒิ			
Scene :12,13,15,17,19 ภายนอก/ภายใน <input type="text"/> <input type="text"/>			
นักแสดง	เบอร์ติดต่อ	อุปกรณ์ประกอบฉาก	
ณวัฒน์ วิภัยรุ่งโรจน์ (เน) อภิศา ภาณุพรเทวฤทธิ์ (ก้อย)	080-4522-810 090-9879-246	หนังสือเรียน,กล้อง,กระเป๋าเป้,โทรศัพท์,หนังสือการ์ตูน,ใบคะแนน	
		ผม/หน้า	เครื่องแต่งกาย
		แป้ง/มาย	ชุดนักเรียน, ชุดลำลอง
		กล้อง	เทคนิคพิเศษ
		Sony A6300 (ปี้)	-
		Special Equipment (ELECTRICAL/GRIP/CRANE)	
		-	
		เสียง/ดนตรี	สถานที่
		Zoom / Wireless REC. (เจอาร์)	บ้านคุณยาย
ตัวประกอบ : -	ตัวแสดงแทน : -		
นักแสดงผาดโผน : -	นักแสดงพิเศษ : -		
การขนส่งและยานพาหนะ : รถแท็กซี่,รถบี,รถมาย,รถแบม			

ชื่อเรื่อง : คีนไร้ดาว วันที่ 05/03/2561 เวลา 16.00-20.00 น			
ผู้กำกับ : กุลธิดา พรรณวุฒิ			
Scene :1,8,18 <input type="text"/> ภายนอก/ภายใน <input type="text"/> กลางวัน/กลางคืน			
21.00 น			
นักแสดง	เบอร์ติดต่อ	อุปกรณ์ประกอบฉาก	
ณรัตน์ วิกัยรุ่งโรจน์ (เน) ภูริณัฐ วิชาสุประภาพร (ไอซ์)	080-4522-810 061-8621-133	ลูกบาสเก็ตบอล,โทรศัพท์	
		ผม/หน้า	เครื่องแต่งกาย
		แป้ง/มาย	ชุดนักเรียน
		กล้อง	เทคนิคพิเศษ
		Sony A6300 (ปี้)	-
		Special Equipment (ELECTRICAL/GRIP/CRANE)	
		Camera Track Slider 120cm.	
		เสียง/ดนตรี	สถานที่
		Zoom (มาย)	สนามบาส คณะ สถาปัตยกรรม ศาสตร์
		ตัวประกอบ : -	ตัวแสดงแทน : -
นักแสดงผาดโผน : -	นักแสดงพิเศษ : -		
การขนส่งและยานพาหนะ : -			

ชื่อเรื่อง : คืนไร่ดาว วันที่ 10/03/2561 เวลา 07.00-22.00 น			
ผู้กำกับ : กุลธิดา พรรณวุฒิ			
Scene : 2,3,7,9,10,20 ภายนอก/ภายใน กลางวัน/กลางคืน			
นักแสดง	เบอร์ติดต่อ	อุปกรณ์ประกอบฉาก	
ณวัฒน์ วิทยรุ่งโรจน์ (เน) ณภัทร วิทยรุ่งโรจน์ (นะ) อภิศา ภาณุพรเทวฤทธิ์ (ก้อย) สุธา สุนทรสุจริต (แก๊ง)	080-4522-810 090-9879-246	หนังสือเรียน,กล้อง,กระเป๋าเป้,โทรศัพท์, ไบค์แคนนอน (พอท)	
		ผม/หน้า	เครื่องแต่งกาย
		มาย	ชุดนักเรียน, ชุดลำลอง
		กล้อง	เทคนิคพิเศษ
		Sony A6300 (ปู้)	-
		Special Equipment (ELECTRICAL/GRIP/CRANE)	
		-	
		เสียง/ดนตรี	สถานที่
		Zoom / Wireless REC. (เจอาร์,ปัส)	บ้านคุณยาย
		ตัวประกอบ : -	ตัวแสดงแทน : -
นักแสดงผาดโผน : -	นักแสดงพิเศษ : -		
การขนส่งและยานพาหนะ : รถนิว,รถเจอาร์,รถปู้			

ชื่อเรื่อง : คินไรต์ดาว วันที่ 23/02/2561 เวลา 07.00 13.00 น			
ผู้กำกับ : กุลธิดา พรรณวุฒิ			
Scene : 4,5,6,11,14,16 ภายนอก/ภายใน กลางวัน/กลางคืน			
นักแสดง	เบอร์ติดต่อ	อุปกรณ์ประกอบฉาก	
ณรัตน์ วิภย์รุ่งโรจน์ (เน) ภวิณัฐ วิชชุประภาพร (ไอซ์)	080-4522-810 061-8621-133	หนังสือเรียน, กล้อง, กระเป๋าเป้, โทรศัพท์, หนังสือการ์ตูน, ข้อสอบ, กระดาษคำตอบ, เครื่องเขียน	
		ผม/หน้า	เครื่องแต่งกาย
		แป้ง/มาย	ชุดนักเรียน, ชุดลำลอง
		กล้อง	เทคนิคพิเศษ
		Sony A6300 (ปี่)	-
		Special Equipment (ELECTRICAL/GRIP/CRANE)	
		-	
		เสียง/ดนตรี	สถานที่
		Zoom / Wireless REC. (กู่)	โรงเรียนราชวินิต บางแก้ว
		ตัวประกอบ : มาย, แป้ง, ป้า, ลู	ตัวแสดงแทน : -
นักแสดงผาดโผน : -	นักแสดงพิเศษ : -		
การขนส่งและยานพาหนะ : รถนิว, รถมาย, รถปี่			

5. มุมกล้องและขนาดภาพ

ข้าพเจ้าได้วางแผนเกี่ยวกับการนำเสนอภาพยนตร์เรื่องนี้ และได้มีการวางมุมกล้องกับผู้กำกับภาพก่อนที่จะถ่ายทำ เพื่อให้การถ่ายทำเป็นไปในทิศทางเดียวกันและสามารถถ่ายทอดออกมาได้ครบตามที่ต้องการ และทำให้ภาพยนตร์มีองค์ประกอบที่ครบครันยิ่งขึ้น เนื่องจากสถานที่ถ่ายทำของข้าพเจ้ามีการกำหนดระยะเวลาการใช้งาน ทำให้ต้องวางแผนอย่างรอบคอบ

การคิดและออกแบบมุมกล้อง ขนาดภาพ คำนึงถึงอารมณ์ของตัวละครเป็นหลัก การช่วยเสริมให้เกิดอารมณ์ร่วมไปกับภาพยนตร์ การออกแบบมุมกล้องจึงมีส่วนเป็นอย่างมาก เช่นการเลือกใช้มุม สูง ในตอนที่ตัวละครรู้สึกพ่ายแพ้ ภาพที่ผู้ชมจะได้เห็นจะทำให้รู้สึกตัวละครต้อยต่ำตามอารมณ์ที่ตัวละครรู้สึก

Shooting Script

Shot Type	Camera Movement	Camera Angle	STORY	Sound			Video Transition
				Voice	Music	SFX	
Scene 1/20							
CU - MCU	Slide out	Eye level	พินอนตะแคงอยู่แล้วค่อยๆลืมตา พลิกตัวไปนอนหงาย	-	-	-	CUT
LS	ST	High angle	พินอนหงายมองท้องฟ้า	-	-	-	CUT
Scene 2/20							
LS	ST	Eye level	พื้ลุกขึ้นไปเปิดประตู	พอทพุด	-	-	CUT
MCU	ST	Over Shoulder shot	ดันประตูเปิดออกไป เห็นพอท	พอทพุด	-	-	CUT
MCU	ST	Over Shoulder shot	ย็นหน้าประตูรอไฟเปิดประตู	พื้พุด	-	-	CUT

MS	Till Down	POV	พอทกวาดสายตามองพี่	พี่พูด	-	-	CUT
MS	ST	Eye level	พี่หยิบกล่องใส่กระเป๋าแล้วเดินกลับมา นอน	-	-	เสียง บรรยากาศ	CUT
				Sound			
				Voic e	Musi c	SFX	
Scene 3/20							
LS	Pan Left	Eye level	พี่เดินลงบันไดสวนกับพ่อที่เดินขึ้นไป ก่อนจะไปนั่งที่โต๊ะกินข้าว แม่เดินเอ กับข้าวมาวางไว้บนโต๊ะและนั่งลง	-	-	เสียง บรรยากาศ	CUT
MCU	ST	Over Shoulder shot	แม่เงยหน้าคุยกับพอท	แม่ พูด	-	-	CUT
MCU	ST	Over Shoulder shot	พอทอ่านซีทพร้อมกับตอบคำถามแม่	พอท พูด	-	-	CUT
MS	Till up	Over Shoulder shot	พีมองกับข้าวไปมา พอทหันจามไขเจียว ให้มันอยู่ใกล้พี่ ก่อนที่พี่จะเงยหน้ามอง พอท	-	-	เสียง บรรยากาศ	CUT
MCU	ST	Over Shoulder shot	แม่หันมาพูดกับพี่	แม่ พูด	-	-	CUT
MCU	ST	Over Shoulder shot	พี่ไม่มองหน้าแม่ก็มองจานข้าว	-	-	-	CUT
MCU	ST	Eye level	พ้อหันไปคุยกับพอทที่กำลังถูกแม่ช่วย แต่งตัวอยู่	พ้อ/ พอท พูด	-	-	CUT
MS	ST	Eye level	พีมองพอทที่ถูกขึ้นเตียงโดยมีแม่ช่วย ก่อนจะเดินออกมาโดยไม่ลา	-	-	เสียง บรรยากาศ	CUT

CU	ST	Eye level	พี่คว้าเงินที่แม่ตั้งไว้ให้บนแล้วออกจากบ้านไป	-	-	เสียง บรรยากาศ	
Scene 4/20							
LS	ST	Eye level	พี่เดินเข้ามาในโรงเรียน แล้วเดินไปยังที่ที่ตัวเองชอบไปนั่งก่อนเข้าเรียนทุกวัน เจอนนนั่งอยู่	-	-	เสียง บรรยากาศ	CUT
MS	ST	Over Shoulder shot	นนวนางหนังสือการ์ตูนลง ก่อนจะหันไปทักพี่	นนวน พูด	-	-	CUT
MS	ST	Over Shoulder shot	พี่ตอบนน ก่อนทั้งสองจะเดินออกไป	พี่พูด	-	-	CUT
Scene 5/20							
LS	ST	Eye level	พี่นั่งเรียนติดหน้าต่าง ระวังดั่งขึ้น บอกเวลาเข้าเรียน เขาหยิบหนังสือได้โต๊ะ	-	-	เสียง อืด	CUT
CU	ST	Over Shoulder shot	ในหนังสือกลับมีคำตอบจดไว้หมดแล้ว	-	-	เสียง บรรยากาศ	CUT
MCU	ST	Eye level	พี่ถอนหายใจ เขาพลิกไปเรื่อยๆ ดูหึ่งเล่ม	-	-	เสียง พลิก กระดาษ	CUT
MS	ST	Eye level	พี่ปิดหน้าหนังสือก่อนจะพบลงบนหนังสือแล้วมองออกไปนอกหน้าต่าง ปิดเปลือกตาลง	-	-	เสียง อาจารย์ สอน	CUT
Scene 6/20							
LS	ST	Eye level	นนวนเข้ามาพร้อมเขย่าตัวพี่ พี่สะลึมสะลือแล้วเงยหน้ามอง แล้ววางหนังสือที่ตัวเองยืมไปคืนให้พี่	-	-	เสียงวาง หนังสือ	CUT
MS	ST	Eye level	นนวนบอกพี่เก็บของแล้วเริ่มพูด	นนวน พูด	-	-	CUT
MS	ST	Eye level	พี่เก็บของพลาง ตอบไปด้วย	พี่พูด	-	เสียง	CUT

		level				หนังสือ กระทบ โต๊ะ	
LS	ST	Eye level	ก่อนจะลุกขึ้นยืน คิวกระเป่าที่แขวนอยู่ ด้านหลังเก้าอี้ แล้วเดินออกจากห้อง พร้อมนมน	-	-	เสียงเท้า เดิน	CUT
Scene 7/20							
LS	Pan Left	Eye level	พีเปิดประตูเข้าบ้านมาเห็นทุกคนกำลัง นั่งกินข้าวกันอยู่ พ่อที่กินข้าวอย่าง เงียบบๆ กับแม่ที่เปิดพลิกใบคะแนนสอบ ของพอลไปมา พีเสียงที่จะเดินขึ้นไปบน ห้องแทน แต่เขาได้ยินบทสนทนาที่อยู่ๆ แม่ก็เอ่ยขึ้นกับพอล	แม่ พูด	-	-	CUT
MCU	ST	Eye level	พอลไม่ตอบ ก้มหน้ากินข้าวต่อ	-	-	เสียง ซ้อน กระทบ จาน	CUT
Scene 8/20							
LS	ST	Eye level	พีกับนนเล่นกำลังเล่นบาสกันอยู่หลังจาก เลิกเรียนมาสักพัก ทั้งคู่ปลัดกันแย่งลูก บาสขึ้นชูต ก่อนจะเป็นนนที่ชูตเข้าก่อน นนเอามือค้ำหัวเข้าตัวเองแล้วหอบ	-	-	เสียงลูก บาส กระทบ พื้น	CUT
MS	ST	Eye level	นนเก็บลูกบาสแล้วโยนให้พีพร้อมกับพูด	นน พูด	-	-	CUT
MS	ST	Eye level	พีหัวเราะและตั้งท่ากัน นนหลังจากที่เริ่ม เล่นใหม่ เสียงโทรศัพท์ดังขึ้น	พีพูด	-	-	CUT
MLS	Pan Left	Eye level	พีเดินออกมารับสายโทรศัพท์จากแม่	พีพูด	-	-	CUT
Scene 9/20							
MLS	ST	Eye level	พีเดินเข้าห้องมาก่อนจะวางกระเป๋า ตัวเองลงบนโต๊ะทำงาน แล้วเปิดกระเป๋า ล้วงเอาซองภาพถ่ายจำนวนหนึ่งออกมา และหยิบรูปพอลออกมา เขาเปิดลิ้นชัก	-	-	เสียง ลิ้นชัก	CUT

			เอากรอบรูปออกมาแล้วใส่ภาพนี้ใน กรอบ วางไว้บนโต๊ะทำงาน				
MCU	ST	Eye level	เขาขึ้นจ้องภาพนั้นด้วยความรู้สึก หลากหลาย เสียงโทรศัพท์ดังชัดจิ้งหะ	-	-	-เสียง วาง กรอบรูป ถ่าย -เสียง โทรศัพท์ เข้า	CUT
CU	ST	Eye level	พี่ล้วงเข้าไปในกระเป๋าแล้วหยิบ โทรศัพท์พบว่า เป็นเบอร์ของนน	-	-	เสียง โทรศัพท์ เข้า	CUT
MCU	ST	Eye level	พี่ดึงเก้าอี้ออกแล้วทิ้งตัวนั่งแล้วกด รับสายนน	นน พูด	-	-	CUT
MLS	ST	Eye level	พี่กดวางสายแล้ว ลูกขึ้นเดินออกจาก ห้องไป	-	-	เสียงปิด ประตู	CUT
MS	ST	High angle	เดินเข้าห้องพอทที่อยู่ถัดจากห้องตัวเอง เขาก็้มลงมองกองหนังสือที่แม่เก็บกอง รวมๆกันไว้ แล้วพลิกหาหนังสือที่ نن ต้องการ	-	-	เสียงเปิด ประตู	CUT
CU	ST	POV	ไล่สายตาไปตามสันหนังสือพี่เจอสมุด วาดภาพที่ نن อยู่ในกองหนังสือแล้วค่อย เปิดมัน	-	-	เสียง พลิก หนังสือ	CUT
MCU	ST	Low angle	เขาเปิดไปเจอภาพวาดตัวเองที่กำลังยก กล้องถ่ายดอกไม้อยู่หลังบ้าน ก่อนจะ หัวเราะออกมา	พี่ หัวเร าะ	-	-	CUT
LS	ST	High angle	เขาปิดสมุดสเก็ตแล้วเดินกลับห้อง	-	-	เสียงปิด ประตู	CUT
Scene 10/20							
LS	ST	Eye level	พี่ใส่รองเท้าเสร็จก็เดินไปขึ้นรถ	-	-	-เสียงปิด รั้วบ้าน -เสียง เปิด-ปิด ประตูรถ	CUT

MS	ST	Eye level	โยนกระเป๋าไปด้านหลังรถ เอี้ยวตัวดึง เข็มขัดมาคาด	-	-	เสียงตัว ล็อคเข็มขัด นิรภัย	CUT
MCU	ST	Eye level	พ้อมองดูพีจัดการธุระให้เสร็จก่อนจะ ออกรถแล้วหันไปชวนคุย	พ้อ พุด	-	-	CUT
MCU	ST	Eye level	พีละสายตาจากวิวด้านนอก	พีพุด	-	-	CUT
CU	ST	POV	พ้อมองมือที่บีบตัวเองที่บีบก้นอยู่	-	-	เสียงตบ ไฟเลี้ยว	CUT
MCU	ST	Eye level	พ้อหันไปมองพีอีกครั้งก่อนจะตัดสินใจ ถามขึ้น	พ้อ พุด	-	-	CUT
MCU	ST	Eye level	พียังมองออกไปนอกหน้าต่าง แล้วตอบ พ้อ ก่อนบรรยายกาศตกอยู่ในความเงียบ อีกครั้ง ก่อนที่พีจะพุดขึ้น	พีพุด	-	-	CUT
MS	ST	Eye level	พ้อค่อยๆจอตรถเพราะถึงที่หมาย จ้อง มองที่พวงมาลัย ก่อนจะถอนหายใจ เบาๆ	พ้อ พุด	-	-	CUT
MCU	ST	Eye level	พีหันมามองหน้ามองทันที เมื่อได้ยิน ประโยคหลัง	-	-	เสียง แอร์	CUT
MS	ST	Eye level	พียกมือไหวพ้อก่อนจะเปิดประตูออกไป	พี/พ้อ พุด	-	-	CUT
Scene 11/20							
MLS	Tracking	Eye level	นนกับพีเดินออกจากโรงเรียนพร้อมกัน พีหันไปเห็นเด็กมหาลัยกลุ่มหนึ่งกำลัง เดินข้ามถนนมาทางโรงเรียนเขา	-	-	เสียงรถ	CUT
MS	ST	Eye level	พีมึสึหน้าตกใจ เขาจึงลากนนวิ่งหนีเข้า โรงเรียน	นน พุด	-	เสียงเท้า วิ่ง	CUT
MS	ST	Eye level	ทั้งสองวิ่งออกห่างจากโรงเรียนได้ไกล นนเลยหยุดพีไว้	นน พุด	-	-	CUT
MS	ST	Eye level	ทั้งนนและพีหยุดหอบกันทั้งสองคน	พีพุด	-	-	CUT

		level					
MCU	ST	Over Shoulder shot	นนทำหน้าตกใจ แล้วดึงพีให้ลุกขึ้นจากการโค้งตัวเพราะเหนื่อย	นน พูด	-	-	CUT
MCU	ST	Over Shoulder shot	พีมองไปทางอื่นโดยไม่มองหน้านน นนรู้ได้ทันทีจากการแสดงออกของพี ทำให้เขาหงุดหงิด	นน พูด	-	-	CUT
LS	ST	Eye level	นนเห็นอย่างนั้นก็ถอนหายใจด้วยความเหนื่อยใจ แล้วลากพีเดินต่อไป	-	-	เสียงเท้าเดิน	CUT
Scene 12/20							
LS	ST	Eye level	พีกลับมาจากโรงเรียน แล้วทิ้งตัวลงนั่งที่โซฟา เขาเปิดกระเป๋าแล้วแล้วหยิบใบคะแนนกลางภาคออกมาดู	-	-	-	CUT
CU	ST	Over Shoulder shot	ก่อนจะเห็นว่าคะแนนคณิตของเขาสูงกว่าวิชาอื่น	-	-	-เสียงจับกระดาษพลิกไปมา	CUT
MS	ST	Eye level	เขาหันมาเห็นแม่ที่กำลังเดินออกมาจากครัว	แม่ พูด	-	-	CUT
MCU	ST	Low angle	แม่กำลังจะดึงใบคะแนนจากมือของเขา	พีพูด	-	-	CUT
MS	ST	High angle	พีเงยหน้าขึ้นมองแม่แล้ว	-	-	-	CUT
CU	ST	Eye level	ตัดสินใจดึงใบคะแนนแล้วขยำไว้ในกำมือแน่น	-	-	เสียงกระดาษ	CUT
MCU	ST	Eye level	แม่มองพีย่างตกใจที่มีท่าที่แบบนั้นที่แสดงออกมา	-	-	-	CUT
LS	ST	Eye level	พีมองแม่แล้ววิ่งขึ้นห้องอย่างรวดเร็ว เสียงปิดประตูดังจากข้างบน	-	-	-เสียงเท้ากระทบพื้นบันได -เสียงปิดประตู	CUT

Scene 13/20							
LS	ST	Eye level	พีเข้ามาในห้องด้วยท่าทีกระวนกระวาย เขารีบวิ่งไปดูที่กล่องที่เขาใส่กล่องเอาไว้	-	-	-	CUT
CU	ST	Over Shoulder shot	เปิดมันออก เขาหยิบกล่องขึ้นแล้วนั่งลงข้างเตียงชั้นเข้าชั้นชุกหน้าลงกับเข้า	-	-	เสียงคั่นของในกล่อง	CUT
CU	ST	Eye level	ถอดกล่องไว้	-	-	-เสียงหายใจแรง	CUT
LS	ST	High angle	ชุกหน้าลงกับเข้า	-	-	-เสียงหายใจแรง	CUT
Scene 14/20							
LS	ST	Eye level	พีกำลังจ้องขอสอบคณิตที่อยู่ตรงหน้า เขาคิดตามโจทย์จนได้คำตอบครบทุกข้อ	-	-	เสียงปากกาขีดเขียน	CUT
MCU	ST	Over Shoulder shot	ฝนคำตอบตามคำตอบที่ได้	-	-	เสียงฝนข้อสอบ	CUT
MS	ST	Eye level	พีหยุดชะงัก	-	-	เสียงพลิกกระดาษ	CUT
MCU	ST	Over Shoulder shot	พีเอียงลบ ลบคำตอบที่ฝนทั้งหมดแล้วเลือกฝนเรียงข้อ ก ในทุกข้อ	-	-	เสียงลบบเสียงฝนข้อสอบ	CUT
LS	ST	Eye level	ก่อนจะลุกขึ้น เก็บของแล้วไปส่งกระดาษคำตอบ	-	-	เสียงลากเก้าอี้	CUT
Scene 15/20							
LS	Pan Right	Eye level	แม่เปิดประตูเข้าไปในห้องพี แล้วเห็นรูปถ่ายที่แปะไว้เต็มบอร์ดบนโต๊ะทำงาน	-	-	เสียงเปิดประตู	CUT

MS	ST	Eye level	แม่หันไปเห็นหนังสือตัวที่ตัวเองซื้อให้	-	-	เสียงวางหนังสือ	CUT
MCU	ST	Over Shoulder shot	หนังสือไม่ได้รับการใช้งานเลยสักเล่ม	-	-	เสียงพลิกกระดาษ	CUT
MS	ST	Eye level	ข้างๆกองหนังสือมีกล่องใบหนึ่งตั้งอยู่	-	-	เสียงคันของในกล่อง	CUT
MCU	ST	Over Shoulder shot	แม่เปิดดูแล้วตกใจ ที่เห็นกล่องฟิล์มตัวนี้ แม่รีบหยิบมันขึ้นมาดูด้วยความแปลกใจ	-	-	-	CUT
LS	ST	Eye level	แม่เห็นว่าฟิล์มค้างอยู่เขารีบเก็บฟิล์มแล้วเดินออกจากห้องพี	-	-	เสียงปิดประตู	CUT
Scene 16/20							
LS	ST	Eye level	พีแยกกับบนเพราะบนมีนัดกับที่บ้านวันนี้ บนเดินมาหน้าโรงเรียน	บนพูด	-	-	CUT
CU	ST	OPV	เสียงโทรศัพท์ดังขึ้น	-	-	เสียงโทรศัพท์เข้า	CUT
LS	ST	Over Shoulder shot	พีเห็นพวกเจซเลยวกกลับเข้าโรงเรียน	-	-	เสียงรถ	CUT
MLS	Tracking	Eye level	พีเดินไปหลังโรงเรียน แล้วป็นขึ้นบนกำแพงเพื่อที่จะออกทางหลังโรงเรียน แต่พบว่าทางนั้นออกไม่ได้	-	-	เสียงนก	CUT
CU	ST	Over Shoulder shot	เสียงโทรศัพท์ดังไม่หยุด พีเห็นเป็นชื่อเจซ เขาทำเพียงกดตัดสายแล้วปิดเครื่อง	-	-	เสียงโทรศัพท์	CUT
ELS	ST	Eye level	เขานั่งรออยู่บนกำแพงตั้ยๆหลังโรงเรียนจนฟ้ามืดเพื่อรอให้พวกเจซกลับไปก่อนพีเดินออกจากโรงเรียนโดยการป็นรั้วโรงเรียนด้านหน้า	-	-	เสียงนกร้อง	CUT

Scene 17/20							
MLS	Tracking	Eye level	วันเสาร์ที่มีวางแพลนว่าจะออกไปถ่ายรูปข้างนอก เขาแต่งตัวเสร็จ กำลังจะหยิบกล้องที่อยู่ในกล่องที่เดิม เขาเปิดกล่องกลับเห็นว่ามันหายไป พี่กระวนกระวายเดินไปทั่วทั้งห้องชะงักแล้วรีบวิ่งลงมาด้านล่างของบ้าน	-	-	เสียงคั่นของ	CUT
MLS	Tracking	Eye level	เขาวิ่งในครัวเพื่อหาแม่ แล้วตะโกนเรียก	พี่พูด	-	-	CUT
MLS	ST	Over Shoulder shot	แม่เดินออกมาจากครัว	แม่พูด	-	-	CUT
MCU	ST	Eye level	พี่เดินมาหยุดตรงหน้าแม่ มองแม่ด้วยสีหน้าเคร่งเครียด	พี่พูด	-	-	CUT
MCU	ST	Over Shoulder shot	แม่ถอนหายใจแล้วมองหน้าพี่	แม่พูด	-	-	CUT
MCU	ST	Over Shoulder shot	พี่ไม่ตอบ เขาก้มหน้านิ่ง กำมือแน่น	-	-	-	CUT
MCU	ST	Over Shoulder shot	แม่พยายามใช้เหตุผลเพื่อคุยกับพี่ และไม่ใช้อารมณ์	แม่พูด	-	-	CUT
MCU	ST	Over Shoulder shot	พี่เงยหน้าขึ้นมองแม่ทันที แล้วเดินออกจากบ้านไป	-	-	เสียงปิดประตูบ้าน	CUT
Scene 18/20							
LS	ST	Eye level	เดินมาที่โรงเรียนและนั่งอยู่ใต้แป้นบาส พี่ดูนาฬิกาข้อมือ	-	-	เสียงลม	CUT
ELS	ST	Eye level	ตอนนี้ท้องฟ้ากำลังเป็นสีส้มสวยงาม	-	-	เสียงเสียงจิ้งหรีด	CUT
MLS	ST	Eye	พี่เริ่มได้สติ เขาหยิบโทรศัพท์ขึ้นมาดู	-	-	-	CUT

		level					
CU	ST	Eye level	สายที่ไม่ได้รับเป็นสายของแม่10สาย และเจตอีก5สาย เสียงโทรศัพท์ดังอีกครั้งเป็นสายเจเขาตัดสินใจรับสาย	-	-	เสียงโทรศัพท์เข้า	CUT
MCU	ST	Eye level	พินอนแผลอยู่บนพื้นสนามบาสค่อยขยับตัวไปมา กระพริบตามองท้องฟ้าที่มีตกลง	-	-	เสียงลม เสียงจิ้งหรีด	CUT
Scene 19/20							
LS	ST	Eye level	พีเดินเข้าบ้านมาในสภาพที่เนื้อตัวมีรอยข้ำ มีแผลที่มุมปาก ทีไหนกแก้มข้ำสีเข้ม	-	-	เสียงลากเท้า	CUT
MS	ST	Eye level	เดินขึ้นไปชั้นบนแล้วหยุดอยู่หน้าห้องแม่ ตัดสินใจเคาะประตูห้องแม่	-	-	เสียงเท้า ชั้นบันได เสียงเคาะประตู	CUT
MCU	ST	Over Shoulder shot	เพียงแค่มองที่วินาทีแม่ก็เปิดประตูออกมา	-	-	เสียงประตูเปิด	CUT
MCU	ST	Over Shoulder shot	พีก้มหน้ายื่นนั่งต่อหน้าแม่ บีบมือตัวเองแน่นขึ้น	พืพูด	-	-	CUT
MCU	ST	Over Shoulder shot	แม่มองพีด้วยสายตาเป็นห่วงมากกว่าโกรธ	-	-	-	CUT
MS	ST	Eye level	พียื่นมือข้างหนึ่งไปดึงชายเสื้อแม่ แล้วกระตุกเบาๆ	พืพูด	-	-	CUT
MS	ST	Eye level	แม่ค่อยๆยกมือลูบหัวพืแล้วดึงพืเข้ามากอด	-	-	-	CUT
Scene 20/20 --							
LS	ST	Eye level	เสียงเคาะประตูปลุกให้พืตื่น พืกระพริบตา แล้วค่อยๆเหยียดตัวลุกขึ้น เขารู้สึก	-	-	เสียงเคาะ	CUT

			ปวดเมื่อยร่างกายมากทำให้ต้องค่อยๆ ลุกขึ้นไปเปิดประตู			ประตู	
MCU	ST	Over Shoulder shot	เขาเห็นแม่ยืนตรงหน้าประตู	แม่ พูด	-		CUT
LS	ST	Eye level	ปิดประตู แล้วจัดการตัวเอง ก่อนจะเดิน ลงมาข้างล่าง	-	-	-	CUT
LS	ST	Eye level	เขามองออกไปนอกหน้าต่าง เห็นพ่อเขา กำลังจับกล่องฟิล์มของตัวเองขึ้นมาส่ง พ่อหันมาเห็นเขาพอดีแล้วยิ้มให้พร้อม ก๊วกมือเรียกพี่ให้ออกไปข้างนอก	-	-	เสียง ซ็อน กระทบ จานจาก ครัว	CUT
LS	ST	Eye level	เขายิ้มออกมาอย่างทันทีก่อนจะวิ่ง ออกไปข้างนอกบ้าน	-	-	เสียงนก ร้อง	CUT

บทที่ 5

การถ่ายทำภาพยนตร์ (Production)

1.การเตรียมการก่อนถ่ายทำ

1.1 อุปกรณ์บันทึกภาพ

จากการพูดคุยกับตากล้องข้าพเจ้าตกลงเลือกใช้กล้อง Sony a6300 ด้วยขนาดของตัวกล้องมีขนาดเล็กเคลื่อนย้ายสะดวกและมีความคล่องตัวสูงขึ้น คุณภาพไฟล์ดีเทียบเท่ากับกล้องที่ใช้ในอุตสาหกรรมภาพยนตร์ เพื่อประสิทธิภาพที่มากขึ้นเราต้องมีอุปกรณ์เสริมที่รองรับการถ่ายในแต่ละช็อต(Shot)คือ ขาตั้งกล้อง เพื่อให้ง่ายต่อการควบคุมภาพเมื่อเราอยากได้ภาพที่นิ่ง และอุปกรณ์ Rig สำหรับช็อต(Shot)ที่เราออกแบบมีการเคลื่อนตามตัวละครเพื่อลดการสั่นของภาพ อีกอย่างที่สำคัญคือ Monitor ทำให้เห็นข้อผิดพลาดภายในภาพได้ดีมากขึ้น

ภาพที่ 8.1,8.2,8.3,8.4 แสดงภาพอุปกรณ์ถ่ายทำ

1.2 อุปกรณ์บันทึกเสียง

ข้าพเจ้าเลือกใช้วิธีบันทึกเสียงโดยใช้ตัวส่งสัญญาณไวเลส (Wireless) จาก เครื่องอัดเสียงแล้วซิงค์ (Synchronize) กับเครื่องอัดเสียง และใช้วิธีบันทึกโดยใช้ไมค์บูม (Microphone Boom) ซิงค์ (Synchronize) กับเครื่องอัดเสียง

ภาพที่ 9.1,9.2,9.3แสดงอุปกรณ์บันทึกเสียง

1.3 อุปกรณ์จัดแสง

เนื่องจากภาพยนตร์ของข้าพเจ้ามีฉากที่อยู่ภายนอกเป็นหลักจึงเน้นการจัดแสง ข้าพเจ้าจึงใช้ไฟ Arri ขนาด 750 วัตต์ ส่วนภายนอกจะใช้เพียงLED และอุปกรณ์เสริมที่ช่วยในการจัดแสง ตามที่ต้องการ

ภาพที่ 10.1,10.2,10.3,10.4 แสดงอุปกรณ์จัดไฟ

2. ขั้นตอนการถ่ายทำ

ฉากที่ 3 ครอบครัวของพี

ภาพที่11 แสดงฉากที่ 3

2.1 การประสานงาน

เนื่องจากฉากนี้เป็นฉากที่มีนักแสดงร่วมฉากเยอะที่สุดในภาพยนตร์และมีนักแสดงท่านหนึ่งสามารถมาร่วมฉากได้ในเวลา 10.00 น และต้องกลับภายในเวลา 16.00 น ซึ่งจำนวนของนักแสดงที่แสดงเป็นพอมืออยู่ 3 ฉาก ต้องใช้เวลาในการถ่ายทำนานพอสมควร ทำให้ข้าพเจ้าต้องเร่งถ่ายฉากอื่นก่อนให้ได้มากที่สุด ข้าพเจ้านัดนักแสดงคนอื่นให้มาก่อนเวลา 1 ชม. เพื่อความรวดเร็วในการถ่ายทำและให้ได้ประสิทธิภาพที่สุด ข้าพเจ้าบอกรายละเอียดทั้งหมดที่วางแผนไว้ ทั้งการติดต่อนักแสดงและทีมงาน เวลาการถ่ายทำ หรือรายละเอียดต่างๆให้กับผู้จัดการกองถ่ายในการดำเนินงานต่อ โดยเน้นเรื่องเวลาเป็นหลักในฉากนี้

ตารางรายละเอียดเวลาในการถ่ายทำของวันที่ถ่ายฉากนี้

TIME	SCENE	CAST
07.00	เดินทาง Set 1	
08.00	Set สถานที่ถ่ายทำ / จัดไฟ กล้อง กำกับศิลป์	
09.00	Shoot (scene20 กล้องตัวใหม่)	พ่อ/แม่/พี
10.00	Set กล้อง/ไฟ (Scene 2 พอท)	
10.30	Shoot (Scene 2 พอท)	พอท/พี
11.30	พัก+Set กล้อง/ไฟ (Scene 3 ครอบครัวของพี)	
12.30	Shoot (Scene 3 ครอบครัวของพี)	พ่อ/แม่/พอท/พี
14.00	Set ไฟ/กล้อง (Scene 7 คะแนนของพอท)	
15.00	Shoot (Scene 7 คะแนนของพอท)	พ่อ/แม่/พอท/พี
16.00	Set กล้อง/ไฟ (Scene 10 พ่อ)	
16.30	Shoot (Scene 10 พ่อ)	พ่อ/พี
17.30	Set กล้อง/ไฟ (Scene 9 รูปวาดของพอท)	
18.00	Shoot (Scene 9 รูปวาดของพอท)	พี
20.00	ออกจากสถานที่ถ่ายทำ	

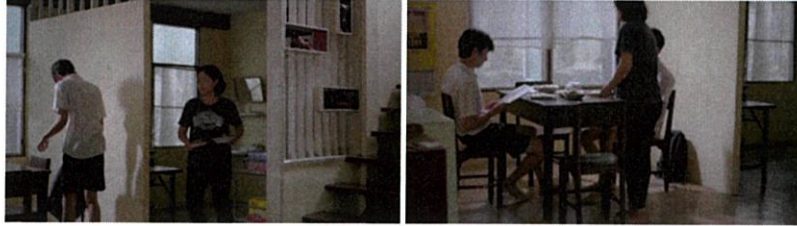
2.2 การกำกับการแสดง

ฉากนี้มีตัวละครเข้าฉาก 4 คน และพื้นที่ที่ใช้ในการแสดงค่อนข้างเยอะ จะต้องปล่อยลำดับการเคลื่อนที่ของนักแสดงไม่ให้ทับซ้อนกัน ฉากนี้จึงเน้นเรื่องการเคลื่อนที่ของตัวละคร เช่น ตัวละครพีเดินลงมาจากด้านบนของบ้าน ต้องพอดีกับตัวละครพ่อที่เดินเข้ามาในบ้าน ทั้งคู่ต้องสวนกันที่บันได ขนาดภาพค่อนข้างกว้างทำให้ตัวละครพ่อไม่สามารถมองเห็นได้ จึงต้องให้ผู้ช่วยผู้กำกับเป็นฝ่ายส่งสัญญาณ

ภาพที่12.1,12.2 แสดงการเคลื่อนไหวของตัวละครในฉาก3

ส่วนตัวละครแม่ต้องเดินยกกับข้าวจากในครัวออกมาระหว่างที่ตัวละครพี่ถึงโต๊ะพอดี เพื่อไม่ให้เกิดการชนหรือบังกล้องกัน

ภาพที่12.3,12.4 แสดงการเคลื่อนไหวของตัวละครในฉาก3

ก่อนแสดงจริงทางข้าพเจ้าได้ซ้อมอยู่หลายครั้งเพราะการเคลื่อนไหวของตัวละครที่ต้องไปพร้อมกับกล้องที่แพน(PAN)ตามด้วย การกำกับอารมณ์ในฉากนี้ไม่มีบทที่ซับซ้อนมาก เป็นเพียงบทที่ใช้เปิดตัว บอกถึงความสัมพันธ์ของคนในบ้านให้เห็นเพียงเท่านั้น

ปัญหาในการกำกับการแสดงของฉากนี้คือการวางเคลื่อนที่ของตัวละครที่ค่อนข้างจะเยอะทำให้นักแสดงกังวลถึงการเคลื่อนที่ของตัวเอง และการแสดงออกมาทำให้ไม่เป็นธรรมชาติ เหมือนตั้งใจเดินออกมาให้ตรงกับลำดับการเดินของตัวเอง ตัวละครแม่จะมีปัญหามากที่สุดเพราะการเคลื่อนไหวของแม่ต้องเป็นฉากหลังตลอด ข้าพเจ้าจึงต้องกำหนดการเคลื่อนที่เป็นลำดับให้ตัวละครแม่ว่าลำดับแรกต้องเดินอยู่บริเวณนี้ และต่อไปตรงไหน และจุดจบก่อนจะยกจานข้าวแล้วเดินออกมาพอที่จะเห็นพี่ออกผ่านไปอยู่ตรงไหน

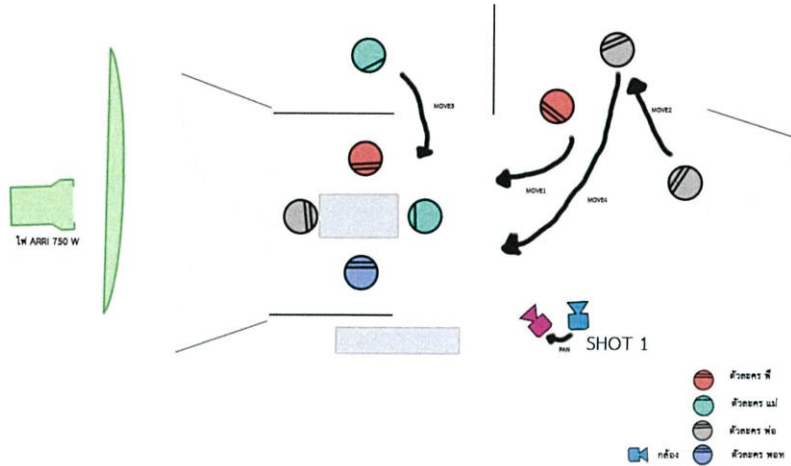
ภาพที่12.5,12.6 แสดงภาพบรรยากาศการกำกับการแสดงในฉากที่3

2.3 การกำกับภาพ

ในฉากร์การกำกับภาพเพื่อให้ทันต่อเวลา ข้าพเจ้าจึงทำ Shot List ออกมาเพื่อความชัดเจนและรวดเร็วในการถ่ายทำ

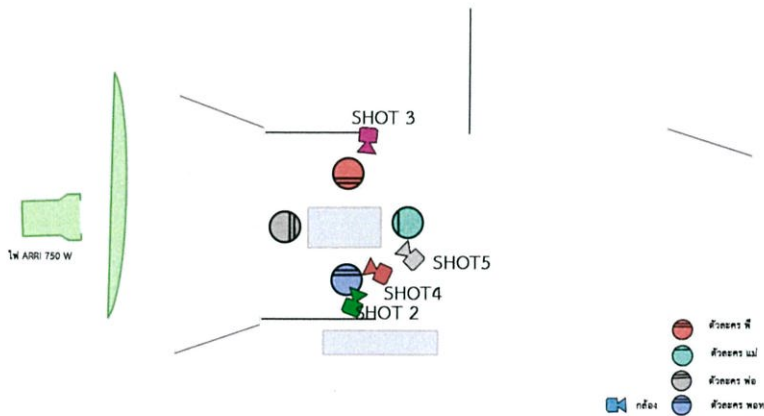
Shot	Camera	Story	Cast	Remark
1 MASTER	LS	พี่เดินลงมาจากห้อง มองซ้ายขวา เดินมานั่งกินข้าว-ลุกขึ้นออกไป	พี่/พอท/แม่/พ่อ	
2	MCU Over Shoulder shot พอท	คุยกับแม่	พี่/พอท/แม่/พ่อ	Dolly out - MCU
3	Over Shoulder shot พี่	อ่านซีท -ลุกขึ้นจะไปเรียน	พี่/พอท/แม่/พ่อ	
4	MCU พ่อ	พ่อบอกจะไปส่งพอท	พี่/พอท/แม่/พ่อ	*เลื่อนทีวีออก
5	MS พี่	พอทลุกขึ้น แต่งตัว แม่เข้ามาจัดชุดให้ -พี่ลุกขึ้นเดินออกไป	พี่/พอท/แม่/พ่อ	*แม่/พอท ระยะเวลาหน้า

การเคลื่อนกล้องมีเพียงช็อต(shot)เดียวเท่านั้นคือช็อต(Shot)หลัก การเคลื่อนกล้องในรูปแบบของการแพน(Pan)ตามตัวละคร เท่านั้นและค่อนข้างต้องอาศัยการซ้อมเพราะจังหวะการเดินกับการแพน(Pan)ต้องไปพร้อมกัน ถ้าเกิดการแพน(Pan)ตามไม่ทัน ภาพใช้การไม่ได้ การถ่ายช็อต(Shot)นี้ต้องมีผู้ช่วยตากล้องเพื่อช่วยปรับโฟกัส(Focus)ตามตัวละครที่เคลื่อนที่ระหว่างที่กล้องแพน(Pan)ตามไปด้วย

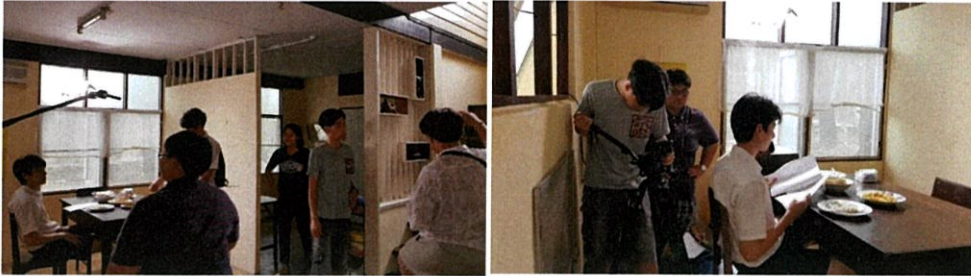
ภาพที่13.1 ภาพแสดงผังการเคลื่อนที่ของกล้องในฉากที่3

ส่วนช็อต(Shot)อื่น จะเป็นการถ่ายรับหน้านักแสดงที่พูดคุยบทสนทนากันต้องระวังในเรื่องของเส้น 180 องศา เพื่อให้ไม่ไขว้ไลน์(line)ในการถ่ายทำ

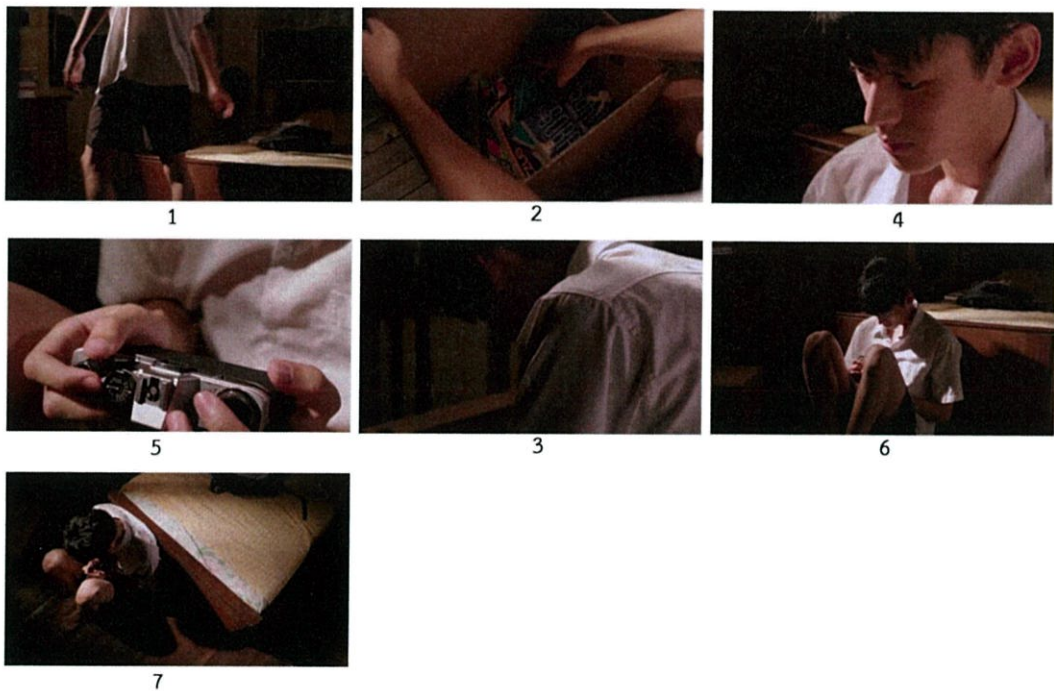
ภาพที่13.2 แสดงผังมุมกล้องและการจัดไฟในฉากที่3

เนื่องจากการถ่ายในฉากนี้เป็นการถ่ายทำตอนเที่ยงครึ่งทำให้แสงค่อนข้างไม่มีทิศทาง ข้าพเจ้าและทีมไฟจึงใช้ไฟ ARRI 750 W ตั้งเป็นจุดกำเนิดแสงแทน เพื่อให้แสงมีทิศทาง และเลียนแบบพระอาทิตย์ตอนเช้าตามบทภาพยนตร์

ภาพที่ 13.3,13.4 แสดงภาพบรรยากาศการกำกับภาพในฉากที่3

Scene 13 กลัว

ภาพที่14 แสดงฉากที่13

2.1 การประสานงาน

การเดินทางในวันที่ถ่ายทำของฉากนี้ค่อนข้างจะมีปัญหาด้วยที่นักแสดงเสร็จธุระช้าทำให้เกินเวลาที่วางไว้จึงเป็นเป็นสองกลุ่มในการเดินทาง กลุ่มแรกมีผู้กำกับ ตากล้อง ผู้ช่วยผู้กำกับ ทีมไฟ ผู้กำกับศิลป์ ล่วงหน้าไปก่อนเพื่อไปเตรียมตัวไม่ให้เสียเวลาแล้วกลุ่มที่เหลือตามมาพร้อมนักแสดง

เนื่องจากฉากที่ 13 เป็นฉากที่ถ่ายเป็นลำดับสุดท้ายของวัน ผู้จัดการกองถ่ายจึงแบ่งทีมออกเป็นสองกลุ่มคือกลุ่มที่ช่วยถ่ายทำและมีหน้าที่เกี่ยวข้อง ส่วนคนที่เหลือลงไปเพื่อจัดเก็บของเตรียมตัวที่เคลื่อนย้ายออกจากสถานที่ถ่ายทำให้เร็วที่สุดหลังจากถ่ายทำเสร็จ เพื่อความรวดเร็วเพราะถ้ามีการเคลื่อนย้ายออกเกินเวลาที่กำหนดอาจจะโดนค่าปรับได้

ตารางรายละเอียดเวลาในการถ่ายทำของวันที่ถ่ายฉากนี้

TIME	SCENE	CAST
13.00	เริ่มเดินทาง Set 1	
14.00	Set 2 เริ่มเดินทาง	
	Set 1 ถึงสถานที่ถ่ายทำ / จัดไฟ กล้อง จัดฉาก	
15.00	Set 2 + นักแสดงแม่ ถึง สถานที่ถ่ายทำ	
15.30	Shoot (scene 15 ความจริง)	แม่
16.30	Set กล้อง/ไฟ (Scene 17 ทะเลาะ)	
17.00	Shoot (Scene 17 ทะเลาะ)	แม่/พี
18.00	พัก+Set ไฟ/กล้อง (Scene 12 พีเก่งคณิต)	
18.30	Shoot (Scene 12 พีเก่งคณิต)	แม่/พี
19.30	Set กล้อง/ไฟ (Scene 19 ขอโทษ)	
20.00	Shoot (Scene 19 ขอโทษ)	แม่/พี
21.00	Set กล้อง/ไฟ (Scene 13 กลัว)	
22.00	Shoot (Scene 13 กลัว)	พี
23.00	ออกจากสถานที่ถ่ายทำ	

2.2 การกำกับการแสดง

ฉากที่13เป็นฉากที่ต้องใช้อารมณ์ในการแสดงสูงเพราะนักแสดงต้องเข้าฉากคนเดียว ต้องเผื่อเวลาไว้สำหรับให้นักแสดงได้มีการทำอารมณ์โดยผู้ช่วยผู้กำกับไปช่วยในการควบคุม และแยกไปอีกห้องหนึ่ง เมื่อทั้งกล้องและไฟต้องพร้อมแล้ว ทีมงานต้องเงียบ เพื่อไม่รบกวนสมาธิของนักแสดง

ปัญหาของการแสดงครั้งนี้คือนักแสดงมีสมาธิแต่ใช้เวลานานและอารมณ์ไม่ต่อเนื่องถ้าถ่ายทำนาน ทุกครั้งที่มีการเทค(Take)เกิดขึ้น ต้องใช้เวลาในการทำอารมณ์ใหม่ในทุกครั้ง ทำให้ต้องแก้ปัญหาซ้ำพเจ้าปรึกษากับตากล้องเรื่องการเลือกตัดช็อต(Shot)ที่ค่อนข้างไม่จำเป็นเน้นช็อต(Shot)ที่ใช้เท่านั้นในการถ่าย

ภาพที่15.1,15.2 แสดงภาพการกำกับการแสดงฉาก13

2.3 การกำกับภาพ

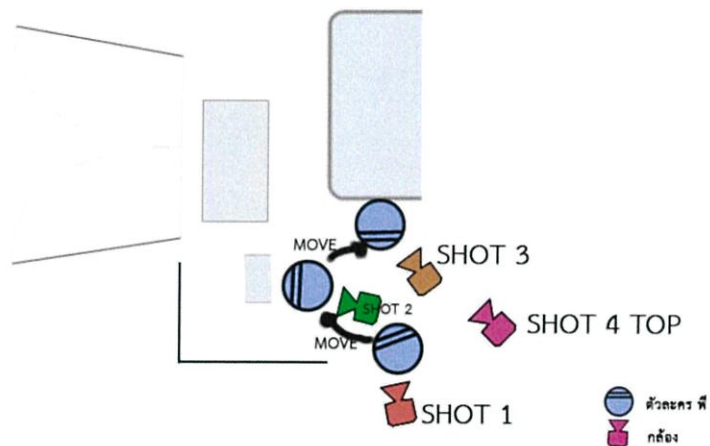
ฉากนี้ข้าพเจ้าทำ Shot List เพื่อถ่ายต่อตากล้องในการทำงาน

Shot List

SHOT	CAMERA	STORY	CAST	REMARK
1	LS MASTER	พี่เดินเข้ามาในห้อง-หาของ-ลงนั่ง	พี่	
2	MCU OS	พี่ยกกล้องลงมา จากโต๊ะ -หยิบกล้องออกมา	พี่	*กล้องตามพี่
3	MCU รับหน้าพี่	กอดเข้า กล้อง/ปิดหู	พี่	
4	INSERT CU มือ	พี่ยกมือขึ้นปิดหู	พี่	

5	INSERT CU ตา	มองไปรอบๆ	พี	
6	INSERT นาฬิกา			
7	INSERT ของบนโต๊ะหล่น			
8	TOP LS		พี	

จาก Shot List มีการเปลี่ยนแปลงระหว่างถ่ายทำคือการทำตัดช็อต(Shot)ออก เนื่องด้วยอารมณ์ของนักแสดง ข้าพเจ้าจึงเลือก ช็อต(Shot) ที่เล่าเรื่องมากที่สุด

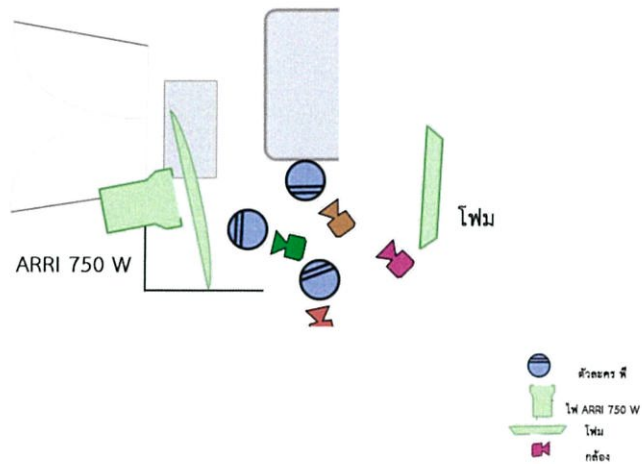

ภาพที่16.1 แสดงผังการเคลื่อนที่ของนักแสดงและกล้องฉาก13

ภาพที่16.2,16.3 แสดงภาพบรรยากาศในการกำกับฉาก13

การจัดไฟในฉากนี้ข้าพเจ้าเน้นเรื่องให้เข้ากับอารมณ์ของตัวละคร จุดกำเนิดแสงที่ข้าพเจ้าแทนเป็นแสงหลักคือไฟจากผนัง ข้าพเจ้าเอา ARRI 750 W จัดลงมาที่ตัวละครตัวเดียว แล้วใช้โคมในการสะท้อนแสงเข้าอีกด้านหนึ่งของตัวละคร เพื่อค่าน้ำหนักของแสงเงาไม่ต่างกันมาก และไม่มีส่วนไหนบนใบหน้าของนักแสดงมืดเกินไป

ภาพที่16.4 แสดงผังการจัดไฟฉาก13

ภาพที่16.5,16.6 แสดงภาพบรรยากาศการจัดไฟฉาก13

ฉากที่ 17 ทะเลาะ

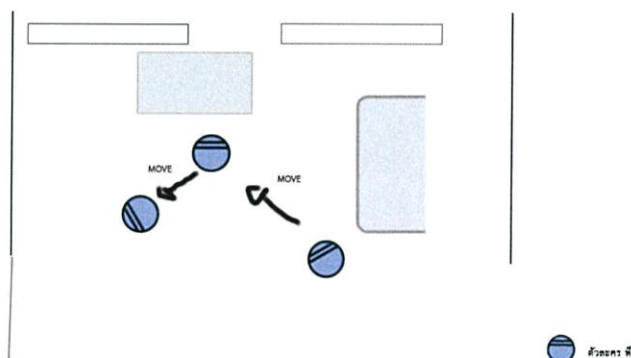
ภาพที่17.1 แสดงฉากที่ 17

2.1 การประสานงาน

การถ่ายฉากนี้มีเวลาในการถ่ายค่อนข้างน้อยและการถ่ายทำค่อนข้างยาก เพราะมีการเคลื่อนย้ายกองสองห้อง คือห้องนอนของพีและห้องนั่งเล่น บนห้องนอนจะเป็นช็อต(Shot)ที่ถ่ายแบบต่อเนื่องไม่มีการหยุดเพื่อเปลี่ยนมุมกล้องทำให้เสียเวลาในการซ่อมลำดับการแสดงไปเยอะ จึงต้องแบ่งกลุ่มลงมาช่วยผู้กำกับศิลป์ในการจัดฉากด้านล่าง เพื่อความเร็ว และได้ถ่ายครบทุกช็อต (Shot)

2.2 การกำกับการแสดง

การกำกับในฉากนี้หลังจากที่คุุ่ยรายละเอียดกับนักแสดงทั้งสองคนแล้ว ข้าพเจ้ามอบหน้าที่ในการกำกับอารมณ์ของตัวละครแม่ให้ผู้ช่วยผู้กำกับดูแล และตัวข้าพเจ้าคุมการกำกับตัวละครพี่อยู่ด้านบน เนื่องจากด้านบนเป็นการถ่ายแบบต่อเนื่องทำให้ต้องใช้เวลาในการถ่ายทำ ตัวนักแสดงเองต้องซ้อมการเดินพร้อมกล้องไปด้วย ปัญหาในการถ่ายทำฉากนี้คือการใช้บริเวณในการเคลื่อนของตัวละครและกล้อง พร้อมกับการเก็บเสียง ข้าพเจ้าจึงต้องทำการอัดเสียงแยก เพราะไม่สามารถอัดเสียงได้

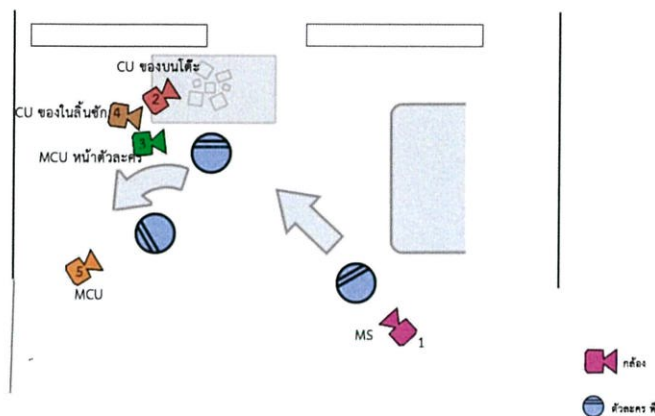

ภาพที่ 17.2แสดงผังการเคลื่อนที่ของตัวละครฉาก17

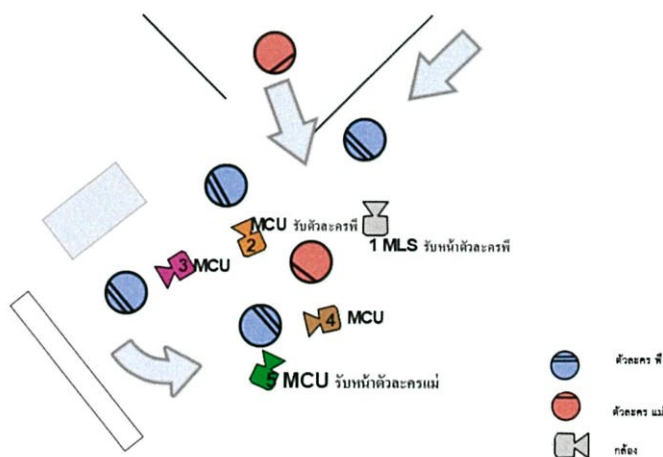
หลังจากถ่ายด้านบนเสร็จข้าพเจ้าและผู้ช่วยผู้กำกับได้ให้นักแสดงทั้งสองคนลองต่อบทและซ้อมแสดงกัน ใช้เวลาในการทำอารมณ์ไม่มากเมื่อต้องแข่งกับแสงที่กำลังจะหมด การแสดงที่ออกมาจึงไม่ค่อยเต็มที่เท่าที่ควร

2.3 การกำกับภาพ

เนื่องจากเป็นต่อเนื่องไม่มีการหยุดเพื่อเปลี่ยนมุมกล้อง ข้าพเจ้าจึงทำผังการเคลื่อนกล้องกับตาก้อง เพื่อช่วยในการทำงานและประหยัดเวลา

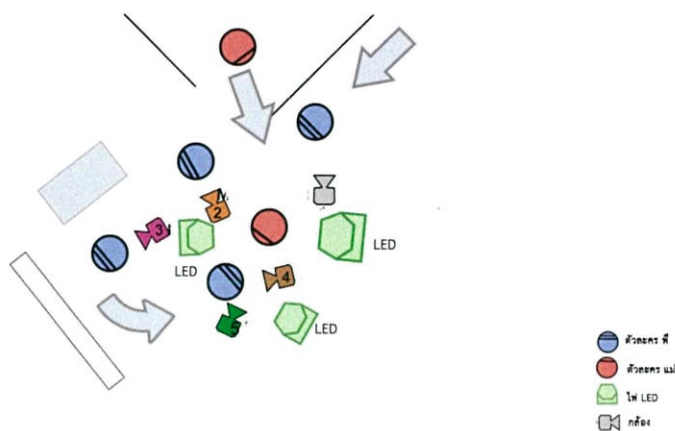
ภาพที่ 17.3 แสดงผังการเคลื่อนกล้องและตัวละคร (ห้องนอนพี่) ฉาก 17

ภาพที่ 17.4 แสดงผังการเคลื่อนกล้องและตัวละคร (ห้องนั่งเล่น) ฉาก 17

ปัญหาตั้งแต่วางแผนกันไว้คือเราจะใช้การถ่ายแบบนี้ ทั้งฉาก แต่พอถึงสถานที่จริงแล้ว เกิดปัญหาสถานที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการถ่ายทำ ทำให้เราต้องแบ่งการถ่ายออกเป็นสองช่วงและใช้การเปลี่ยนมุมกล้องในการรับหน้าแม่แทนการเคลื่อนกล้องเพราะการเคลื่อนกล้องไปมาอาจจะทำให้ภาพออกมาแย่ได้ และภาพจะสั่นมากกว่าเดิม

การจัดแสงในฉากนี้เนื่องจากฉากนี้ถ่ายตรงเวลากับบัพพอดีคือช่วงเย็น ห้องนอนเลยไม่ต้องจัดแสงในการถ่ายทำและด้านล่างก็ไม่สามารถที่จัดไฟได้ไม่มากเนื่องจากการถ่ายทำไม่เอื้ออำนวย เลยแก้ปัญหาด้วยการใช้ไฟ LED ในการจัดแสงเท่านั้น

ภาพที่17.5 แสดงผังการจัดไฟ(ห้องนั่งเล่น)ฉาก17

3.สรุปขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์

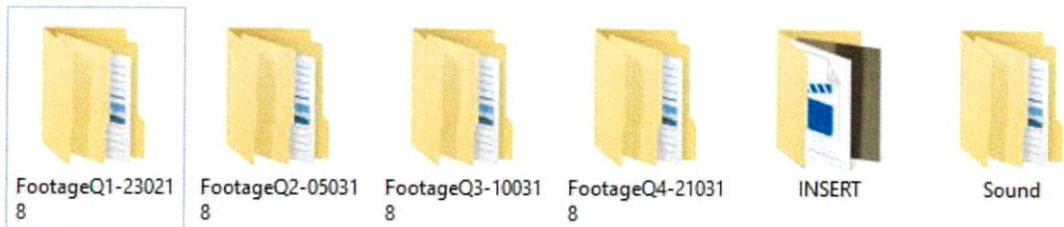
ในส่วนของการถ่ายทำ ไม่ค่อยมีปัญหาเสียเท่าไร นอกเสียจากอุปกรณ์อัดเสียง เกิดมีปัญหาใช้ไม่ได้ ทำให้มีเสียงรบกวนตลอดเวลา ทำให้ข้าพเจ้าต้องทำการแก้ไขในขั้นตอนหลังการถ่ายทำ และปัญหาเรื่องเวลาในการถ่ายทำและการวางการถ่ายทำแน่นเกินไปทำให้ทีมงานเกิดล่าในการทำงาน แต่ทุกอย่างก็ผ่านไปด้วยดี ปัญหาทุกอย่างที่เกิดขึ้นได้รับแก้ไขเฉพาะหน้าได้อย่างดี

บทที่ 6

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (Post-Production)

1. การเตรียมการในขั้นตอนหลังการถ่ายทำ

1.1 การจัดเก็บไฟล์งานในขั้นตอนการถ่ายทำ

ภาพที่ 18 แสดงภาพการจัดเก็บไฟล์งาน

การจัดเก็บไฟล์ของข้าพเจ้าทำอย่างเป็นระเบียบ ทุกครั้งที่ถ่ายทำเสร็จสิ่งแรกคือ การลงไฟล์ในคอมพิวเตอร์และสำรองข้อมูลไว้ในหน่วยความจำอื่นเพื่อป้องกันเหตุฉุกเฉิน ข้าพเจ้าจะเก็บไฟล์แยกเป็นแต่ละวันของการถ่ายทำ เพื่อง่ายต่อการค้นหาและเรียกใช้งาน ข้าพเจ้าแยกประเภทเสียงและ insert ไว้อีกแฟ้ม ภายในแฟ้มจะแยกแบ่งเป็นฉากๆไปเพื่อกันการทับซ้อนของไฟล์และทำให้คนตัดต่อได้ทำงานได้ง่ายขึ้น

2.การตัดต่อแบบหยาบ

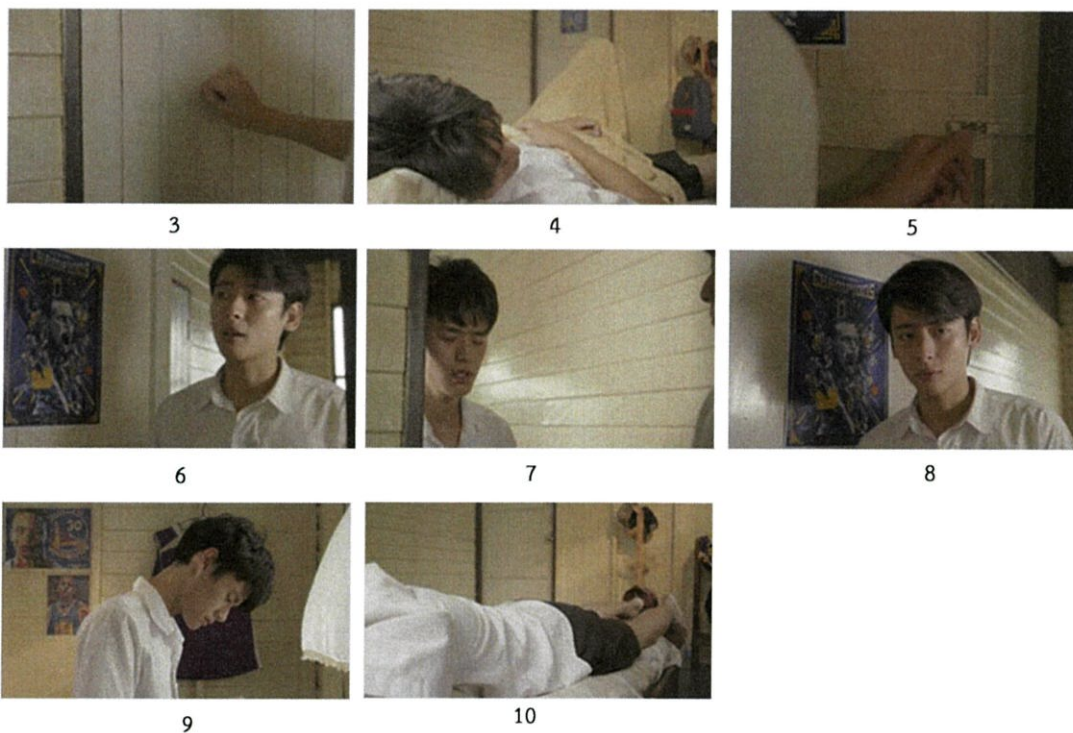
ฉากที่ 1 พี่

ภาพที่19.1,19.2 แสดงภาพจากฉากที่ 1

พี่น้องนอนแผ่อยู่กลางสนามบาสในสภาพเสื้อผ้าเลอะเทอะเพราะรอยเปื้อนจากดิน มีบาดแผล
ฟกช้ำตามร่างกาย

ฉากที่ 2 พอท

ภาพที่ 19.3-19.10 แสดงภาพจากฉากที่ 2

พอทเคาะประตูห้องพี่เพื่อเรียกพี่ไปกินข้าว

ฉากที่ 3 ครอบครัวของพี

11

12

13

14

15

16

17

18

19

ภาพที่ 19.11-19.19 แสดงภาพจากฉากที่ 3

พีลงมากินข้าวกับครอบครัว พ่อทอ่านแบบฝึกหัด ก่อนที่จะขอตัวออกไปก่อน แม่จึงลุกขึ้นจัด
 เสื้อให้พ่อท พ่อเอ่ยขึ้นว่าจะเป็นคนไปส่งพ่อทเอง พีเห็นดังนั้นจึงลุกออกจากบ้านไปโดยไม่พูด
 อะไร

ฉากที่ 4 นน

20

21

22

23

24

ภาพที่ 19.20-19.24 แสดงภาพจากฉากที่ 4

พีเดินเข้ามาทักถนนเพื่อนสนิทที่กำลังนั่งอ่านการ์ตูนอยู่ หลังจากนั้นทั้งสองคนก็เดินขึ้นอาคารเรียน

ฉากที่ 5 หนังสือของพอท

25

26

27

28

29

30

31

ภาพที่19.25-19.31แสดงภาพจากฉากที่ 5

พีนั่งอ่านหนังสือการ์ตูนอยู่ จนครูเข้าสอนพีจึงหยิบหนังสือเรียนขึ้นมา เปิดหน้าแบบฝึกหัด แล้วเห็นว่าพอททำหมดทุกข้อแล้ว จึงปิดหนังสือแล้วพุดลงกับโต๊ะ

ฉากที่ 6 โดดเรียนพิเศษ

32

33

34

35

ภาพที่ 19.32-19.35 แสดงภาพจากฉากที่ 6

นนเดินมาหาพี ชวนไปที่เรียนพิเศษของพี แต่พีบอกว่าพีไม่ไปเรียนเพราะจะเอากล่องไปซ่อม

ฉากที่ 7 คะแนนของพอท

36

37

38

ภาพที่ 19.36-19.38 แสดงภาพจากฉากที่ 7

พีกลับมาบ้านแล้วพบว่าครอบครัวกำลังกินข้าวกันอยู่ พีเลี้ยงที่จะขึ้นไปบนห้องนอน แต่บังเอิญได้ยินบทสนทนาที่แม่พูดกับพอทเรื่องเรียนต่อของพอท

ฉากที่ 8 สายโทรศัพท์จากแม่

39

40

41

42

43

44

45

ภาพที่ 19.39-19.45 แสดงภาพจากฉากที่ 8

หลังเลิกเรียนพีเล่นบาสกับนน พีได้รับสายจากแม่ แม่โทรมาบอกพีว่าพ่อตายแล้ว

ฉากที่ 9 รูปวาดของพอท

46

47

48

49

50

51

52

53

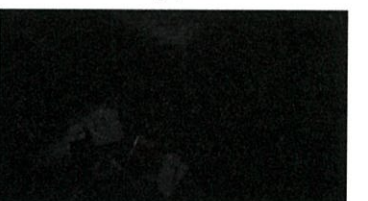
54

55

56

57

ภาพที่19.46-19.57 แสดงภาพจากฉากที่ 9

พีเอารูปพอทที่ล้างใส่กรอบ นนโทรหาพีเพื่อยืมหนังสือสอบเข้าของพอท พีเดินเข้าไปในห้องพอทแล้วนั่งลงหาหนังสือที่นต้องการจนไปเจอสมุดวาดภาพของพอท

ฉากที่ 10 พ่อ

58

59

60

61

62

63

ภาพที่19.58-19.63 แสดงภาพจากฉากที่ 10

พ่อไปส่งพีไปโรงเรียน พิถามถึงเรื่องความชอบของพ่อทและพีก็ได้รู้ว่าพ่อรู้ว่าพ่อทวาดรูปเก่ง

ฉากที่ 11 พี่เจต

64

65

66

67

68

69

70

71

72

73

74

75

76

ภาพที่ 19.68-19.76 แสดงภาพจากฉากที่ 11

พี่กับนนเดินออกจากโรงเรียนพร้อมกันแต่พี่ไปเจอพี่เจตซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของตัวเอง จึงวิ่งหนี เพราะไม่ได้คืนเงินตามกำหนด

ฉากที่ 12 พี่แก่งคณิต

ภาพที่ 19.77-19.86 แสดงภาพจากฉากที่ 12

พี่กลับจากโรงเรียนแล้วหยิบใบคะแนนสอบวิชาคณิตขึ้นมาดู คะแนนของพี่อยู่ในระดับที่ค่อนข้างดี แม่เดินมาขอดูใบคะแนนแต่พี่ไม่ให้เพราะกลัวว่าแม่จะบังคับให้พี่เลือกเรียนต่อในสาขาวิชานี้ เหมือนกับที่พอทเคยโดน

ฉากที่ 13 กลัว

87

88

89

90

91

92

93

ภาพที่ 19.87-19.93 แสดงภาพจากฉากที่ 13

หลังจากที่ทะเลาะกับแม่ พี่กลัวว่าแม่จะเอากล้องของตัวเองไป

ฉากที่ 14 สุ่ม

94

95

96

97

98

99

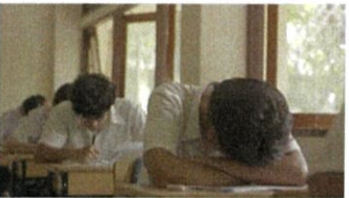
100

101

102

103

ภาพที่ 19.94-19.103 แสดงภาพจากฉากที่ 14

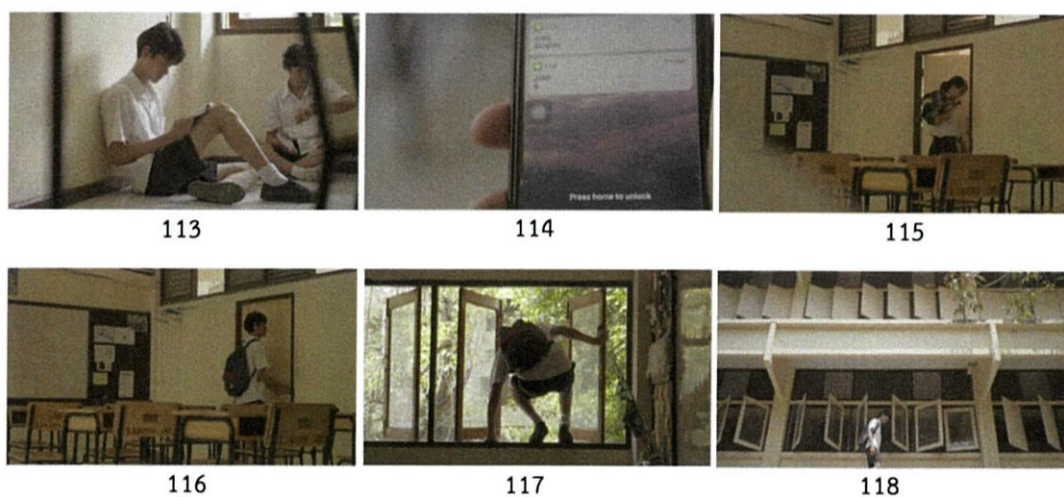
ในวันสอบปลายภาค พี่นั่งทำข้อสอบคณิตศาสตร์อยู่ในห้องสอบ พี่ทำข้อสอบเสร็จก่อนคนอื่น
ในห้อง เขามองกระดาษคำตอบแล้วเลือกที่จะลบคำตอบที่คิดได้เพราะกลัวว่าคะแนนจะ
ออกมาดีและแม่จะรู้เข้า

ฉากที่ 15 ความจริง

ภาพที่ 19.104-19.112 แสดงภาพจากฉากที่ 15

นานแล้วที่แม่ไม่ได้เข้ามาห้องพี แม่เดินเอาหนังสือสอบมาวางไว้บนโต๊ะแต่ไปเห็นรูปถ่ายที่วางกระจัดกระจายบนโต๊ะและเห็นกล่องที่พีแอบไว้ในกล่อง แม่เอากล่องของพีไปฉากที่ 16 นี้

ภาพที่ 18.113-18.118 แสดงภาพจากฉากที่ 16

พีนั่งอ่านการ์ตูนอยู่หลังห้อง ข้อความของพีเจตดังขึ้นแต่พีไม่สนใจ เขาเลือกที่จะออกจากโรงเรียนเช้าเพื่อหนีพีเจตที่ตามหาเขา

ฉากที่ 17 ทะเลาะ

119

120

121

122

123

124

ภาพที่ 19.119-19.124 แสดงภาพจากฉากที่ 17

พีเปิดกล่องเพื่อเอากล้องไปถ่ายภาพแต่พบว่ามันไม่มี เขารู้ว่าทันทีว่าแม่เป็นคนเอาไป พีทะเลาะกับแม่เพราะแม่จะไม่คืนกล้องให้ แม่ให้เหตุผลว่าพีเหลวไหล โดดเรียนเพื่อไปถ่ายภาพ

ฉากที่ 18 พี(2)

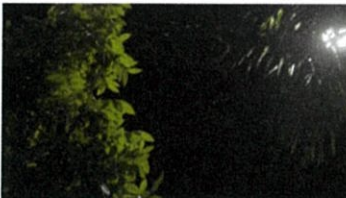
125

126

127

128

129

ภาพที่ 19.125-19.129 แสดงภาพจากฉากที่ 18

พีออกจากบ้านหลังทะเลาะกับแม่ เขามานั่งที่สนามบาส มีสายจากพีเจตเข้า หลังจากนั้นเขาตื่นขึ้นมาด้วยรอยแผลเต็มใบหน้า

ฉากที่ 19 ขอโทษ

ภาพที่ 19.130-19.135 แสดงภาพจากฉากที่ 19

พีเดินกลับมาบ้าน พีเคาะประตูห้องแม่เพื่อขอโทษและขอกำลังคืน แม่เห็นหน้าของพีที่โดน ต่อยตีมา จนใจอ่อน และเข้าไปกอดพี

ฉากที่ 20 กล้องตัวใหม่

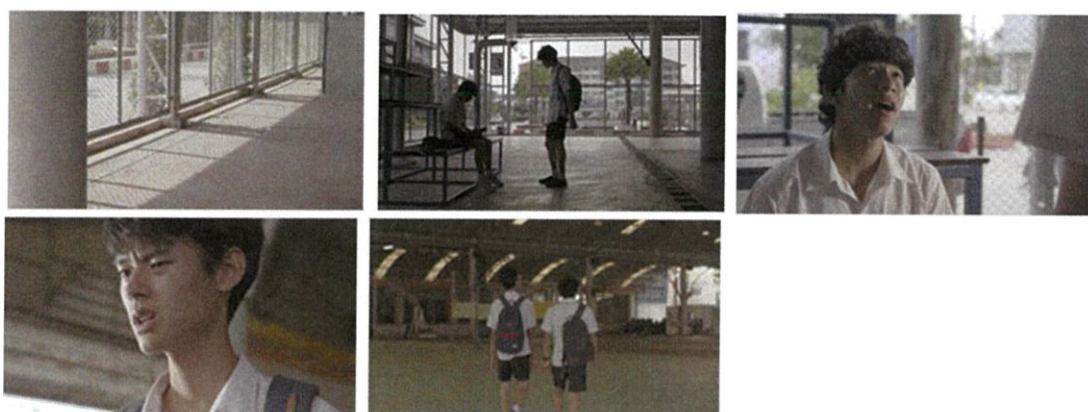
ภาพที่ 19.136-19.142 แสดงภาพจากฉากที่ 20

แม่เคาะประตูเรียกให้พีไปกินข้าว พีเดินกลับมาด้วยความเคยชินว่าจะเปิดดูกล้องแต่นึกขึ้นได้ว่ากล้อง ไม่ได้อยู่ที่ตัวเอง พีเดินลงไปข้างล่าง มองออกไปเห็นพ่อที่เล่นกล้องอยู่แล้วยิ้มออกมาด้วยความแปลกใจ เขาได้รู้ว่าสมัยก่อนพ่อเขาก็ชอบถ่ายภาพ

1 การแก้ไขปัญหาในการตัดหยาบครั้งแรก

หลังจากที่ได้ตัดแบบหยาบดูแล้ว ทำให้เห็นว่าบางฉากไม่จำเป็นต่อหนังและทำให้หนังดูยืดยาว น่าเบื่อ ไม่ทำให้เรื่องเดินไปข้างหน้า ข้าพเจ้าจึงตัดฉากนั้นออกและปรับเปลี่ยนการตัดต่อใหม่ แต่การลำดับเรื่องยังเป็นเหมือนเดิม อีกหนึ่งปัญหาคือการใช้ช็อต(Shot)ที่มากเกินไปและเป็นภาพมุมแคบทำให้เห็นการกระทำของตัวละครได้น้อย ข้าพเจ้าจึงตัดภาพขนาดแคบออกบางส่วนและใช้ภาพกว้างในการเล่าเรื่องทำให้ตัวหนังกระชับขึ้น

2.2 ตัวอย่างฉากที่ตัดออก

ภาพที่ 19.143,19.144,19.145,19.146 แสดงฉากที่โดนตัดออก

ฉากที่ตัดออกเป็นฉากที่พีเดินเข้ามาหานนเพื่อทักทาย ก่อนจะเดินขึ้นห้องเรียน ฉากนี้ไม่ได้ให้ข้อมูลอะไรที่ส่งผลให้หนังเดินหน้าต่อไปและถ้าตัดออกไปสามารถทำให้หนังกระชับมากขึ้น

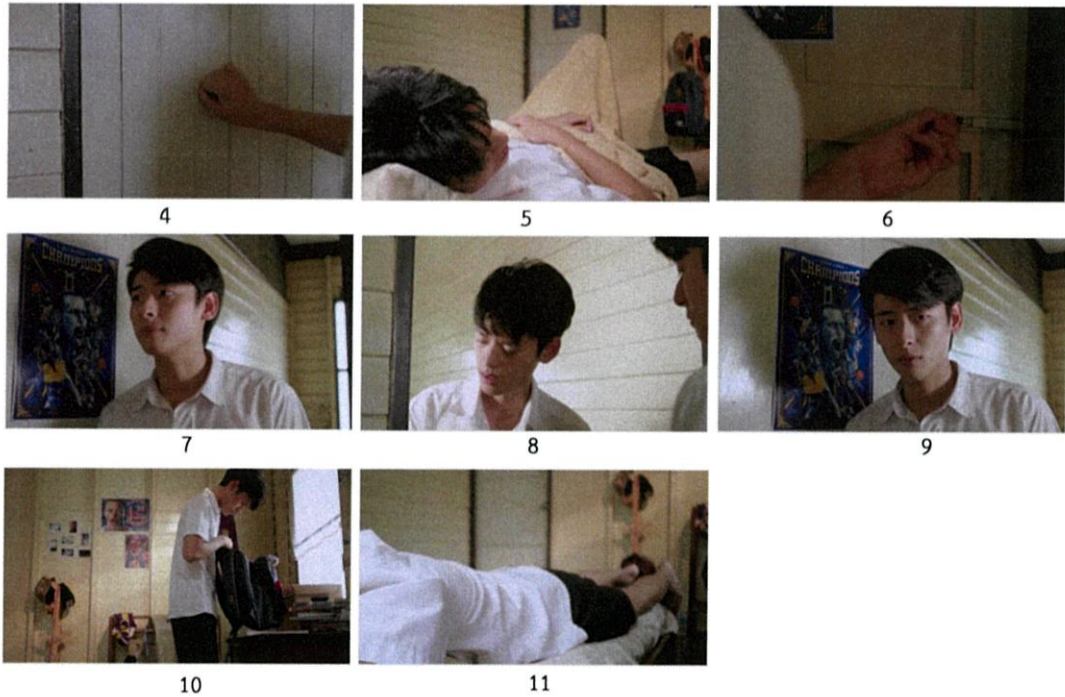
3.การตัดต่อแบบสมบูรณ์ (Final Cut)

ฉากที่ 1 พี

ภาพที่20.1-20.3 แสดงฉากที่1(แบบตัดสมบูรณ์)

ฉากที่ 2 พอท

ภาพที่20.4-20.11 แสดงฉากที่2(แบบตัดสมบูรณ์)

ฉากที่ 3 ครอบครัวของพี

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

ภาพที่ 20.12-20.22 แสดงฉากที่3(แบบตัดสมบูรณ)

ฉากที่ 5 หนังสือของพอล

23

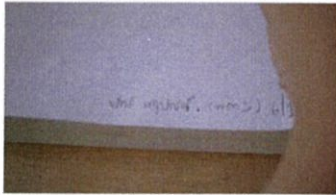
24

25

26

27

28

29

30

31

ภาพที่20.23-20.31 แสดงฉากที่5(แบบตัดสมบูรณ)

ฉากที่ 6 โดดเรียนพิเศษ

32

33

34

35

ภาพที่20.32-20.35 แสดงฉากที่6(แบบตัดสมบูรณ)

ฉากที่ 7 คะแนนของพ่อ

36

37

38

ภาพที่ 20.36-20.38 แสดงฉากที่ 7 (แบบตัดสมบูรณ์)

ฉากที่ 8 สายโทรศัพท์จากแม่

39

40

41

42

43

44

45

ภาพที่ 20.39-20.45 แสดงฉากที่ 8 (แบบตัดสมบูรณ์)

ฉากที่ 9 รูปวาดของพ่อท

46

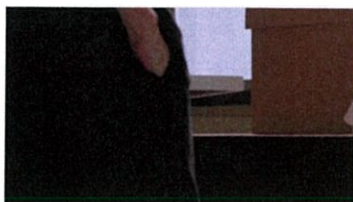
47

48

49

50

51

52

53

54

55

56

57

58

59

60

61

ภาพที่ 20.46-20.61 แสดงฉากที่9(แบบตัดสมบูรณ์)

ฉากที่ 10 พ่อ

62

63

64

65

66

67

68

69

70

ภาพที่ 20.62-20.70 แสดงฉากที่ 10 (แบบตัดสมบูรณ์)

ฉากที่ 11 พี่เจต

ภาพที่ 20.71-20.84 แสดงฉากที่ 11 (แบบตัดสมบูรณ์)

ฉากที่ 12 พี่แก๊งคณิต

85

86

87

88

89

90

91

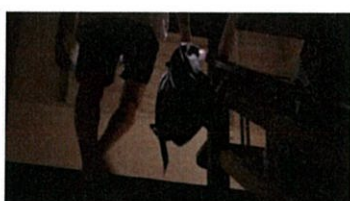
92

93

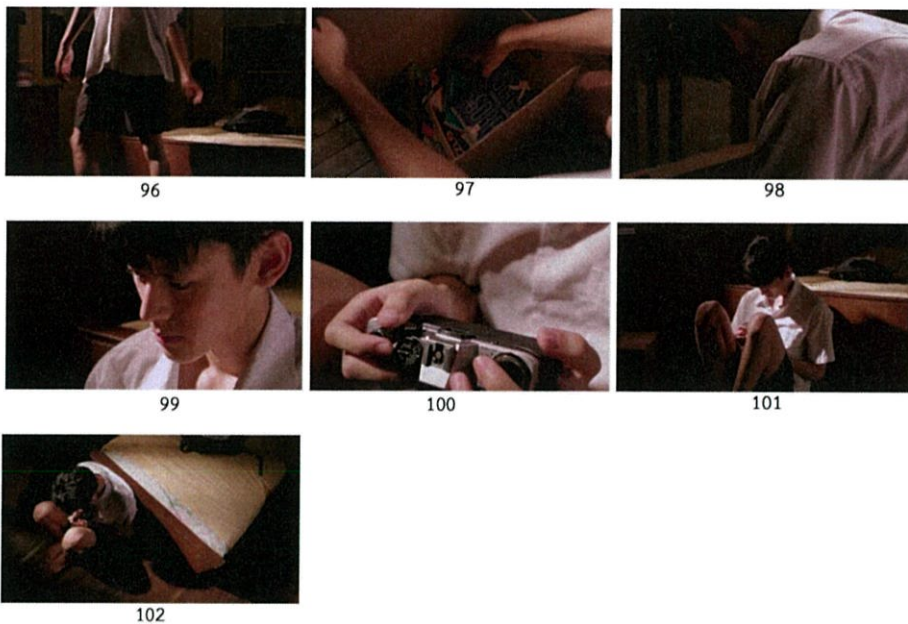
94

95

ภาพที่ 20.85-20.95 แสดงฉากที่12(แบบตัดสมบูรณ์)

ฉากที่ 13 กลัว

ภาพที่ 20.96-20.102 แสดงฉากที่13(แบบตัดสมบุรณ์)

ฉากที่ 14 สุ่ม

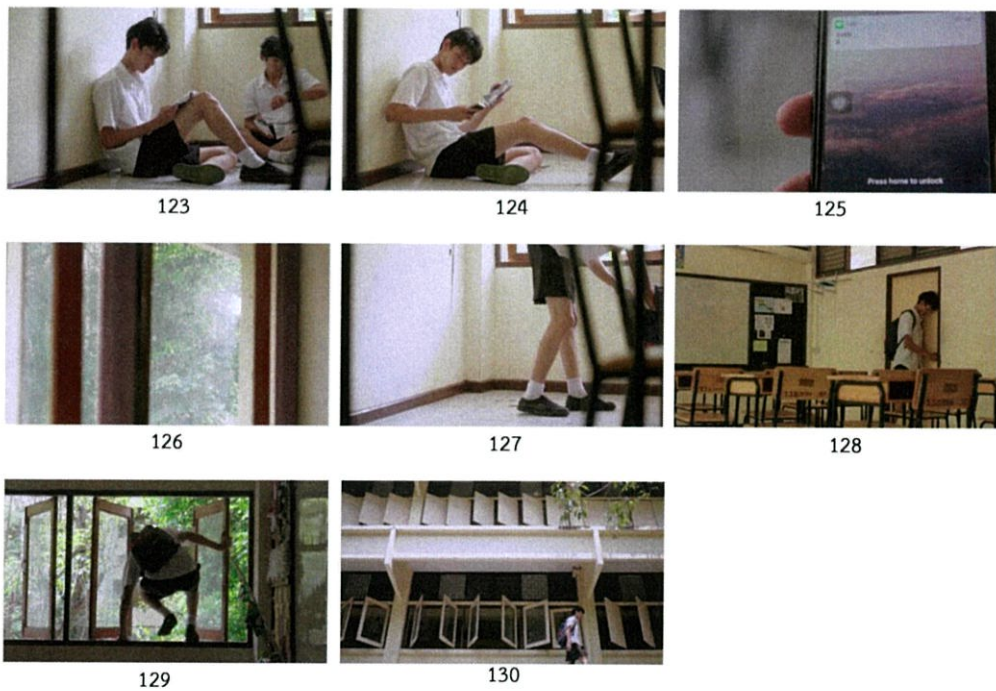
ภาพที่ 20.103-20.114 แสดงฉากที่14(แบบตัดสมบุรณ์)

ฉากที่ 15 ความจริง

ภาพที่ 20.115-20.122 แสดงฉากที่ 15 (แบบตัดสมบูรณ์)

ฉากที่ 16 หวี

ภาพที่ 20.123-20.130 แสดงฉากที่ 16 (แบบตัดสมบูรณ์)

ฉากที่ 17 ทะเลาะ

131

132

133

134

135

136

137

138

139

140

ภาพที่ 20.131-20.140 แสดงฉากที่17(แบบตัดสมบูรณ)

ฉากที่ 18 พี่(2)

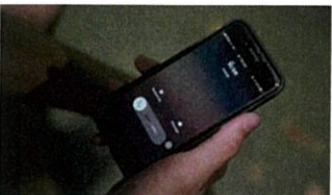
141

142

143

144

145

146

ภาพที่20.141-20.146 แสดงฉากที่18(แบบตัดสมบูรณ)

ฉากที่ 19 ขอโทษ

147

148

149

150

151

152

153

154

ภาพที่ 20.147-20.154 แสดงฉากที่19(แบบตัดสมบูรณ)

ฉากที่ 20 กล้องตัวใหม่

155

156

157

158

160

161

162

ภาพที่ 20.155-20.162 แสดงฉากที่20(แบบตัดสมบูรณ)

หลังจากตัดหยาบและแก้ปัญหาข้างต้นเสร็จเรียบร้อยแล้ว การลำดับเรื่องและจังหวะของหนังให้สมบูรณ์ ข้าพเจ้าได้ใช้เวลาอยู่มากพอสมควรกว่าหนังจะเป็นไปอย่างที่ตั้งใจไว้ จากนั้นจึงสามารถทำงานในส่วนกราฟิก(Graphic)เปิดเชื้อเรื่อง พร้อมสำหรับในขั้นตอนต่อไป

3.1 การปรับแต่งสีของภาพ (Color grading)

เนื่องจากหนังของข้าพเจ้ามีการจัดแสงค่อนข้างเยอะ จึงจำเป็นต้องทำการปรับแต่งสีเพื่อดึงสีของหนังให้ต่อเนื่องกัน ซึ่งกระบวนการนี้สามารถแก้ปัญหาความต่อเนื่องของแสงในแต่ละฉากได้ และปรับน้ำหนักของแสงและเงาให้เห็นมิติขึ้น

ภาพที่ 21.1,21.2แสดงภาพการปรับแต่งสี1

ในฉากที่ ถ่ายทำกลางแจ้ง การถ่ายเริ่มช่วงเย็น ทำให้แต่ละช็อต(shot)แสงไม่เหมือนกัน ข้าพเจ้าจึงต้องใช้ในการปรับแต่งสีในการทำให้แสงในฉากนั้นต่อเนื่องกันใหม่มากที่สุด

ภาพที่21.3,21.4 แสดงภาพการปรับแต่งสี 2

4. เสียงประกอบภาพยนตร์

ในขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนสุดท้ายในการทำงาน ซึ่งข้าพเจ้าทำการปรับระดับความต่อเนื่องของเสียงเอง และให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเสียงช่วยฟังและให้คำปรึกษาเมื่อมีปัญหา แนะนำวิธีการทำงานในกระบวนการเกี่ยวกับเสียงเพิ่มเติม เพื่อเป็นประโยชน์ในการทำเสียงต่อไป

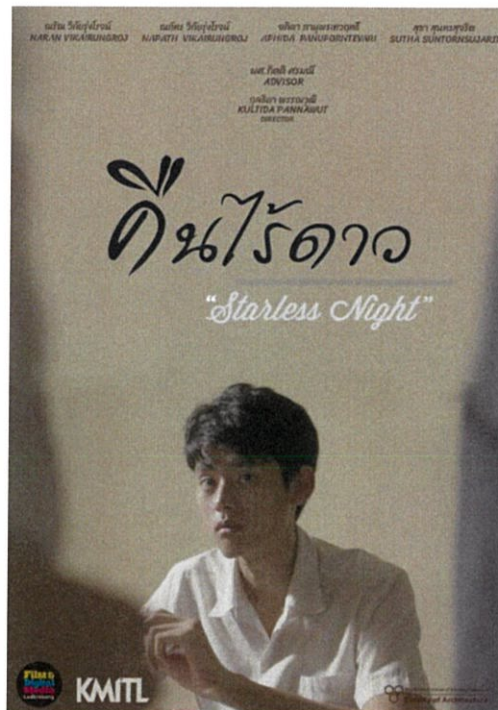
4.1. เสียงบรรยากาศ (Sound Ambient)

สำหรับภาพยนตร์ของข้าพเจ้าส่วนมากจะใช้เสียงบรรยากาศในทุกฉาก เสียงได้มาจากการอัดในระหว่างถ่ายทำและมีการอัดเพิ่มเพราะบางเสียงไม่สามารถใช้ได้ ฉากที่เสียงไม่สามารถใช้ได้คือเสียงช่วงถ่ายทำที่สนามบาสเพราะมีการซ้อมดนตรีอยู่ข้างๆ ข้าพเจ้าจึงมาอัดเสียงที่หลังปัญหาอีกปัญหาหนึ่งก็คืออุปกรณ์ที่ใช้อัดเกิดเสียงและทำให้เกิดเสียงรบกวนที่ไม่สามารถแก้ไขได้ ทำได้แค่การลดเสียงนั้นลง

4.2. บทสนทนา (Dialogue)

บทสนทนาในภาพยนตร์ของข้าพเจ้ามีไม่ค้อยเยอะแต่สำคัญทุกบทสนทนาทำให้ต้องเน้นการอัดบทสนทนามากๆ การอัดบทสนทนาของข้าพเจ้าจะเน้นใช้เสียงจากไมค์ไร้สาย (Wireless) เพราะชัดและเสียงรบกวนน้อย เก็บบทสนทนาได้ครบตามต้องการ

5.โปสเตอร์(Poster)

ภาพที่22 แสดงภาพโปสเตอร์ของภาพยนตร์

โปสเตอร์ของข้าพเจ้าตั้งใจจะออกแบบมาในโทนสีเทาโทนเดียวเท่านั้น สีเทาบนโปสเตอร์สื่อถึงตัวละคร ที่มีความคลุมเครือ ในเรื่องอารมณ์ของตัวละครและตัวภาพยนตร์เอง การวางตำแหน่งของตัวละครไว้ตรงกลางโปสเตอร์ ข้าพเจ้าคิดว่ามันเป็นบริเวณจุดศูนย์กลางของความสนใจในการมอง (Optical Center) ดึงดูดความสนใจของคนได้รับชม ในด้านของตัวอักษรและข้อความ ชื่อเรื่องของภาพยนตร์ ข้าพเจ้านั้นความชัดเจนในการมองเห็นและขนาดที่ใหญ่พอดี ไม่เด่นเกินรูปภาพจนเกินไป

บทที่ 7

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

1. บทสรุปการทำงาน

จุดมุ่งหมายที่สำคัญในการทำศิลปนิพนธ์นี้ขึ้นเพื่อให้ผู้ชมได้รู้ปัญหาการที่ลูกได้รับความกดดันจากพ่อแม่เรื่องการเรียน จนส่งผลให้เกิดปัญหาการสังคมต่างๆ หลังจากการได้ถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องนี้ ข้าพเจ้าได้บทสรุปออกในเชิงการเล่าเรื่องของภาพยนตร์บรรลุสิ่งที่ข้าพเจ้าตั้งใจไว้ แต่มีองค์ประกอบอื่นที่ยังสื่อสารออกมาได้อย่างไม่ชัดเจนเท่าที่ควร ทั้งด้านการใช้การแสดงของนักแสดงและการใช้ภาพในการเล่าเรื่อง ทำให้สารที่ข้าพเจ้าตั้งใจจะสื่อให้แก่ผู้รับชมได้เข้าใจและนำไปถกเถียงเพื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงต่อปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นไม่เกิดผล ทั้งนี้ภาพยนตร์ของข้าพเจ้าทำได้เพียงบอกถึงปัญหาเพื่อให้ผู้ชมตระหนักให้มากขึ้นและเสนอให้เห็นมุมมองความคิดของลูกให้พ่อแม่ได้ทำความเข้าใจ และเปิดใจรับฟังเหตุผลของลูกแทนการใช้อำนาจหรือการกดดัน

1.1 กระบวนการเขียนบทภาพยนตร์

บทภาพยนตร์เรื่องนี้ มีแนวคิดที่ข้าพเจ้าสนใจและเห็นปัญหาที่เกิดขึ้นจริงในสังคมการศึกษาต่อและสถาบันครอบครัว โดยมุ่งเน้นไปที่ประเด็นความเข้าใจของผู้ปกครองต่อความชอบและการเลือกเส้นทางศึกษาต่อของเด็ก ความกดดันในการเรียนของเด็กในสังคมปัจจุบัน ข้าพเจ้าได้วิเคราะห์และเติมแต่งให้เกิดเป็นบทภาพยนตร์โดยการปรับจากการสัมภาษณ์เพื่อนและบุคคลรอบตัวที่เคยผ่านปัญหานี้มา นำเหตุการณ์และวิธีการแก้ปัญหาของแต่ละคนมาใช้ในการสร้างสถานการณ์ในภาพยนตร์ให้สมจริงและปรุงแต่งน้อยที่สุด

บทภาพยนตร์ของข้าพเจ้าส่วนมากจะเน้นการใช้ชีวิตของเด็กผู้ชายที่ศึกษามัธยมปลายปีสุดท้ายและประสบปัญหาความสัมพันธ์ในครอบครัว บทจะดำเนินไปอย่างนิ่งและไม่มีหรือหาทำให้ต้องเพิ่มฉากที่ตื่นเต้นเข้ามาและมีผลสำคัญต่อตัวละครเพื่อไม่ให้ภาพยนตร์น่าเบื่อจนเกินไปแต่ก็คำนึงถึงอารมณ์ของภาพยนตร์พยายามที่รักษาจังหวะของภาพยนตร์ไม่ให้หลุดจนเกินไป

1.2 กระบวนการเตรียมการถ่ายทำ

ในส่วนของขั้นตอนนี้ข้าพเจ้าเป็นผู้เตรียมการถ่ายทำด้วยตัวเองเกือบทั้งหมด เพราะความเข้าใจที่ข้าพเจ้ามีต่อภาพยนตร์ที่มากกว่าคนอื่นและในส่วนนักแสดง สถานที่ถ่ายทำ ข้าพเจ้าได้ขอความช่วยเหลือจากเพื่อน ที่พอรู้สถานที่ถ่ายทำหลายแห่งให้แนะนำหลังจากนั้นข้าพเจ้าลงสถานที่เองเพื่อเลือกที่ที่เหมาะสมที่สุด ส่วนนักแสดงข้าพเจ้าได้มีการคัดเลือกอยู่หลายคนจนเจอคนที่เหมาะที่สุดภายในเวลาที่กำหนด ปัญหาส่วนมากที่ข้าพเจ้าพบในการทำงานในส่วนนี้มีหลายข้อ

- ปัญหาของนักแสดง

ก่อนการถ่ายทำนักแสดงได้ทำการยกเลิกการมาแสดง ทำให้ข้าพเจ้าต้องเร่งหานักแสดงคนใหม่มาแทน แต่ไม่ทันถ่ายฉากทดลอง ทำให้ต้องใช้เพื่อนในการเข้าร่วมฉาก ด้วยเวลาที่นักแสดงยกเลิกกระชั้นชิดเกินไปทำให้ต้องแก้ปัญหาด้วยวิธีนี้

- ปัญหาการขอสถานที่

เนื่องด้วยในบทมีฉากที่ต้องถ่ายในโรงเรียนซึ่งเป็นสถานที่ราชการ การทำเอกสารขอสถานที่จึงต้องใช้เวลาและอาจจะไม่ได้รับการอนุมัติ ดังนั้นควรจะเผื่อเวลาในการทำเรื่องหรือหาสถานที่ถ่ายทำสำรองไว้

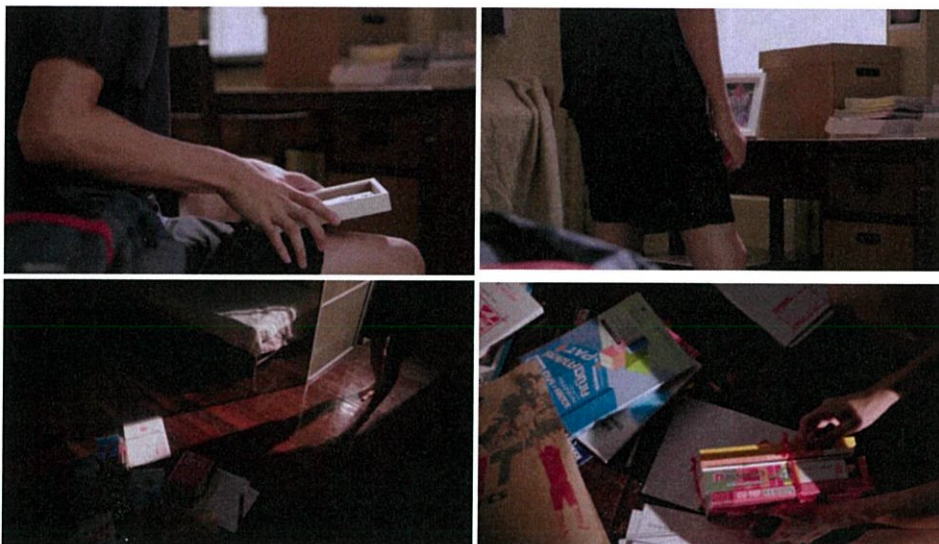
1.3 กระบวนการการถ่ายทำ

ในวันถ่ายทำข้าพเจ้าและทีมงานสามารถทำงานไปตามแผนที่วางไว้ เพราะมีการนัดคุยรายละเอียดต่างๆก่อนวันถ่ายจริง จะมีเพียงปัญหาเฉพาะหน้าที่ต้องแก้ไขตามสถานการณ์ เช่นการเลือกถ่ายทำในที่สาธารณะ ฉากถ่ายทำที่สนามบาสโดนย้ายสถานที่ถ่ายทำเพราะมีการจัดแข่งขึ้นเกิดขึ้นทำให้ข้าพเจ้าต้องยกเลิกการถ่ายทำในวันนั้นและหาสถานที่ใหม่อย่างเร่งด่วน

1.4 กระบวนการหลังการถ่ายทำ

ควรจัดเก็บไฟล์ให้เป็นระเบียบ เพื่อสะดวกต่อการนำมาเรียบเรียง และควรสำรองข้อมูลลงตัวเก็บสำรองข้อมูล เพื่อป้องกันไฟล์ข้อมูลหายหรือการเกิดอุบัติเหตุ การติดต่อแบบหยาบจำเป็นมาก เพราะทำให้ข้าพเจ้าเห็นถึงปัญหาในการเล่าเรื่องของภาพยนตร์ ได้มองภาพรวมทั้งหมดของภาพยนตร์ และเกิดการแก้ไขไปสู่ภาพยนตร์ที่สมบูรณ์มากขึ้น การติดต่อลำดับเรื่องในภาพยนตร์ของข้าพเจ้าค่อนข้างจะไม่มีปัญหา มีเพียงบางฉากที่ไม่สามารถเล่าให้เห็นข้อมูลได้อย่างชัดเจน เช่น

ฉากที่พอทตายข้าพเจ้าได้ออกแบบฉากให้ข้อมูลผู้ชมเพียงแค่ ฟีที่เอารูปพอทมาใส่กรอบในห้องตัวเอง และห้องพอทที่ถูกเก็บ หนังสือโดนมัดเมื่อไม่ถูกใช้งาน ทำให้ภาพยนตร์โดยรวมที่ตัดออกมาให้ข้อมูลผู้ชมไม่ครบ

รูปภาพที่ 23.1,23.2,23.3,23.4 แสดงภาพฉากที่เล่าเรื่องไม่ชัดเจน

2. ข้อเสนอแนะ

การทำภาพยนตร์เรื่องหนึ่งเราต้องอาศัยทักษะในหลายด้าน ด้านหลักๆที่เห็นกันอย่างชัดเจนคือ ทักษะการสื่อสาร การสื่อสารเกิดขึ้นในทุกกระบวนการของการทำภาพยนตร์ อีกด้านคือการแก้ปัญหา การทำงานมักมีปัญหาเข้ามาเพื่อให้แก้ไข ภาพยนตร์เรื่องนี้ของข้าพเจ้าได้พบเจอปัญหาตลอดการทำงาน ทั้งปัญหาที่ได้รับการแก้ไขและไม่ได้รับการแก้ไข

ช่วง Pre-production ข้าพเจ้าประสบปัญหาการคิดบท เพราะข้าพเจ้าไม่สามารถเลือกพล็อต(Plot)เรื่องที่ตัวเองพอใจได้ ทำให้ล่าช้าในการพัฒนาบท ดังนั้นควรที่จะวางตารางเวลาในแต่ละกระบวนการไว้เพื่อให้มีเวลาเพียงพอสำหรับทุกกระบวนการ

ช่วงถ่ายทำควรหาคนมารับผิดชอบในการตรวจดูรายการของที่จะใช้ถ่ายทำ เพื่อป้องกันปัญหาการลืมของ ทั้งตอนเริ่มและหลังถ่ายทำ

การทำงานในส่วนต่างต้องอาศัยความชำนาญ การทำงานช่วงหลังการถ่ายทำควรให้ผู้ที่มีชำนาญในการตัดต่อมาช่วยในการทำเพราะจะทำให้การทำงานรวดเร็วขึ้น เห็นปัญหาและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการถ่ายทำได้

บรรณานุกรม

- Rjaantick. การนำหลักจิตวิทยามาอธิบายวรรณกรรม[ออนไลน์]. สืบค้น 7 กันยายน 2560. เข้าถึงได้จาก <https://www.bloggang.com/mainblog.php?id=rjaantick&month=23-01-2011&group=7&gblog=3>
- Waehaneesah Waedea. แนวความคิดตามทฤษฎีจิตวิทยารายบุคคล อัลเฟรด แอดเลอร์ [ออนไลน์]. สืบค้น 7 กันยายน 2560. เข้าถึงได้จาก <http://hanjsah.blogspot.com/2016/01/blog-post.html>
- รศ.นพ. ศิริไชย หงส์สงวนศรี จิตแพทย์. จิตแพทย์ชี้อย่ากดดันลูกเลือกมหาวิทยาลัย[ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 9 กันยายน 2560. เข้าถึงได้จาก <http://www.manager.co.th/SpecialScoop/ViewNews.aspx?NewsID=9590000089342>
- วรรณกร สมุทรอัษฎงค์. ลูกไม่เชื่อฟัง (Disobedient Child) [ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 24 กันยายน 2560. เข้าถึงได้จาก <http://taamkru.com/th/%E0%B8%A5%E0%B8%B9%E0%B8%81%E0%B9%84%E0%B8%A1%E0%B9%88%E0%B9%80%E0%B8%8A%E0%B8%B7%E0%B9%88%E0%B8%AD%E0%B8%9F%E0%B8%B1%E0%B8%87/>
- วรรณกร สมุทรอัษฎงค์. ลูกไม่เชื่อฟัง (Disobedient Child) [ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 24 กันยายน 2560. เข้าถึงได้จาก <http://taamkru.com/th/%E0%B9%82%E0%B8%A3%E0%B8%84%E0%B8%94%E0%B8%B7%E0%B9%89%E0%B8%AD/>

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ –สกุล

นางสาว กุลธิดา พรรณวุฒิ.

ที่อยู่

บ้านเลขที่ 9/8 ม.6 ซ.บ่อแร่ ถ.ศักดิ์เดช ต.วิชิต

อำเภอ เมือง จ.ภูเก็ต 83000

E-mail : kimpark83line@gmail.com

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2551

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

โรงเรียนสตรีภูเก็ต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต

พ.ศ. 2554

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

โรงเรียนสตรีภูเก็ต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต

ผลงาน หรือรางวัล หรือทุนที่ได้รับ

พ.ศ. 2559

โครงการหนังสือ True Young Producer Award 2015

พ.ศ. 2559

หนังสือเรื่อง Final Clip